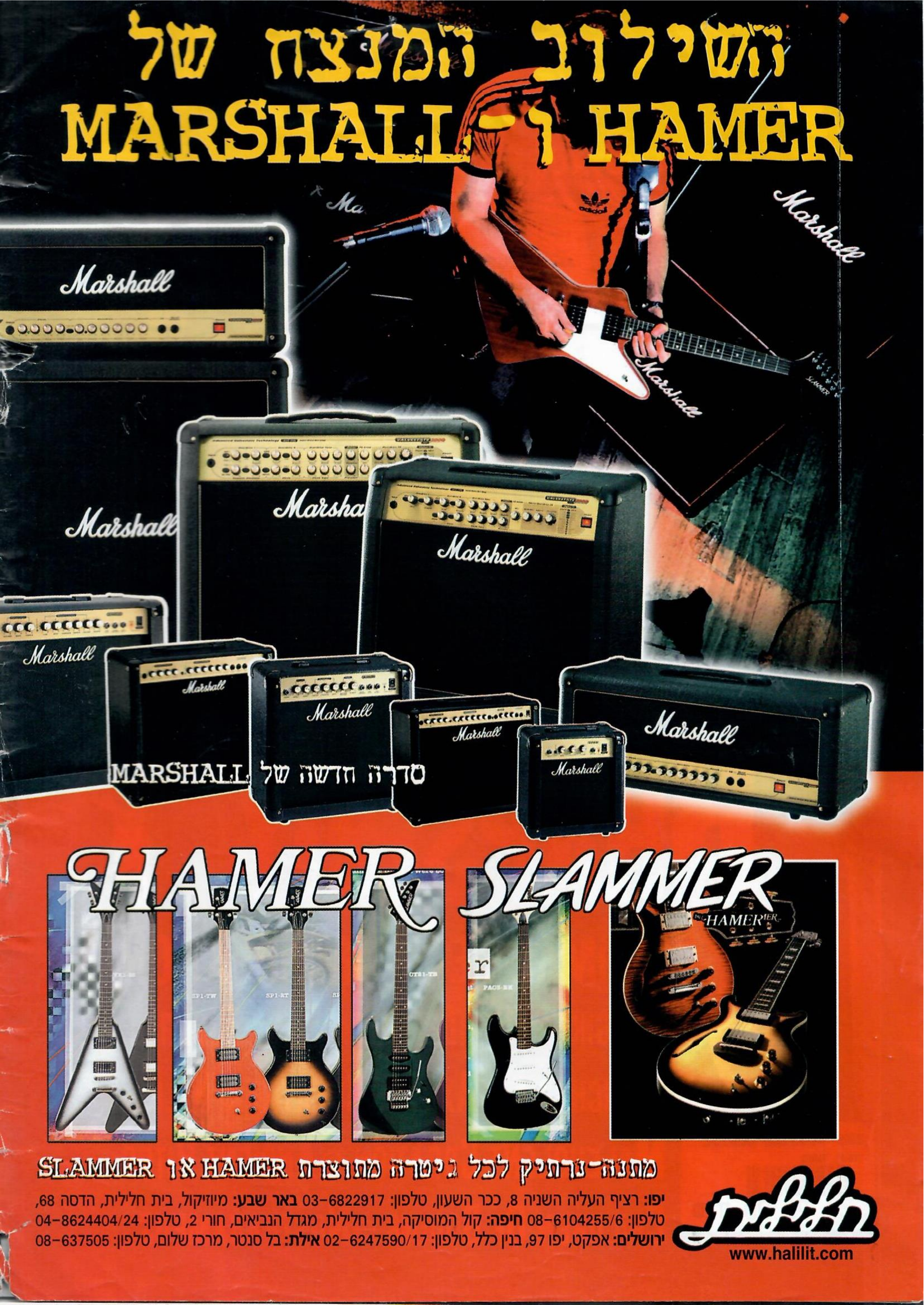
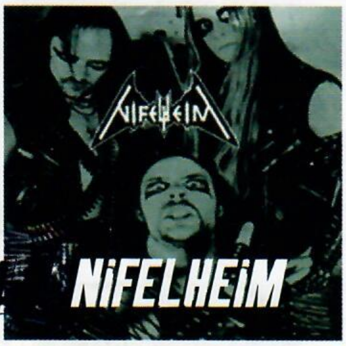

לגליון זה מצורף
דיסק חינם!!
primal fear
NUCLEAR FIRE
PRIMAL FEAR
אלבום חדש!!
ISRAELI METAL
HAMMER
גליון מס' 13. המחיר 29.90₪ כולל מע"מ.
RHAPSODY
PRIMAL FEAR IMMOLATION
IMAGIKA GARDENIAN EASY RIDER
CHINCHILLA AXXIS KREATOR NILE
MALEVOLENT CREATION ANCIENT RITES
CHILDREN OF BODOM NOSTRADAMEUS
MARILYN MANSON פוסטר
2886 8535120-000132
מטאל האמר
29.90 ש"ח

השילוב המנצח של
MARSHALL ו-HAMER
סדרה חדשה של MARSHALL
HAMER SLAMMER
מתנה-נרתיק לכל גיטרה מתוצרת HAMER או SLAMMER
יפו: רציף העליה השניה 8, ככר השעון, טלפון: 03-6822917 באר שבע: מיוזיקול, בית חלילית, הדסה 68,
טלפון: 08-6104255/6 חיפה: קול המוסיקה, בית חלילית, מגדל הנביאים, חורי 2, טלפון: 04-8624404/24
ירושלים: אפקט, יפו 97, בנין כלל, טלפון: 02-6247590/17 אילת: בל סנטר, מרכז שלום, טלפון: 08-637505
חלילית
www.halilit.com

ISRAELI METAL HAMMER
TRUE ISRAELI METAL FORCE

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, אלון מיאסניקוב,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
שי ברקוביץ', גידי פרסקי
איתי קרש, כרמית מזרחי

EU Correspondents
Amit Lwow
Amit@metalhammer.org
Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Asaf@metalhammer.org
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי
Dani@metalhammer.org

עיצוב גרפי
NoamRaw
Noam@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:info@metalhammer.org

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

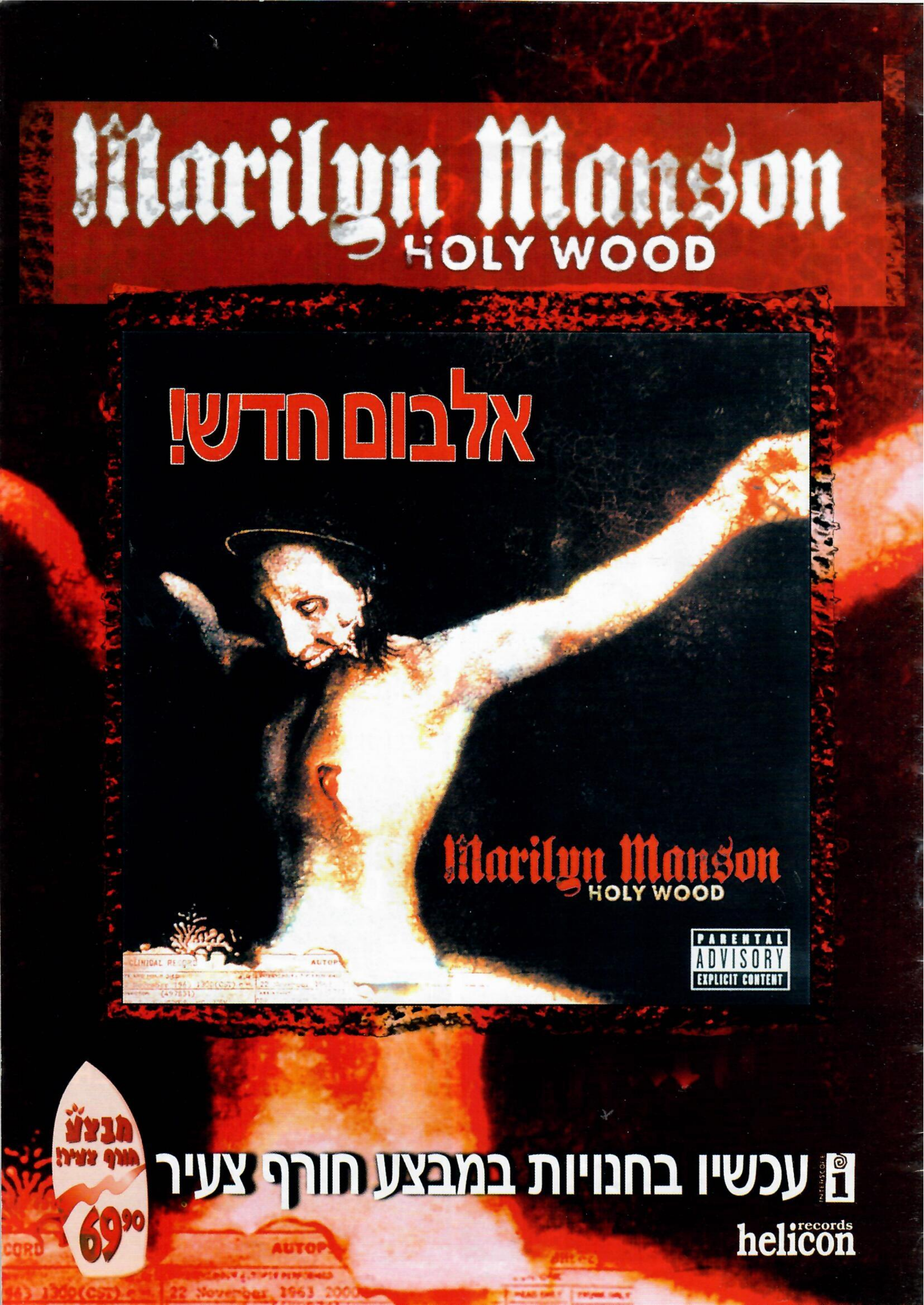
Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel
Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

HEAVY METAL IS THE LAW!

Israeli Metal Hammer votes for THE BEST OF 2000

	best BAND	best ALBUM	best SINGER	best GUITARIST	best BASS	best DRUMMER	best KEYBOARDS	best ARTWORK album cover	best DRINK	best NEWCOMER	biggest DISAPPOINTMENT
 Dr. Metal	Nightwish	**New Tattoo** Motley Crue	Tobias Sammet	Slash	Johnny Lee Middleton	Daniel Zimmermann	Jens Johansson	**Dawn of Victory** Rhapsody	McDonalds coffee	The Storyteller	Brave New World (Iron Maiden)
 Asaf Bar Lev	Limp Bizkit	**Chocolate Starfish...** Limp Bizkit	Chino Moreno	Steve Morse	Markus Grosskopf	Jose Pasillas	 Jon Lord	**Mer de Noms** A Perfect Circle	Newcastle Brown	Godsmack	Metallica
 Yvette Salthouse	 **Helloween**	**The Dark Ride** Helloween	Ralf Scheepers	 Kai Hansen	Lemmy	Daniel Zimermann	Jon Lord	**Legends** Bob Catley	 Jagermeister	Heavenly	 Iron Maiden
 Amit Lwow	Helloween	**The Dark Ride** Helloween	Ralf Scheepers	Kai Hansen	 'Peavy'	Uli Kusch	Tony Kakko	**The End Of Sanctuary** Sinner	Jack Daniel's	Sonata Arctica	Bruce Dickinson
 Khen Rotem	At The Drive In	**Live at the Greek** Jimmy Page & The Black Crowes	Everlast	Tom Morello	Flea	John Otto	Page McConnel	**Primitive** Soulfly	Vodka& Red Bull	At the Drive In	Fred Durst's rapping skills
 Alon Miasnikov	Nevermore	**Enlighten The Darkness** Angel Dust	Russel Allen	Tony McAlpine	Steve Harris	Ed Warby	Erik Nolander	**Enlighten The Darkness** Angel Dust	Smirnoff	 Sonata Arctica	Metallica
 Carmit Mizrahi	Rhapsody	**Victory** Running Wild	 Rob Halford	Markus Becker	Steve Harris	Uli Kusch	Alessandro Staropoli	**Dawn of Victory** Rhapsody	Mineral Water	Sonata Arctica	AC/DC
 Boaz Bar Levy	Rhapsody	**Dawn Of Victory** Rhapsody	Bruce Dickinson	Luca Turilli	Steve Harris	 Nicko McBrain	Alessandro Staropoli	**Brave New World** Iron Maiden	Red Bull	Mago de Oz	no Donnington
 Gidi Persky	Mayhem	**Grand Declaration Of War** Mayhem	David DeFeis	Chuck Schuldiner	Steve Degorgio	Hellhammer	Kevin Moore	**Black Seeds Of Vengeance** Nile	Goldstar	Spiral Architect	**Brave New World** Iron Maiden
 Bullos	Chinchilla	 **The Dawn Of Dying** Desperados	Ralf Scheepers	Victor Smolski	Mat Sinner	Stefan Arnold	David DeFeis	 **Finis Terra** Mago de Oz	Jagermeister followed by Beck's!	Desperados	Iron Maiden

Marilyn Manson
HOLY WOOD
אלבום חדש!
Marilyn Manson
HOLY WOOD
PARENTAL ADVISORY EXPLICIT CONTENT
מבצע חורף צעיר!
69.90
עכשיו בחנויות במבצע חורף צעיר
helicon records

מיוזיק סנטר
Music Center
יבואני כלי נגינה
TACOMA GUITARS
חדש בישראל!
מגוון רחב
של גיטרות
אקוסטיות קלאסיות
תוצרת ארה"ב.
עבודת יד מעולה,
גימור מקצועי,
עם או בלי הגברה.
צליל מדהים!
מתנה מיוחדת
לכל המביא מודעה זו
WARWICK
כלים מדהימים
ביופים ובצלילם,
עצים אקזוטיים,
אלקטרוניקה מתקדמת
Mec ,Basslines
שריגים מסגסוגת
מיוחדת כמו בפעמוני
כנסיות. מגוון דגמים
6, 5, 4 מיתרים,
אפשרות להזמנה
custom אישית
לפי דרישת הלקוח
Custom
BRIAN MOORE
גיטרות עבודת יד
custom made
בסטנדרט הגבוה
ביותר. בריאן מור,
מבוני הגיטרות
היוקרתיים
בארה"ב, הצליח
לשלב בכלים אלה
צליל מסורתי וחם,
עם הטכנולוגיה,
נוחות הנגינה
והיופי יוצאי הדופן.
ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טלפון: 03-9561740
פרטים בטלפון: 03-9561740

Ancient Rites
חולצות
T-SHIRTS
מחיר הולצה
50
ש"ח בלבד
Ancient Rites
Where The Celtic Dream Still Lives On
Live In Israel Summer 2001
RAVEN MUSIC
להזמנות: 09-7412389 Raven Music ת.ד. 212 רעננה 43101
כמו כן ניתן להשיג את אלבומי הלהקה
בקרוב בהופעה בישראל!
www.dma.be/p/ar

לראשונה בישראל נפתח קורס מיוחד
לימודי תופים למוסיקת רוק כבד
דגש על
טכניקת
דאבל בס
20% הנחה
מיוחדת
לקוראי
ISRAEL METAL HAMMER
אבי דיאמונד
054-381630
www.avi-diamond.com

PEAVEY
החברה האמריקאית
המבוקשת
ביותר
בעולם
מעכשיו במיוזיק סנטר
מבצעים מיוחדים לקוראי MH
מבחר גדול
של מגברים
וגיטרות
מיוזיק סנטר
Music Center
ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ.
מיוזיק סנטר: רח' פריימן 20 א.ת. ישן ראשון לציון טל: 03-9561740

Let it Burn!

מי שזוכר את התקופה הזוהרת של thrash metal משנות השמונים בוודאי לא מצפה שהיום, אחרי האכזבות הקשות של Megadeth, Metallica ולאחרונה גם של Venom מישהו יבוא ויציל את המצב. Imagika - זאת הלהקה שבאה לעשות זאת עם thrash metal אמיתי ואיכותי. מזמן לא שמענו מישהו שלא מנפנף באוויר עם חרבות ועושה את המוסיקה מכל הלב. Imagika הוציאו עד כה שלושה אלבומים, עשו סיבוב אירופאי ענק עם Grave Digger וכבר כותבים חומר לאלבום הרביעי שלהם. יום אחד התקשרנו למתופף של Imagika Henry Moreno כדי לדבר על האלבום החדש ("And So It Burns"), על ענייני ה-thrash ועל המצב של המטאל בארה"ב, משם הם באים.

ברכותיי על האלבום החדש שהוא בדיוק מה שהשוק היה צריך בימים האלה - thrash metal אמיתי!
תודה, באמת תודה!

מכיוון שלא כולם מכירים את Imagika, ספר לנו קצת על הלהקה, מתי זה התחיל, איך ואיפה?
הלהקה הוקמה ב-1993. הגיטריסט שלנו Steve והסולן Dave החליטו להקים את הלהקה והם חיפשו נגנים נוספים. בעבר אני כבר עבדתי עם Dave בהרכבים שונים ובאיזשהו שלב דרכינו נפרדו... Dave התקשר אלי ושאל מה אני מתכוון לעשות ואם הרעיון להצטרף ל-Imagika נראה לי בכלל. נפגשנו, אני אהבתי את הנגינה של Steve, הוא אהב את שלי וכמו שכבר אמרתי, אני ו-Dave הכרנו מקודם.

ומתי Michael הצטרף אליכם?
Michael, הבסיסט הגיע אלינו שלושה חודשים מאוחר יותר. הוא הגיע מפלורידה כגיטריסט נוסף. ניסינו כמה בסיסטים אך לא הצלחנו למצוא מישהו שהיה יכול להתאים. תוך כדי התברר ש-Michael היה בעבר בסיסט בכמה להקות בפלורידה והוא מסתדר הרבה יותר טוב עם גיטרת בס. כך הוא עבר לבס. וככה בעצם התחלנו.
ואז בעצם התחלתם לעבוד על האלבום הראשון?
נכון. הקלטנו את אלבום הבכורה שלנו ב-1995 והוא יצא ב-1996. קיבלנו קצת חשיפה, התחלנו להופיע וכל הדברים האלה הובילו אותנו לחוזה עם Flying Dolphin (www.flying-dolphin.de) בהנהלת Chris Boltendahl והאלבום השני "Worship" יצא תחת ניהולו.

האלבום הזה יצא ב-1998 ויצאנו לסיבוב הופעות באירופה עם Grave Digger. ועכשיו, לפני כמה חודשים הוצאנו אלבום חדש "And So It Burns".

דרך אגב, איך אתם פגשתם לראשונה את Grave Digger? אני שואל את השאלה מכיוון שאתם באים מארה"ב ומעולם לא הייתם ב"בראנז'ה" הגרמנית ו-Grave Digger לא הרבו להופיע בארה"ב.
למעשה, כשהאלבום הראשון יצא, העלינו את אתר האינטרנט שלו ומישהו מהמעריצים שלנו (שהיה גרמני במקרה) שלח לנו e-mail וכתב שהוא אוהב את המוסיקה שלנו וכו' ושהוא מספר עלינו לכולם בגרמניה. במקרה הוא הכיר גם את Chris, הוא ידע ש-Flying Dolphin תמיד מחפשים להקות. Chris הגיע אלינו לסן פרנסיסקו עם אנשים מ-GUN Records כדי לראות את הלהקה. הם הגיעו במיוחד מגרמניה ומה שיצא מזה הוא שחתמנו עם Flying Dolphin כ-management...

טוב שלא חתמתם עם GUN!
חה..חה.. כן, אז היינו די מאוכזבים שלא יצא לנו כלום עם .G.U.N, אבל קיבלנו אחלה management.. במבט לאחור, טוב שלא חתמנו עם .G.U.N.

בוא נתקדם קצת ונדבר על האלבום החדש - "And So It Burns". מי היה אחראי על החומר?
את רוב המוסיקה כתב Steve, הוא בדרך כלל מגיע עם איזשהו רעיון ומראה לנו... אנחנו ממשיכים עם זה ומוסיפים את הקטעים שלנו. Dave הסולן, מתחיל להוסיף את המלודיות ואז אנחנו מגיעים לנקודה בה מתחילה להיווצר הצורה הסופית של השירים.

כמה זמן לקח לכם להקליט את האלבום?
שבועיים, אבל כמעט עשרים וארבע שעות ביום! כל השירים היו כבר מוכנים, אנחנו היינו מוכנים - כל מה שהיה דרוש הוא פשוט להיכנס לאולפן ולהקליט.

מה אתם עושים חוץ ממוסיקה?
כולנו עובדים... אתה יודע, עבודות רגילות... לצערי. תשע עד חמש, כל יום. כרגע Imagika לא מסוגלת לכסות את ההוצאות שלנו. אני רק מקווה שיום אחד זה יקרה ונוכל להתרכז רק בלהקה.

אני אישית די מעריץ להקות אמריקאיות שלא הלכו בעקבות האופנה ולא התחילו לעשות גראנג', ראפ וכל הזבל הנלווה. אני מתכוון ל-Iced Earth, Nevermore... אתם גם חלק חשוב בחבורה הזאת...
תראה, זה הסגנון שאנחנו אוהבים. אנחנו ממש לא שמים על כל הטרנדים החדשים, כל ה-new metal הזה, כל התערובת הזאת של רוק כבד, היפ הופ וראפ - זה פשוט לא מזיז לנו.

אבל החרא הזה מוכר מיליונים?
זה נכון, אבל כמו שאמרתי אנחנו לא מתייחסים לזה בכלל. מישהו סיפר לי שגם אתם בעיתון שלכם לא מתייחסים לזבל הזה?

נכון מאד. לדעתי עשיתם את הדבר הנכון כשהחלטתם להתרכז בשוק האירופאי במקום סתם לשרוף את האנרגיות בארה"ב...
ברור שהשוק שלנו נמצא באירופה! כאן בארה"ב thrash metal היה חזק בשנות ה-80, אבל זה לא מה שקורה היום. ומכיוון שכל אחד יודע עד כמה metal חזק באירופה, למרות שישנם הרבה סוגים של המטאל, היה ברור לנו שאין מה לחפש פה, באמריקה. פשוט החלטנו להתחיל שם כי גם התגובות שאנחנו מקבלים הן ברובן מגיעות מאירופה.

הזכרת שעשיתם סיבוב הופעות עם Grave Digger, זה היה סיבוב "Knights Of The Cross"?
נכון.

יצא לכם להופיע שם אחרי זה?
לא. אחרי "Knights Of The Cross" חזרנו הביתה ולא הופענו שם עוד פעם.. בינתיים.. זאת היתה אחלה חשיפה, צברנו ניסיון, חווינו חוויה של ה-tour. זה היה מאד מקצועי: לא היינו זקוקים לא לציוד, לא למקום לישון בו, לא לאוכל ולא לשתיה. הכל היה מאורגן היטב.

יש לכם תוכניות לשנה הבאה?
Chris מנסה לסדר לנו סיבוב הופעות באירופה. עדיין אין תאריכים סגורים, אבל הוא עובד קשה כדי לסדר לנו את זה.

איך הגעתם לרעיון ש-Uwe יפיק לכם את האלבום?
האמת שחיפשנו מפיק חדש שהיה יכול להביא עימו זיקה חדשה... Uwe עשה בעבר הרבה הפקות והוא סיפר לנו איך הוא עושה את זה. שאלנו אותו אם הוא היה מעוניין להפיק גם את האלבום שלנו. הוא נדלק על הרעיון. אני חושב שזה גם משום שהוא היה צריך להיות לפחות חודש ימים כאן בקליפורניה והוא מעולם לא היה בקליפורניה.

האם חשבתם שהעובדה ש-Uwe שהפיק את האלבום ו-Chris (חוץ מכשרונו הנהולי) עשה backing vocals, תעזור לכם לקדם את האלבום? לקדם את המכירות?
כמובן שכן! זה היה ברור לכולם ואנחנו לא מסתירים זאת. Grave Digger הוא שם מוכר וחזק בסצינה ויש להם המון מעריצים. הרבה אנשים ראו אותנו בסיבוב הופעות איתם. ברור שזה יעזור לנו ואין שום דבר רע בכך. הם אחלה של אנשים, הם החברים שלנו, עוזרים לנו ואנחנו באמת מעריכים את כל מה שהם עושים עבורנו.

איך היו התגובות של העיתונות? על האלבום?

כן.
אנחנו לא קוראים גרמנית, אנחנו רק מסתכלים על הכתבות, על הביקורות וחושבים "מה לעזאזל הם רשמו שם?" חה.. חה.. רק בודקים כמה נקודות הם נתנו לנו. חה..חה..

וברצינות...?
ברצינות, התגובות היו טובות מאד. כנראה שרוב המבקרים אהבו את האלבום.

אולי הסיבה לכך שהאלבום שלכם הוא ממלא את החסר - thrash metal איכותי במיטב המסורת?
אני חושב שאתה צודק. השוק מוצף בלהקות sword metal, כמעט ולא ניתן למצוא true thrash metal.

מה בקשר לעיתונים בארה"ב?
כלום, ממש כלום. תבין זה עולם אחר פה. אין פה את מה שיש באירופה או לפחות את מה שיש לכם בישראל. כל מה שיש פה - זה Korn, Limp Bizkit ודומיהם...

יש תקווה בכלל בארה"ב?
אני חושב שכן. שמתי לב שלאנשים כבר נמאס מכל ה-Korn-ים למיניהם. לדעתי אנחנו נמצאים בפתחה של התקופה החדשה והסגנון שלנו יעשה עוד קמבאק ובגדול! לא מזמן הופענו עם Testament כאן בקליפורניה וראינו כמה אנשים היו רעבים ל-good old thrash metal.

אתם בקשר עם להקות thrash metal אחרות?
Testament, Forbidden, כמה חבר'ה מ-Exodus.

חשבתם פעם לעבור לאירופה כדי להיות יותר קרובים לסצינה האמיתית?
אתה יודע, אנחנו אמריקאים, הבית שלנו כאן. נמשיך להופיע כאן, לחיות כאן ונצא לסיבובי הופעות לאירופה. אני מבין למה שאלת את השאלה הזאת. הרי התלוננתי לך פה על מה שקורה אצלנו, אבל... זה מה יש.

Henry, אני חושב שכיסינו את כל השאלות שהיו לי.
או קיי. תמסור בבקשה לכל מי שאוהב thrash metal אמיתי דרישת שלום מ-Imagika ואני מאד מקווה שסיבוב הופעות הבא שלנו יכלול גם את ארצכם. ותודה גם ששמתם את השיר שלנו באוסף שלכם.

GARDENIAN

לאלה מכם המאזינים ל-death metal מלודי דוגמת In Flames ו-Dark Tranquility אני מקווה שאין צורך להציג את Gardenian. תקליטם השני "Soulburner" היווה פריצת דרך עצומה בז'אנר, ששילב death metal וקולות נקיים מוצלחים במיוחד (של Eric Hawk מלהקת Artch ז"ל). רבים בוודאי לא מכירים את תקליטם הראשון "Two Feet Stand" שיצא ב-Listenable, שנתיים קודם לכן ('97). תקליט טוב אם כי די בוסר.

לקראת צאתו של תקליטם השלישי "Sindustries", שוחחתי עם הגיטריסט Nicklas, בחור שבדי חביב במיוחד:

הי ניק, בוא וספר לנו קצת על הלהקה.
טוב, כמו שאתה יודע, אני הגיטריסט וכותב השירים יחד עם Jimm Kjell שהוא הסולן וגם הגיטריסט. על הבס מנגן Haken Skorg והמתופף הוא Thim Blom. ב-"Soulburner" שר גם Eric Hawk, אבל הוא היה רקsession singer ולא היווה חלק מהלהקה.

אז זהו, התכוונתי לשאול אותך קצת בנוגע ל-Eric, אני מכיר אותו כסולן המאד ברוס דיקינסוני של להקת Artch ז"ל, שהם בכלל נורבגים והתפרקו בערך לפני עשור, איך בדיוק הוא מצא את דרכו בחשכה אליכם?
חבר טוב שלי, בעצמו נורבגי, מכיר את Eric כבר כמה שנים, כשהתחלנו להקליט את "Soulburner" רצינו סולן שישיר את הקטעים הנקיים. Jimm לא הרגיש אז מספיק בטוח בקול שלו, והחבר הזה שלי הציג לי את Eric שנכנס אתנו לאולפן וביום אחד כתב את מלודיות השירים שלו, ושר את כולם. הבן אדם פשוט גאון.

למה בעצם אין לו שום להקה משלו כרגע?
הלהקה שלו נדפקה על-ידי חברת התקליטים שלהם, והוא יצא מזה עם הרבה כעס על כל עולם המוסיקה. כיום הוא עושה בעיקר קולות רקע לכל מיני להקות, אבל שום דבר משמעותי משל עצמו.

טוב, דברנו מספיק על Eric. הוא סולן טוב, אבל בוא נעבור לתקליטכם החדש. יש כאן התקדמות עצומה מ-"Soulburner", שהיה תקליט מצוין. אני עדיין מנסה להבין מה משמעות השם של התקליט.
"Sindustries" הוא תקליט קונספט, לא באופן סיפורי אלא מבחינת הקו המנחה את המילים. הוא מתאר את העולם המודרני המונע על-ידי התעשייה העולמית והפשע הגלובלי, ומכאן השם, שילוב של Sin (חטא) ו-industry (תעשייה).

את שני תקליטיכם הקודמים הקלטתם ב-Studio Freedman הידוע, והשגתם סאונד מצוין. היכן הוקלט התקליט החדש?
ב-Abyss של Peter Tagtgren.

מה הוביל אתכם לשינוי באולפן? זה לא שהסאונד שלכם לא היה טוב לפני כן.
נכון, אנחנו מרוצים מאד מהסאונד של התקליטים הקודמים, אבל רצינו סאונד שונה לחלוטין בתקליט הזה, רצינו צליל קר ומנוכר, שיתאים לקונספט של התקליט, ו-Peter פשוט קלט מיד את הראש שלנו, ונתן לנו סאונד בדיוק כמו שרצינו.

אפילו את התקליט הראשון שלכם הקלטתם באולפן גדול, איך היתה ההרגשה להגיע כלהקה מתחילה לאולפן Freedman?
מדהים, לא האמנו בהתחלה עד כמה המקום גדול, והיינו מאד מרוצים מהסאונד שהשגנו.

אז אני מבין שחברת Listenable שבה הייתם חתומים עשתה עבורכם עבודה טובה, למה אם כן עזבתם אותה?
באותה תקופה החברה היתה רק של אדם אחד, ולא היה לו התקציב לתמוך בנו, זו הסיבה שלא יכולנו לצאת לסיבוב

אני באמת חושב ששומעים את זה בתקליט, כמו שאמרת, אבל מאז התבגרנו ויכול להיות שמשהו מהאנרגיה הראשונית ההיא באמת נעלם, אבל אני בכל זאת מרוצה יותר מאיך שאנחנו נשמעים היום

הופעות אחרי צאת התקליט, דבר שפגע בלהקה גם מבחינה כלכלית וגם מבחינה מוסיקלית.
שנה לאחר מכן, יצאנו לסיבוב הופעות עם In Flames והגיטריסט שלהם Jasper קישר אותנו עם Nuclear Blast, שאיתם אנחנו חתומים היום.

הם החברה הגדולה ביותר היום בתחום. הם החתימו לאחרונה את Helloween.
כן, אני יודע. אנו מצפים להרבה מהם בתחום השיווק והתמיכה הכללית.

אני עדיין זוכר שהלהקות המובילות שלהם היו Defecation ו-Disharmonic Orchestra.
חה.חה..כן, אבל מהלהקות האלה אתה לא שומע היום יותר מדי.

התקליט נפתח בריף אתני מצוין, מאיפה הבאתם אותו?
אני כתבתי אותו. אני מושפע מאד מלהקה בשם The Tea Party, הם משלבים מוטיבים אתנים במוסיקה שלהם.

כן,אני מכיר, התקליט הקודם שלהם "Transmission" היה לדעתי הטוב ביותר שלהם.
כן, אפשר לומר כך, הוא ללא ספק האפל ביותר שלהם.

ספר לי בבקשה עוד על תהליך ההקלטה של "Sindustries".
טוב, את רוב החומר כתבנו עוד בסיבוב ההופעות שלנו של "Soulburner", חלקם נכתבו בחמש-עשרה עשרים דקות, וחלקם לקח חודשים לכתוב. בינתיים שחררנו שיר ביצוע ל-Mercyful Fate שהביא לנו הרבה זמן אוויר בתחנות הרדיו המשמעיות metal באירופה.

באלבום הראשון שלכם היתה איזו שהיא אנרגיה ראשונית ואני חושב שקצת נעלמה לטובת המקצועיות, איך תסביר את זה?
כשנכנסו להקליט את האלבום הראשון, הגענו עם המון התלהבות נערית, גם מהחומר שניגנו וגם מהאולפן המרשים, ולכן במשך אחד-עשר יום בלבד הספקנו לסיים את כל תהליך ההקלטה. אני באמת חושב ששומעים את זה בתקליט, כמו שאמרת, אבל מאז התבגרנו ויכול להיות שמשהו מהאנרגיה הראשונית ההיא באמת נעלם, אבל אני בכל זאת מרוצה יותר מאיך שאנחנו נשמעים היום.

לי אין תלונות. ולשאלה שונה לגמרי, למה אתה מאזין בימים טרופים אלה?
בוא נראה... יש לי במערכת כרגע את ה-Nevermore החדש, ה-Tea Party החדש...

להקה מצוינת, אחת היותר מקוריות ומעניינות שיש בתחום ה-power metal בימינו, אני ממש שמח ש-Warrel Dane נרגע קצת מהצרחות בולעות האשכים מהתקופה של Refuge Denied של Sanctuary.
אני דווקא אהבתי את זה, לא יודע למה, יש בזה משהו שהוא metal.

לדעתי יש בזה משהו שהוא סירוס.
חה..חה..גם זה נכון...

מה היית מגדיר כהשפעות המוסיקליות העיקריות עליך?
דווקא ה-metal המסורתי יותר, King Diamond ו-Savatage וכמובן גיטריסטים כמו Jake E. Lee שניגן עם Ozzy, Dimberg Darrel מ-Pantera שכל פעם מדהים אותי עם כושר ההמצאה שלו, וכמובן Glen Tipton ו-K.K. Downing מ-Judas Priest.

הבנתי שיש סצינה טובה מאד היום בשבדיה.
נכון, יש פה הרבה מאד קהל, במיוחד ל-HammerFall המופיעים לפני אלפי אנשים.

מה עם להקות death כמוכם?
גם לא רע. פחות, אבל לא רע.

טוב, נהניתי לשוחח איתך, ונותר לי לאחל לך הצלחה עם התקליט החדש. נקווה לראותכם מופיעים בישראל מתי שהוא.
תודה, גם אני אצפה לכך!

אלון מיאסניקוב

Malevolent Creation

את Malevolent Creation אני מקווה שאיני צריך להציג בפניכם ובמידה שכן, אז פשוט האזינו לדיסק המצורף וקראו את הביקורת על תקליטם האחרון "Envenomed". לגבי, הם אחת מלהקות ה-death הטובות שאני מכיר, ואני ממליץ לכל חובבי הסגנון לקנות את תקליטם האחרון, ואם תצליחו גם את התקליטים "The Ten Commandments", "Retribution", ואת "The Fine Art Of Murder" - תקליטם הלפני אחרון.

בשעה שבע בערב, לאחר יום מפרך במציאות הישראלית הנוקשה, הרים לי טלפון אדון בשם Phil Fasciana, הידוע גם כגיטריסט, מקים הלהקה והכותב הראשי בה. הדבר הראשון עליו התוודה פיל (פ' רפה כמובן) היה שהוא נתון כרגע בהאנג-אובר עצבני שנבע מהבילוי של אתמול עם החברה מ-Vader, "הפולנים האלה פשוט שותים כל מה שמניחים לפניהם", הוא אמר, בעיצומו של התקף צחוק, שהיה רק אחד מני רבים.

לאחר החלפת דעות ראשונית בהן הודעתי לו רשמית כי התקליט החדש מצא חן בעיני מאד, התחלנו בשאלות. לטובת הקוראים והמקום המצומצם שיש לרשותי, צינזרתי בערך אלף וחמש מאות פעמים, בהן השתמש פיל בכל ההטיות האפשריות של fuck, אותה מילה אנגלית שאנו מכירים היטב. פיל התגלה כטיפוס ידידותי במיוחד שכמעט ולא נאלצתי לשאול אותו כלום, המידע פשוט טס לו מהפה כמו טמפון מהנזירה תרזה. (אל תשאלו אותי מה מקור המטאפורה הצבעונית, כבר אמרתי שהייתי מותש), ולשאלות:

אחד הדברים הראשונים ששמתי לב ב-"Envenomed" הוא הסאונד המצוין, מי הפיק את התקליט הפעם?
האמת היא שאני! (התקף צחוק בלתי נשלט), מכיוון שאני בעצם הבעלים של חברת התקליטים שלנו, אז היה לנו זמן להקליט את התקליט באיזה קצב שנרצה, כך שפשוט ניגנו במשך ארבעה שבועות באיזה מחסן. נכנסנו לאולפן שנמצא ממש ליד הבית שלנו, ותוך שבוע אני והטכנאי שלנו הפקנו את התקליט, אני חייב לומר שבאופן אישי, אני מרוצה מאד מהאופן שהוא יצא, ולדעתי הוא בעל ה-Sound הטוב ביותר מכל מה שהוצאנו עד היום.

האמת היא שלא ידעתי שאתה בעל חברת התקליטים שלכם, כנראה שהייתי צריך לעשות עבודת הכנה קצת פחות מבישה.
(מנסה למחוק את מבוכתי בצחוק פרוע) זה בסדר, רוב הזמן אני שיכור מכדי לזכור מי אני!

יש עוד מישהו מוחתם בחברה (חוץ מכם)?
רק עכשיו התחלנו, אבל כבר החתמתי להקה בשם Cult Of Azazel.

נשמע כמו black metal?
כן, הם להקה מהאזור שלנו, אחלה חברה, מנגנים black מהיר, אנחנו נכנסים ממש בימים אלה לאולפן, ואני מקווה שנוכל לתת להם את אותו סאונד שהשגנו בשבילנו.

מה שלום ההרכב הנוכחי?
(צוחק, אלא מה) זאת שאלה שאף מראיין לא מפספס!

טוב, בהתחשב בכך שמלבד התקליט הלפני אחרון לא היה לכם את אותו ההרכב באף אחד מהתקליטים הקודמים, אז אפשר לומר שזאת שאלה מתבקשת.
צודק, ההרכב הנוכחי נראה לי יציב, התבגרנו הרבה בשנים האחרונות וזה כבר ארבע שנים שההרכב מחזיק מעמד. Brett הסולן ואני חברים מילדות וגם את שאר חברי הלהקה אני מכיר כבר כמה שנים טובות אז נראה לי שיהיה בסדר.

טוב, התאפקתי עד עכשיו ואני חייב סוף סוף לשאול,

MALEVOLENT CREATiON

קראתי בזמנו שאת הסולן הקודם שלכם, העפת מהלהקה מכיוון שהוא התעקש לעלות בהופעה בגרמניה עם חולצה של ה-.K.K.K
נכון, צעקתי עליו שלא יעז לעלות עם החרא הגזעני הזה, אבל אני לא יודע על מה בדיוק הוא היה, והוא התעקש, אז ברגע שירדנו - דפקתי בו מכות!

יפה מאד, אני בהחלט תומך באלימות שכזאת. תראה, שאלה מתבקשת נוספת היא מאיפה בא המתופף שלכם, הבנאדם הוא פשוט רוצח סידרתי של עור התוף! ובמיוחד בתקליט החדש הוא פשוט לא נרגע מה-grind הבלתי פוסק!
(נחשו מה הוא עושה שוב) כן! אני יודע !זה פשוט מדהים! הוא תופף במקור באיזה סיבוב הופעות עם Suffocation, ושם פגשנו אותו, ומכיוון שהמתופף שעבד אתנו לפניו לא השתלב, פנינו אליו, ולמזלנו הוא היה פנוי. האמת היא שהוא הפך להיות חבר של המתופף של Vader, שגם לו לא חסר!

מה עם לבוא לארץ הקודש?
בכלל מכירים אותנו אצלכם?

בהחלט כן, ל-"Fine Art Of Murder" דווקא היתה הפצה לא רעה.
טוב לדעת! הייתי בטוח ש-Pavement לא ממש מצליחים בכל הנוגע להפצה באירופה.

טוב, אנחנו המזרח התיכון, לכאן באים רק מתאבדים שיעים, כרגע...
כן, אני קורא על זה כל הזמן, האמת היא ש-Brett הוא המעודכן פוליטית מבינינו. בשנה שעברה, כשארה"ב הפציצה ביוגוסלביה, היינו אמורים להופיע באיזור, והוא מסר שאם אנחנו רוצים שנטוס לשם, אבל הוא יצטרף בסירה בלבד.

אפשר להבין אותו. תגיד פיל, אם ניגש למערכת הסטריאו שלך עכשיו, מה נמצא שם?
בקבוק בירה ריק! (צוחק בערך כרבע שעה רצופה) לא, סתם, כרגע אני מקשיב ל-Tony Iommi החדש, שאני ממליץ עליו לכל מי שאוהב Sabbath, Cradle Of Filth החדש, שאני שמח שסוף סוף תפשו סאונד כמו שצריך, ו-Macabre האחרון, שאיתם דרך אגב הופענו לפני כמה ימים והיה ענק.

המפיק שלהם זה Neil Kernon, הפיק את Queensryche ואת Nevermore.
כן, זו עליה של כמה שלבים עבורם. אני מאד אוהב אותם. פסיכים לגמרי.

איך אתה מסביר בעצם את העובדה, שלאחר שנים של עבודה עם מפיקים אגדתיים בתחום ה-death metal אתם משיגים את התוצאה הטובה ביותר דווקא כשאתם עושים את ההפקה בעצמכם?
תראה, אני כבר הרבה שנים בעסק ולמדתי די הרבה, וחוץ מזה, הטכנולוגיה השתפרה עד כדי כך שגם שיכור כמוני יכול לעשות עבודת הפקה טובה! (פורץ בשאגות צחוק שדרכן אני מצליח לדחוק איכשהו את השאלה הבאה).

מה מבחינת הופעות, מה בתכנית?
הסצינה בארה"ב כרגיל לא חזקה במיוחד, אנחנו מצליחים הרבה יותר באירופה, כנראה שבמרץ נתחיל סיבוב רציני שם, יש לנו כבר עשרים ושבע הופעות סגורות, ואז נחזור לארה"ב לסיבוב מקומי. הבעיה העיקרית עם הופעות בארה"ב היא המרחקים העצומים בין הופעה להופעה, אתה יכול להיות תקוע באוטובוס למשך ימים שלמים לפני שאתה מגיע להופעה הבאה, Vader כבר השתגעו מזה, הם מתים כבר לחזור לפולין!

מה דעתכם להגיע להופעה פה, לכשיירגע המצב הביטחוני?
אם ההפצה של "The Fine Art Of Murder" הייתה טובה כמו שאמרת, ו-"Envenomed" יזכה לביקורת חיובית אצלכם, אז אולי שווה לנו להגיע, וכמובן אם יש מספיק אנשים שירצו לראות אותנו.

אני בהחלט סבור שיש. על כל פנים קיים אצלנו באופן כללי ביקוש להופעות של להקות metal. לא מזמן הופיעו כאן Edguy, אם אתה מכיר.
בטח, להקה גדולה, גרמנים, לא?... טוב, תשמע, שכנעת אותי, בוא נדבר על זה כשהדברים יירגעו קצת אצלכם, אני אשמח להגיע.

איפה אתם רואים את עצמכם בעוד מספר שנים?
מרוויחים כמו "Guns & Roses"! חה... חה.. חה

קודם תצטרכו לפנות ל-David Geffen (הבעלים של חברת התקליטים של Guns & Roses)
אין בעיה!!! בשביל הכסף שהם מרוויחים אני אנקה לו את הבית! אתה יודע כמה בירה אפשר לקנות בכסף הזה???

טוב, תודה רבה על הראיון, פיל, היה משעשע ביותר. אני מאחל לך הצלחה עם סיבוב ההופעות המתקרב, ונקווה שתמכרו בכמות שמגיע לכם למכור!
תודה!

אלון מיאסניקוב

STRIKES BACK!

בשנים האחרונות כמעט ולא שמענו מ-Axxis, ולפני חצי שנה יצא האלבום החדש בשם "Back To The Kingdom" הנושא לוגו מאד מוכר - לוגו של Axxis. התברר כי Bernhard Weiss הסולן והכותב העיקרי לא וויתר ולמרות כל הקשיים חזר עם ההרכב המחודש אל אור הזרקורים. Bernhard, שמאחוריו שבעה אלבומים ואין ספור הופעות התרגש מאד בראיון הראשון שלו לכלי תקשורת ישרא־לי כלשהו ולא ניסה להסתיר זאת.

לפני מספר ימים סיימתם את החלק השני של הסיבוב עם PC69?
נכון מאד. לפני יומיים חזרנו הביתה אחרי סיבוב אירופאי שהסתיים בספרד. היה פשוט ענק! הופענו לראשונה בספרד, תאמין או לא, אבל רק אחת-עשרה שנים אחרי שהאלבום הראשון שלנו יצא, הגענו לספרד ומה שהפתיע אותי בגדול הוא שהקהל ידע את כל המילים בעל פה! לא ציפיתי לזה בכלל. הייתי לא לגמרי בטוח אילו שירים אנחנו הולכים לנגן שם, אבל התברר במהירות שזה לא ממש משנה, כי הספרדים ידעו את כל השירים של Axxis.

אני רוצה לחזור אחת עשרה שנים אחורה, לאלבום הראשון "Kingdom Of The Night". אני זוכר היטב איך להקה צעירה ולא ידועה, פרצה עם אלבום מעולה ולמעשה הפתיעה הרבה אנשים, גם את אנשי התעשייה וגם את אלה שקנו תקליטים. אתם ציפיתם להצלחה בסדר גודל כזה?
אנחנו היינו ממש חסרי כל ניסיון, חבר'ה צעירים שכל מה שעניין אותנו היה לעשות מוסיקה. לא היה לנו מושג מה עושים באולפן, איך ההפקה עובדת... בוודאי שלא יכולנו לצפות לכזאת הצלחה. רק בגרמניה האלבום הזה מכר מאה וחמישים אלף עותקים. להקה חדשה בתחום שלנו מוכרת לכל היותר עשרים-אלף עותקים מהאלבום הראשון ואנחנו הגענו במהירות למאה וחמישים אלף. כל הסביבה שלנו השתנתה אז. ואני מתכוון לצד העסקי. עכשיו, במבט לאחור אני יכול להגיד כל זה קרה מהר מדי: ההצלחה, המכירות, הסביבה... היו לנו כמה מנהלים עם שמות גדולים, היו לנו הרבה סוכנויות שטיפלו בנו ואנחנו היינו צעירים מדי בשביל כל העניין הזה של ההצלחה וכל מה שמשתמע מכך. עכשיו התמונה שונה: אנחנו מנוסים מאד, אנחנו יודעים מה קורה, אנחנו יודעים איך העסק הזה עובד, אנחנו מודעים לכך שלא כל מה שאנשי התעשייה אומרים הוא נכון. אנחנו לא תמימים יותר.

בשנת 1989, עוד לפני הגל ההרסני של גראנג' וסגנונות "אלטרנטיבים" אחרים, היה שמח יותר. להקות (ולא די ג'יאים) היו אוספות אצטדיונים, ברדיו היה ניתן לשמוע מוסיקה ולא אוסף צלילים, בקיצור היה טוב. באותה השנה הגיעה להקה אלמונית מגרמניה עם אלבום מעולה "Kingdom Of The Night". כמה חודשים אחרי צאת האלבום ראיתי את Axxis בסיבוב הופעות עם Black Sabbath ואיזה הבדל היה לראות את Sabbath שלא זזו על הבמה לעומת להקה צעירה ששרפה כל סנטימטר על אותה הבמה!

זה מה שקרה עם "Matters Of Survival" ו-"Voodoo Vibes", כאן בישראל. כנראה מישהו בצד הישראלי של EMI לא אהב את Axxis!
חשבתי שהאלבומים האלה נמצאים ב-"Kingdom Of The Night".

מה היה הסיפור מאחורי "Profile" שיצא רק ביפן בשנת 1994 - אלבום שכמעט ולא ניתן להשיגו ואם מתמזל מזלך, אז המחיר יכול להגיע ל-250 ש"ח?
נכון, האלבום יצא רק ביפן.

למה?
היה לנו חוזה עולמי עם EMI ובהתחלה זה יכול להישמע כדבר הכי טוב שאתה יכול לאחל ללהקה. בסופו של דבר התברר שזאת היתה טעות. כל להקה גרמנית מצליחה מאד ביפן - דבר שלא קרה לנו. הסניף של EMI ביפן התנהג בצורה די מוזרה - במילים אחרות הם לא אהבו אותנו! והם לא רצו להוציא את האלבומים שלנו שם. גם לא היתה לנו אופציה להוציא את האלבומים שלנו בחברה יפנית אחרת בגלל שהחוזה עם EMI לא איפשר זאת. אז, EMI גרמניה הציעו ליפנים שאנחנו נעשה אלבום מיוחד שייצא אך ורק ביפן! זאת היתה הדרך היחידה לפרוץ לשוק היפני. זאת המנטליות שלהם כנראה והם "קנו" את זה וזאת הסיבה מדוע אתה יכול להשיג את האלבום הזה רק ביפן ואם מישהו מוכר אותו באירופה, אז המחיר מגיע למה שאתה אמרת שראית... אפילו לי אין את הדיסק הזה, אני לא צוחק!

"Axxis II" לא הגיע לאותה רמה של הצלחה כמו האלבום הראשון, למרות שמבחינה מוסיקלית הוא לא היה פחות טוב. איך אה מסביר את זה?
כשעבדנו על "Axxis II", היינו קצת יותר מנוסים והיינו הרבה יותר טובים כמוסיקאים. ואולי זאת היתה הטעות שעשינו - ניגנו יותר מדי טוב! ברור שזה נשמע יותר cool, יותר נכון, אבל המעריצים רצו משהו אחר - פחות מושלם ומשהו שמגיע ישיר מהלב! "Axxis II" היה אלבום מושלם מבחינת הנגינה שלנו ומבחינת ההפקה ולדעתי זה לא היה רעיון הכי טוב להקליט את האלבום בצורה כה מושלמת. זה היה מאד חשוב לנו כמוסיקאים, כי אם אתה מוסיקאי ואתה מקשיב לאלבום הראשון, אתה יכול למצוא שם הרבה שגיאות ובאלבום השני - אין אף שגיאה!

מה שאתה אומר בעצם שהתייחסתם לאלבום השני בצורה יותר רצינית, כי המעמד שלכם כלהקה מאד מצליחה, חייב זאת?
נכון. האלבום השני היה דבר מאד רציני עבורנו ולעומת זאת הראשון היה fun. אף אחד לא ציפה מאיתנו נגינה מושלמת באלבום הראשון ולכן יכולנו להרשות לעצמנו לעשת חיים באולפן ואם כבר אתה מנסה לעשות השוואה - הגישה הכללית היתה יותר נכונה

בחנויות בישראל... האמת ש-"Voodoo Vibes" היה מה שנקרא "kiss of death" והוא נעשה כאלבום האחרון במסגרת החוזה שלנו עם EMI. ידענו מראש שהם לא יעשו הרבה כדי לקדם את האלבום הזה ולדעתי הם הוציאו אותו רק באירופה. אבל, כל אחד יכול לרכוש את כל האלבומים שלנו דרך האינטרנט... אם כבר מדברים על אינטרנט- חנויות "וירטואליות" פגעו קצת בחנויות הרגילות ואני חושב שגם בתעשייה כולה...

אתה אחד מאלה המאשימים את ההתפתחות של האינטרנט ו-MP3 בכל הבעיות של התעשייה?

אני חייב להודות שהעניין של MP3 מאד חשוב, במיוחד למוסיקאים מתחילים, ללהקות צעירות המנסות להשיג חוזה עם חברת תקליטים... אני חושב שאסור לבטל אפשרות כזאת של חשיפה. האמת היא שיש שני צדדים למטבע: מצד אחד זה עוזר ללהקה להיחשף וזה בהחלט הצד החיובי; מצד שני אתה יכול למצוא את כל השירים של Axxis ברשת וזה יכול לפגוע במכירות של הדיסקים. כך שיש בזה דבר חיובי ויש בזה דבר שלילי. בשורה התחתונה אני נמנה עם התומכים ב-MP3.

למה Walter (הגיטריסט המקורי) שאיתו הקמת את הלהקה ועברתם ביחד כל כך הרבה, עזב?

תראה, אם אתה עובד חמש-עשרה שנים במטאל האמר ישראל ויום אחד אתה אומר: "אני רוצה לעשות משהו אחר!" אין בזה שום דבר רע. אפשר להבין זאת...

או. קיי. ממחר אני הולך למכור סנדוויצ'ים!

חה..חה.. זאת היתה הסיבה העיקרית. אנחנו היינו ונשארנו חברים טובים. אנחנו רואים זה את זה לפחות פעם בשבוע. לדעתי Walter הוא אחד הגיטריסטים הטובים כאן בגרמניה אבל... הוא לא רוצה לנגן יותר! אין מה לעשות - הוא רוצה להתמקד בהפקות ולשבת בצד השני של הזכוכית באולפן. הוא בן שלושים ושמונה היום והוא רוצה לעשות משהו שונה מ-Axxis. וזאת הסיבה שהוא עזב את הלהקה. באיזשהו מקום אני יכול להבין אותו. Guido הגיטריסט החדש שלנו הביא איתו רעיונות חדשים ואתה יודע מה? אני קצת מופתע, אבל אני לא מתגעגע ל-Walter בהופעות! הלהקה נראית ממש טוב על הבמה. ה-show שלנו נראה הרבה יותר טוב. כך שאני לא רואה הפסד של ממש בעזיבתו של Walter, אני רואה את זה כצעד קדימה.

אם כבר מדברים על ההופעות, ההופעה שלכם ב-Bang Your Head צוינה אצלנו בעיתון כאחת הטובות השנה.

באמת? זה מאד מחמיא לנו!

יש לכם כבר תוכניות לשנה הבאה? Bang Your Head או Wacken?

כנראה זה יהיה Wacken. מכיוון שהופענו השנה ב-Bang Your Head והם לא ירצו אותנו בשנה הבאה - ככה זה עובד, אין מה לעשות. הם תמיד מחליפים את ההרכבים משנה לשנה, כך שמי שהופיע ב-Wacken ייסע ל-Bang Your Head בשנה הבאה.

אתם צריכים לשלם למארגני הפסטיבלים האלה כדי להופיע שם?

לא... ממש לא. הם אלא שמשלמים לנו. אמנם לא הרבה וזה בקושי מכסה את ההוצאת שלנו כדי להגיע לשם, לשלם מלונות ורכב, אבל לא - אנחנו לא משלמים להם. למה אתה שואל?

פשוט שמעתי מכמה להקות שרצו להופיע שם והמארגנים הציבו להם תנאים: או שאתם משלמים או שאתם לא מופעים. ואני מדבר על להקות גדולות מאד.

לא שמעתי על זה אף פעם...

ספר לי מה עומד מאחורי ההוצאה של "Collection Of Power" שזה למעשה EP.

אנחנו קוראים לזה "Fan EP" וזה לא ממש אלבום או מיני אלבום. כמו שכולם יודעים היתה לנו הפסקה של שלוש שנים, הבסיסט עזב, הגיטריסט עזב. לא היינו פעילים תקופה ארוכה. היינו צריכים להקים את הלהקה כמעט מחדש. הוצאנו את "Back To The Kingdom" והרבה אנשים בתעשיית המוסיקה אמרו לי שרוק'נ'רול מת ואף אחד לא רוצה לשמוע את זה יותר. ומה שאני הרגשתי וראיתי היה שהאנשים צמאים לסוג כזה של מוסיקה. ומי שהוכיח להם את ההפך היו המעריצים שלנו ולכן רצינו להודות להם על התמיכה ולהוציא אלבום מיוחד שמחירו יהיה נמוך מהרגיל וזאת בעצם ה"תודה" שלנו למעריצים.

רציתי לשאול אותך על המילים. שמתי לב שאתה כותב על דברים מאד מציאותיים, אפילו אישיים. זה נכון?

נכון...

יש שני שירים באלבום החדש - "Why Not?!" ו-"Flashback Radio" שאני מאד מזדהה איתם.

אני מבין למה אתה מתכוון... אני באמת מדבר על דברים אישיים. למשל השיר "Only God Knows" מספר על מותו של התינוק של Harry (הקלידן). כולנו היינו שמחים שהולך להיוולד לו התינוק אבל לצערנו התינוק מת תוך כדי הלידה ו-Harry נכנס לדיכאון ולא יכולנו לעבוד לפחות שישה חודשים. לא יכולנו שלא להתייחס לאירוע הזה ואני ניסיתי למצוא זוית חיובית ולכן השיר נקרא "Only God Knows". ישנו עוד שיר אחד -"My Little Princess" שכתבתי לבת שלי. היה לי מאד קשה לכתוב את השיר הזה מכיוון שלא רציתי להשתמש במילים סטנדרטיות שעשו בהן שימוש אלף פעם בעבר וזה כל כך אישי כי מדובר בבתי... "Flashback Radio" מעביר את מה שאני חושב ומרגיש על תחנות הרדיו בימים האלה. כל תחנה נשמעת אותו דבר: טכנו, היפ-הופ - פשוט מזעזע! אני שונא את זה ולא יכול לשמוע את זה! לפני עשר שנים היו מקשיבים לרדיו. אחוזי האזנה היו ממש גבוהים ויכולת לשמוע רוק, רוק כבד. יכולת לשמוע AC/DC, Kiss לפעמים Judas Priest, Iron Maiden וזה מה שאני אוהב. יכולת לבחור מה אתה רוצה לשמוע, זה היה כל כך שונה מהיום! היום הכל נשמע אותו הדבר. להקות רוק ולהקות מטאל כל כך מצליחות בזמן האחרון ותחנות הרדיו מתעלמות לחלוטין מהן!

יש לך הסבר למה זה קורה?

ברור שהפרסומות הרבה יותר חשובות לתחנות הרדיו מהמוסיקה שהם מנגנים. אני לא יודע מה המצב בישראל...

אותו הדבר בדיוק!

תארתי לי שזה אותו הדבר... תשאל את עצמך למי מועדות כל הפרסומות ברדיו בשעות הבוקר? לעקרת בית ממוצעת. אז כדי להתאים את המוסיקה שהם מנגנים לרוח הפרסומות הם משדרים טכנו וכל הדברים האלה...

אתה לא חושב שעקרת בית ממוצעת תעדיף את "Still Loving You" של Scorpions בשעה עשר בבוקר על הזבל המשודר?

זאת הבעיה גם! אתה לא שומע יותר את "Still Loving You" ברדיו בגרמניה.

המשך בעמ. 27

היתה זו שנת 1992, הטקסטים הקודרים והדכאוניים של Mille Petrozza פתחו בפני צוהר-מחשבה אחר על המציאות בה אנו חיים, על הדרך בה אנו לוקחים דברים-קשים כמובן מאליו. ...שנתיים לאחר מכן, בשנת 1994 מצאתי את עצמי עומד על אותה במה ממש... וצורח את Power Of Hate... שירה הראשון והנוטף שנאה של להקת Betrayer.

כשקפצה עלי ההזדמנות לראיין את Mille עטתי על המציאה מיד. אמנם Kreator הוציאו מאז שלושה אלבומים, שלא דגדגו את הקלאסיקות של פעם, אבל למי אכפת. כשיוצא בימים אלה אוסף הנקרא "Past Live Trauma", המסכם את השנים הטובות של הלהקה (85-92), זו סיבה למסיבה כפולה ומכופלת... בחרתי ללכת לפי התקופות באלבום, כשהשאלות מתייחסות כל פעם לתקופת אלבום אחר ובסדר כרונולוגי, עד החזרה לעתיד המתממש בסוף הראיון....

"Endless Pain 1985" - נקראתם במקור "Tormentor". באלבום היו שלושה שירים מהדמו "End Of All Worlds" אך שיניתם את השם ברגע האחרון, למה עם K ולא עם C? האלבום בלט בסאונד נפוח שלא חזר לאחר מכן באף אלבום שלכם. גם Ventor מתופף הלהקה שר בחצי משירי האלבום. בהמשך לקחת על עצמך את הרוב המכריע של השירה, פרט?

האמת היא שכל הענין של אלבום-ראשון היה מבחינתינו הפתעה גמורה. היינו עדיין בגיל בית ספר תיכון כשכל זה קרה. את השם שינינו כי נודע לנו על עוד להקה בשם הזה (come on stage attila...) והאמת ש-Kreator עם K זו הצורה גרמנית למילה האנגלית. בקשר לסאונד, אני לא הייתי מרוצה מהסאונד באלבום הזה, עכשיו הוא יצא במיקס חדש ובהדפסה מחודשת ונשמע הרבה יותר טוב. לא ידענו אז איך לעבוד באולפן.. Ventor שר חצי אלבום וזה עד היום נחשב בהופעות לשירי cult שלו... אבל כדי ליצור מצב טבעי יותר לקחתי את רוב השירה על עצמי, גם כתבתי יותר ויותר מהטקסטים שעד אז התחלקו בין שנינו.

"Pleasure To Kill 1986" האלבום הזה נחשב עד היום לאבא הרוחני של כל סצינת ה-black metal, טקסטים סופר אלימים, "שטניים" וקודרים בצורה קיצונית, גם המוסיקה והסאונד ברוטליים לחלוטין, מסה של ברוטליות שעד אז לא היתה קיימת במטאל. מה גרם לטקסטים להיות כל כך קיצוניים? העטיפה הציגה קבר-אחים מלא שלדים, בתוך כל זה הסתתר שיר שבוצע על ידי Ventor, שיר אנארכיסטי אך לא במובן הכאוטי, "Riot Of Violence", שהפך ללהיט ענק באותה תקופה. מה הסיפור מאחורי האלבום הזה? איך אתה מרגיש כשכל להקות ה-black, זו אחר זו, מציינות אותו כמקור השפעה מרכזי ומבצעות שירים מתוכו?

נכון, חידדנו את האלמנטים מהאלבום הקודם, גם הנגינה שלנו השתפרה, השירה שברובה המכריע אני שרתי, היתה מאד חדה ו"שטנית" מבחינת צורת השירה והקול, זו היתה שירה צורמנית וגבוהה עם קטע לחשני ברגעים מסויימים, שירה שאומצה אחר כך על ידי רוב ההרכבים המכונים כיום "שבדים". הנאיביות באלבום הראשון הוחלפה בראייה קיצונית של המציאות האלימה הזו. אל תשכח שמדובר בשנת 1986, כשהיתה עדיין חומה עם חיילים בין גרמניה המערבית למזרחית, דבר שנראה היום כמו לפני מאה שנה... "Riot Of Violence" זה השיר היחיד באלבום בו המחשבות מאד ישירות ולא מלאות מוטיבים של דם, שיר מאד כואב וישיר על המציאות שהיתה אז, גם העובדה ש-Ventor שר אותו גרמה לו להתבלט בין שאר השירים .

"Terrible Certainty 1987" אלבום הרבה יותר טראשי ופחות קודר, אך ברוטלי ומהיר עוד יותר מקודמו... נושאי השירים מביעים בעיקר פחד, פחד ממגפות אלימות, מאיידס, ממלחמות, מנשק כימי, מהתמוטטות שלטונות ופחדים אישיים. כל השירה מבוצעת בידי Mille. השיר הבולט באלבום "Terrible

KREATOR

לפני עשר שנים כשהייתי בן חמש-עשרה ושמעתי בפעם הראשונה את "Pleasure To Kill", קיבלתי מה שנהוג לכנות בעגה הצבאית "הלם קרב"... זה היה שונה מכל מה שהורגלתי אליו עד אז - אלים מאד, מהיר בטירוף, מפחיד ומקפיא כאחת.. שנה וחצי לאחר מכן, כש- Kreator הגיעו בפעם הראשונה להופעה בארץ (רוXסן), כבר מצאתי את עצמי בקדמת הבמה, הורס ושובר את כל הנקרה בדרכי ושואג אחת לאחת את כל המילים של כל השירים משבעת אלבומי הלהקה.

סיפורה של אגדת METAL

"Certainty" עורר סערה כשארגונים מאשימים את הלהקה בהוצאת שם רע להומוסקסואלים כמפיצי איידס. Kreator מתחילה להיות גדולה גם באמריקה ויוצאת לסיבוב הופעות עם Voivod, איך אתה מסכם את התקופה?
טוב, קודם כל יש שינוי מהותי בגישה הטקסטואלית, יותר מציאות ופחדים ופחות דם והרג. שמתי לב שההפקה כאן היא הכי ברוטלית שהיתה לנו אי פעם. לגבי שיר הנושא והשערורייה שלו: זה שיר על התפרצות מגפה אלימה המכלה את האוכלוסייה. 1987 היתה השנה בה החלו לדון ברצינות בנושא האיידס. כל הענין מאד השפיע עלינו. אין כאן שום התייחסות להומוסקסואלים. זו פשוט סערה בכוס תה... מגפה המתפשטת ומכלה את כל הנקרה בדרכה, זה יכול להיות כל דבר גם כולירע ולא בהכרח איידס. הסיבוב עם Voivod באמריקה היה חוויה ענקית, שתי הלהקות גם ככה חברים כך שאתה יכול לתאר לעצמך מה הלך שם... שנה שמבחינתי מסמלת את תחילת התקופה השנייה שלנו.

"Into The Light – Out of The Dark" 1988 מיני אלבום בין שישה שירים, שלושה בהופעה ושלושה חדשים. שלושת החדשים מראים כיוון זועם ומחאתי טקסטואלית ומוסיקלית. Kreator יוצאת בהתקפה חסרת תקדים נגד הניאו נאצים בגרמניה, "Impossible To Cure" – השיר הפותח, מהיר במיוחד ונותן בראש לתופעה המגונה, מה היו התגובות?
הנושא של עליית הניאו נאציזם מאד הטריד אותי אז ומטריד אותי גם היום. המיני אלבום הזה יצא בתקופת מעבר בין שני אלבומים שלנו, לקידום סיבוב ההופעות. השיר מצביע על הבעיה של נוער דחוי הנקלט ללא קושי במערכת הקיצונית הזאת, המאמצת אותם באהבה והופכת את התסכול החברתי שלהם למנוע שנאה גזענית. קיבלנו המון תגובות מצויינות על השיר הזה. חשוב היה לי, כלהקה גרמנית, להעביר את המסר הזה. גם היום אני בחיים לא אצא לסיבוב הופעות עם להקה גזענית או פאשיסטית, אני מתעב אותם !!

"Extreme Aggression 1989" שיא השיאים !! גולת הכותרת !! היהלום שבכתר !! האלבום של שנות השמונים !! התקפה שלא היתה כדוגמתה על תעשיית המוסיקה, על סדרי חברה לקויים, על ניצול מיני של קטינים, אלימות גוברת, בגידת חברים, משברים, שואה אקולוגית, כל שיר מביא פרק חדש ואגרוף קמוץ המושט קדימה בזעם. בשנה זו תבע Mille את המשפט הנכון כל כך: "המציאות מפחידה הרבה יותר מכל סרט אימה". Kreator הופכת ללהקה ענקית, ההופעות מפוצצות, יוצאת קלטת וידיאו של המופע, אלבום שאני אישית קמתי אתו בבוקר והלכתי לישון אתו בלילה במשך זמן רב מאד, הרחב את הדיבור בבקשה...?
"Extreme Aggression" מגולל סיפור על מציאות קשה מנשוא, שיר הנושא מספר על אדם שהאנרגיות שלו הפכו שליליות ותוקפניות כלפי העולם. כתוצאה מתסכול הוא הפך קיצוני יותר ויותר, צמא דם וצמא מלחמה, ורוצה לנקום בחברה ובמי שהביאו למצב הזה, "No Reason To Exist" מדבר על אותם עבדי מערכת, חסרי דעה ההולכים ככבשים בעדר, חייהם עוברים לנגד עיניהם בחוסר דעה וחוסר יוזמה מוחלט. עבדי המערכת חסרי החיים המנסים להכתיב דברים ולקבוע נורמות אשר בעיני פסולות. "Love Us Or Hate Us" הוא המשך של השיר הזה וזו התקפה חזקה על תעשיית המוסיקה, על אלה האומרים לך איך לנגן, איך להיראות, ומה נכון בשבילך. fuck off לכל החלאות האלה שרק הורסים את היופי שבאמנות וביצירה.

"Some Pain Will Last" הוא המנון עם פסקול מעט איטי יותר, עם המקצב המלחמתי שבהתחלת השיר, כאב שיישאר לנצח, הבטחות שסיפרו לנו בילדות והתגלו כשקרים גמורים, הבטחות לעתיד טוב יותר הם שקר והכאב ישרוף לנצח, (*השיר הכי טוב של Kreator–י.ש.*) "Betrayer" הוא סיפור הקורה כמעט לכל אחד, בגידה של אדם קרוב שתקע לך סכין בגב, "Don't Trust" אומר בצורה הפשוטה ביותר: בטח בעצמך בלבד ולא בשקרים שינסו למכור לך, "Bringer Of Torture" מספר על ניצול מיני של ילדים בתוך המשפחה, אב האונס את בתו פעם אחר פעם, הכאב והבכי האינסופיים שלה מול הבהמיות שלו "Fatal Energy" שואל את השאלה הפשוטה כל כך: איפה העזרה משמיים? איני יכול לעמוד עוד בשקרים ובהבטחות הסרק, שנאתי גוברת, אנו הופכים למפלצות אדם והאלים צופים מלמעלה ואינם נוקפים אצבע... זה האלבום הכי זועם שלנו.. אני יודע שהרבה רואים בו גם את הכי טוב (*אכן אכן...–י.ש.*)

"Coma Of Souls 1990" – תרדמת הנשמות, coma חברתית, האפאתיות של החברה מול העולם הנחרב. לראשונה יוצאת קלטת וידאו המציגה ארבעה קליפים במתכונת של סרט אימה מצמרר ומפחיד ביותר. "Terror Zone" הופך מיד ללהיט ענק והוא מנוגן נון סטופ. הלהקה מגיעה לישראל למועדון רוקסן למופע היסטורי. אלף טראשרים מפוצצים את המקום ומפוצצים זה את זה. מעמד הלהקה עולה עוד יותר. MTV מנגן "Terror Zone" בתוכניות הרוק הכבד ללא הפסקה. עוד נקודת ציון?
כן, זה החל באלבום הקודם וממשיך עכשיו. קלטת הוידיאו המצמררת שהוצאנו, "Of The Lie People Of??" וכמובן "Terror Zone" שתפסו חזק מאד, אני זוכר קהל מאד חם מההופעה אצלכם, קהל משתולל, אני זוכר שבהחתמת האלבומים הגיעו ארבע-מאות איש לחנות ההיא... (*"תומר" בדיזנגוף סנטר..*) וכמעט שברו את חלון הראווה... האמרגן (*רובי פורל*) הביא משטרה ואבטחה.. חתמנו בסוף מול המרכז הזה.. (*בגן הציבורי מול הסנטר..*) כשארבע-מאות מעריצים עטים עלינו מכל כיוון והאמרגן מטפס על עץ סמוך ומשליט סדר בצעקות... (*ישי: הייתי שם.. זה היה ממש ככה... מחזה שלא ייאמן !!!!*)

Renewal 1992 עוד שינוי, השירה הפכה צעקנית יותר, האלבום נחשב על ידי רבים כחיבור הראשוני בין מטאל למוסיקה אלטרנטיבית קיצונית, בעקבות האלבום הזה ורק בעקבותיו עשו להקות כמו Sepultura את הצעד המתבקש ואזרו אומץ להוציא את "Chaos AD", טקסטים קשים, אתאיסטים, אנרכיה ללא גבולות או דתות, כאב, גזענות גואה הזוכה להתקפה, אלבום אמיץ מאד, צעד אמיץ הרבה יותר מ-Mayhem האחרון. הלהקה מצלמת קליפ במדבר יהודה לשיר הנושא, אני אומר ל-Mille שלדעתי האלבום לא זכה למעמד הראוי, מסכים?
כן, זה אלבום שגרם להרבה להקות לשנות כיוון וללכת אחרינו ולהעיז לעשות דברים, הקדמנו את זמננו עם האלבום הזה, אני גאה בו ורואה בו עוד שלב בהתפתחות האמנותית שלנו, עם שם כמו Kreator אנחנו חייבים לחדש ולהעיז, זה היופי ביצירה.

The Future 2001 מה קורה עכשיו והלאה?
אלבום חדש ייצא לקראת הקיץ, הוא יהיה מעין שילוב של "Coma Of Souls" ו-"Outcast", האלבום הקודם שלנו "Endorama" היה לדעתי דכאוני מדי, תוצאה של דברים שעברו עלי. אני מצפה לאלבום החדש ומקווה לקפוץ אליכם שוב להופעה !!

טוב, אז תודה רבה לך על הראיון הזה (דיברתי עם Mille קרוב לשעתיים..). המון המון הצלחה עם כל מה שתעשה, ומילה לכל מי שקורא את הריאיון הזה: עשו לעצמכם טובה גדולה וערכו היכרות מעמיקה עם האלבומים המוזכרים כאן, אלה האלבומים אשר עיצבו את מהותי כמטאליסט וכיוצר עצמאי המחפש לבטא אמת גם אם היא כואבת ולתקוף במלוא הכח כשצריך !!!

ישי שוורץ
מ-Betrayer

BLACK SEEDS OF VENGEANCE

טוב, מי לא מכיר את Nile? מי לא שמע בשנה שנתיים האחרונות את השם הזה שוב ושוב? Nile היא מהלהקות המרימות את ה-death metal לגבהים אליהם שלא הגיע מאז תחילת שנות התשעים. הם חמושים בקונספט מרתק ובשלל פרטים מעניינים. זה הזמן לראיין את Chief, מלך הפירמידה!

טוב, אז קודם כל השאלה המתבקשת: Nile - זה נהר הנילוס במצרים, מה מביא להקת death metal אמריקאית לחלוטין לשיר על רעמסס מעורר המלחמה?
אז ככה: אנחנו לא בדיוק אמריקאים לחלוטין, המתופף שלנו הוא ממוצא לבנוני, הוא נולד באמריקה אך הוריו ממוצא לבנוני-מצרי, כך שההשפעה הקונספט-טקסטואלית והעניין בדברים האלה קיים אצלו עוד מילדות. מעבר לזה אנחנו מנסים לתאר השתקפות של העולם העדכני דרך המיתולוגיות העתיקות האלה. שים לב שזו הפעם הראשונה שלהקה לוקחת את הקונספט הזה בצורה כל כך קיצונית ובלתי מתפשרת. היו ניסיונות לגעת בזה בעבר, Iron Maiden ובתקופה מסויימת גם Slayer, אבל אנחנו לקחנו את העניין כקו מנחה כבר מתחילת הדרך שלנו.

איך הכרתם את Pit המתופף? הבנאדם מנגן כמו מכונת יריה אנושית...
פגשתי אותו באיזו הופעה מקומית לפני די הרבה שנים, הוא ניגן בהרכב יותר רך, משהוא כמו Machine Head ואיך שראיתי אותו פשוט הייתי בהלם מהבנאדם.. הצעתי לו לנגן גם משהו כבד ואפל יותר והסתבר שזה מה שהוא רצה מלכתחילה וכך התחלנו לעבוד ביחד.. קצת אחרי ההקלטות של האלבום הוא שבר את הכתף, אבל בעזרת הרבה הרבה פיזיותרפיה מהירה ונכונה ובעזרת אימונים ורצון חזק מאד, הוא חזר לנגן תוך מספר חודשים ועכשיו אנחנו שוב בסיבוב הופעות בארצות הברית.. מפלצת או לא??

בהחלט כן. בכלל, אתם מופיעים המון.
כמה שיותר ככה יותר טוב. נשמח מאד להופיע גם אצלכם. הופענו בכל חור בסיבוב הזה ועם כל להקת death metal שאתה יכול לתאר לעצמך: Morbid Angel, Incantation Cannibal Corpse, Immolation ועוד ועוד. אני בהחלט רואה את הכוח שלנו בהרבה הרבה הופעות חיות. אנחנו יוצאים לסיבוב אירופאי ממש עכשיו. אני מחכה לראות את התגובה של הקהל האירופאי בחי לגבי האלבום החדש שלנו.

בכלל נראה לי שבאלבום הזה לקחתם את הקונספט והאוריינטליות עוד צעד אחד קדימה למרות שבכללו הוא יותר כבד מקודמו.
הסאונד שלו פחות נקי ויותר כבד, זה בהחלט כך וזה הכיוון שרצינו לעשות. לגבי חלקה הראשון של השאלה, המוטיבים הערביים והמזרחיים גברו, אבל כפי שאמרת האלבום הזה ברוטלי, קיצוני וכבד מאד. יש גם ריפים איטיים, אבל הרוב המכריע מהיר כמו שד...

אפרופו שדים, יצא לך לשמוע את Arallu? להקה ישראלית המתעסקת באינטנסיביות בחומרים הללו, אם כי בהיבט פחות מלחמתי ויותר דיאבולי.
אני מכיר את השם הזה, יצא לי לראות פרסומת לאלבום שלהם באיזה עיתון כאן אבל לא יצא לי לשמוע.

למה אתה מקשיב בדרך כלל?
בעיקר ל-death metal, להקות כגון Vader, שאני מאד אוהב או Krisiun שהם מצויינים, דברים כאלה.

איך אתה רואה את המצב של ה-death metal עכשיו לעומת תחילת שנות ה-90 עם Deicide, Morbid Angel ודומיהם?
אה, באותו זמן כל הסגנון הזה נהנה מחיבוק הדב של המדיה שאינה מתעסקת במטאל בדרך כלל. כל מבקרי המוסיקה הפלצניים חשבו ש-Metallica השחור הוא פסגת הרוק ולהקות death metal כמו Sepultura קיבלו דחיפה מאד חזקה מה-MTV וזה בפירוש פתח את הדלת בפני גל ענק של להקות שנהנו מזה וקיבלו דלת פתוחה לתקשורת. אחר כך הסגנון התבצר באנדרגראונד למשך חמש שנים כמעט (93-98) ולפני שנתיים החלה עלייה הדרגתית, הנמשכת עד היום. נראה לי ששוב אנשים מחפשים משהו כבד. נמאס להם מהסאונד ה"זבובי" של ה-black או מהתיפיפות של ה-doom והם רוצים לתת בראש. אני שמח שזה קורה אבל אני מקווה שלא תהיה הצפה של להקות מחורבנות בקרוב...
יש כיום אחלה להקות בסגנון, חלקן ישנות, עוד מאז ששרדו את תקופת הבצורת, וחלקן חדשות. אני חושב שה-death metal נמצא כרגע במצב מצויין ואני מקווה שזה יישאר כך ולא יתקלקל.

גם בחברת התקליטים שלכם Relapse Records - אתם נחשבים לפורצי דרך. תראה מה קורה שם עכשיו, גל של הרכבי death metal מצויינים, Dying Fetus, Cephalic Carnage ועוד.
אני אוהב את הלהקות האלה וגם איתם יצא לנו להופיע. אני ממש מחזיק מחברת התקליטים הזאת על האומץ שלה לא להכנע לתכתיבי השוק. הם המשיכו להוציא אלבומי death metal גם בשיא השפל של הסגנון. לא תמצא שם להקת black אחת, ממש גאוות יחידה. והנה עכשיו, סוף סוף אנשים מחשיבים אותם כחברה הכי טובה ל-death metal וזה מוכיח את מה שתמיד אמרתי והאמנתי בו: אם תעשה משהו שאתה מאמין בו ומתוך כל הלב ויש לך הרבה סבלנות ואורך רוח, אז ההצלחה היא רק ענין של זמן. אני מאד שמח בשביל Relapse על שהם מצליחים עכשיו אחרי שנים של עבודה קשה. זה הלייבל הטבעי ביותר עבור להקה כמונו. אנחנו חייבים להם את ההצלחה שלנו והם חייבים לנו את ההצלחה שלהם (בין היתר, כמובן). אני מאד שמח להיות בחברה הזאת.

אז מה, מתאים לכם להגיע לכאן?
כן. בהחלט כן. אשמח מאד להופיע אצלכם ולכולנו זו תהיה חוויה אדירה. יצא לי לשמוע על הופעות שהיו אצלכם ואני ממש מקווה שיום אחד גם אנחנו נגיע אליכם. נוכל להמשיך אחר כך למצרים (*הגזמה פרועה! -העורך*) ולהופיע על הפירמידות ... מה דעתך? אתה חושב שפרעה מעריץ של Nile?

לא יודע בקשר לפרעה, אבל שמעתי את מובארק מזמר בלילה בשקט למומיות שלו: "...black-seeds-of vengeance"
או קיי... נחמד לשמוע... תמסור לו בינתיים שיבקר באתר שלנו: www.nile-catacombs.com ושישלח לי e-mail...

EASY RIDER
Perfect Evilution

כבר בעבר חשפנו להקות איכותיות מספרד. אמנם בגלל השפה הספרדית, לא כולם התחברו לשירה שלהם. ועכשו, Easy Rider מגיעים גם הם מספרד ומביאים לנו אלבום גדול בשם "Evilution" - אל דאגה: הכל באנגלית! ימים ספורים אחרי סיום סיבוב הופעות בספרד עם Axxis ו-Pink Cream 69 התקשרנו ל-Euginio סולנה של Easy Rider:

Eugenio, קיבלת את הגליון האחרון שלנו עם דיסק האוסף? היה שם שיר אחד מהאלבום האחרון שלכם.
עוד לא. חברת התקליטים שלנו עוד לא שלחה לנו אותו. אני אזכיר להם היום עוד פעם.

מכיוון שהקהל שלנו לא כל כך מכיר את הלהקה, ספר לנו קצת על הלהקה, מתי ואיך התחלתם?
הקמנו את הלהקה בשנת 1990 ואני חייב לציין שההרכב שלנו לא השתנה מאז. היינו חמישה חברים, ניגנו את המוסיקה שאהבנו...זה היה די פשוט.

זה נשמע באמת פשוט בצורה שאתה מתאר את זה. אבל באיזה שלב החלטת להיצמד לסגנון מסוים שאהבתם? על איזו מוסיקה גדלתם?
אני באמת מתקשה להגדיר את המוסיקה שלנו, כלומר לשים תווית ולקטלג אותה תחת איזושהי הגדרה. לא התחלנו לכתוב מוסיקה תחת השפעה של איזושהי להקה מסוימת. לא ניסינו לחקות מישהו ספציפי. ברור שהיו השפעות אבל זה רק עזר לנו במובן שיכולנו לאסוף את ההשפעות הללו וליצור משהו משלנו. ברור ששמענו את Iron Maiden – הם היו הלהקה המובילה בסצינת המטאל של שנות השמונים. עם הזמן התחלנו להקשיב ללהקות אחרות, לסגנונות אחרים, הרבה דברים שונים ומשונים. כולנו בלהקה עם ראש פתוח לכל סוגי המוסיקה וההשראה באה מכל דבר שאנחנו חושבים, רואים, קוראים או שומעים.

אבל אתם לא מתביישים לקרוא לעצמכם "להקת מטאל"?
אין ממה להתבייש! אנחנו להקת מטאל!

לפני כמה שנים דיברתי עם הלהקה שהזכרת קודם (כשהם היו עם Blaze), אז הם התביישו להיקרא "להקת מטאל" וניסו למכור את עצמם כ"להקת רוק".
אנחנו להקת metal במלוא מובן המילה! אין לנו שום ענין במשחקים האלה.

הוצאתם עד עכשיו שלושה אלבומים ומכיוון שרק האחרון הגיע אלינו, ספר לנו על השניים הראשונים.
האלבום הראשון שנקרא "Perfecta Creation", היה הכי קשה. זהו אלבום מאד אישי עבורי. אני לא אכנס לכל הפרטים, אבל האלבום הזה מרכז את הדברים שעשינו מ-1990 עד 1996, שנה בה יצא האלבום. אתה יכול להגיד שזהו סך הכל אוסף של השירים שכתבנו באותה תקופה, אבל אני מסתכל על זה כאלבום אמיתי. הוא גם היה שונה בכך שאני הייתי הכותב העיקרי בו, יש רק שני שירים שנכתבו על ידי הלהקה. גם הסאונד היה קצת שונה (כי זה היה האלבום הראשון), ההפקה היתה יותר קשה עבורנו, אבל לדעתי יצא לנו אלבום טוב מאד!

מה גרם לכם להתעכב כל כך ולהוציא אותו רק ב-1996? זה היה קשור לבעיות עם חברות התקליטים?
מה שאתה רואה היום בספרד, לא יכולת לראות בתחילת שנות ה-90 כשהתעשיה נשלטה על ידי כל מי שאתה רק לא רוצה, חוץ ממטאל. ללהקות מטאל מקומיות לא היה בכלל סיכוי להגיע לקהל, להופיע, להוציא אלבומים... אל תשכח שבאותה תקופה חל גם שינוי דורות. באו ילדים חדשים והחליפו את הילדים של שנות ה-80. הלהקות משנות השמונים כבר לא הופיעו יותר. וזה השלב בו התחלנו לעשות את המוסיקה שלנו, שהיתה קצת שונה מזו שהכירו בשנות השמונים ולגמרי שונה ממה ששידרו ברדיו ושהיו מוכרים בכל פינה. "Perfecta Creation" היה שלב חשוב מאד בקריירה שלנו. "Lord Of The Storm", שבא אחריו רק חיזק את מעמדנו בסצינת המטאל בספרד.

מה בקשר להופעות? לפני כמה ימים הופעתם עם Axxis ועם Pink Cream 69?
נכון.

איך היה?

המשך בעמ. 27

Children Of Bodom

THE REAPER SHALL RETURN!

CHILDREN OF BODOM הם היום חוד החנית של המוסיקה הקיצונית בעולם. במשפט זה אפתח את הראיון עם הבסיסט של הלהקה המוזרה הזאת. למי שלא שמע אותם, הם נשמעים כמין הכלאה מוזרה בין ANNIHILATOR לבין DIMMU BORGIR, מין חיה קירקסית שלא עונה לכל טעם, אבל בהחלט מעניינת באיכות הנגינה המרשימה שלה. הלהקה מונה כיום את ALEXI LAIHO, סולן וגיטריסט, את ALEXANDER KUOPPALA גיטריסט, את JANNE WIRMAN הקלידן, JASKA RAATIKAINEN המתופף, ואת HENNKA BLACKSMITH מיודענו הבסיסט, אשר נאות לענות לי על מספר שאלות:

שלום Hennka! ספר לי על הלהקה וכיצד התחלתם.
הלהקה הוקמה ב-Espoo אשר בפינלנד, ונקראה בערך בעשרים שמות שונים במהלך 93'. עד שהם סגרו על Children Of Bodom, על שם אגם Bodom הנמצא ב-Espoo, בו בוצעה בשנות השישים סדרת הרציחות המזוויעה ביותר בהיסטוריה של פינלנד בשנות השישים. מספר צעירים נמצאו שחוטים, ועד היום לא מצאו את הרוצח. בעצם החברים היחידים בלהקה שנשארו מאז הם Alexi ו-Jaska. כולנו הצטרפנו מאוחר יותר. בהתחלה הכיוון היה בין death metal ל-thrash אך במרוצת השנים התחלנו לשלב יותר השפעות קלאסיות, מכיוון ה-heavy metal, כגון Stratovarius.

איך קיבלתם את החוזה שלכם עם Spinefarm?
באוגוסט 97' Alexi הצטרף ל-Thy Serpent כ-lead guitarist. מנהיג הלהקה Sami Tentz ביקר במשרדי חברת התקליטים והביא אתו את המיקס הראשוני של "Something Wild" (*אלבומם הראשון- א.מ*), ואחרי שהאזינו לו החתימו אותנו על חוזה לשלושה תקליטים.

איך היתה ההתחלה לגביכם?
מרגשת. ההצלחה היתה מרגע צאת התקליט. Spinefarm הכניסו אותנו לאוסף שיצא בנובמבר 97' בשם Metallilitto, שקיבל בקורות מצוינות ומכר בפינלנד כחמשת-אלפים וחמש מאות עותקים. אחרי שיצא "Something Wild", הופענו כלהקת חימום ל-Dimmu Borgir במופע שלהם בהלסינקי. ההצלחה הלכה וגדלה. הסינגל החדש מהתקליט החדש "Hate Me" הגיע בפינלנד לפלטינה, והתקליטים הקודמים שלנו "Hatebreeder" ו-"Tokyo Warhearts", שהוקלט בהופעה חיה ביפן, הגיעו לזהב.

מה אתם עושים כרגע?
Alexi חזר עכשיו מסיבוב הופעות עם הלהקה השלישית שלו Sinergy, שלה הוא כותב יחד עם הסולנית Kimberly, שהיא גם החברה שלו.

הגיטריסט החדש שלהם הוא Roope הידוע, מלהקת Stone ז"ל?
נכון. פה בפינלנד הוא נחשב לאגדה בתחום. Eston היו חלוצי ה-metal פה, והוציאו כמה תקליטים מעולים מאז שנות השמונים. Alexi ממש שמח לעבוד אתו, בעיקר בגלל שהוא היה אחת ההשפעות הגדולות ביותר עליו מאז התחיל לנגן.

ומה אתך ושאר הלהקה?
Janne, הקלידן שלנו, הוציא דיסק סולו, המוסיקה שם היא יותר בכיוון מתקדם וניאו קלאסי ממה שאנחנו עושים.

שמתי לב שזה ממש מוטיב מרכזי אצלכם, גם הוא וגם Alexi מנגנים גם בז'אנרים אחרים מאלה שאתם עושים, למה זה?
מסיבה פשוטה מאד, כל אחד מאיתנו אוהב גם סגנונות אחרים ואנחנו רוצים להביע אותם בנגינה שלנו. ב-Children Of Bodom אנחנו סגורים על קו מאד מסוים שלא ניתן בלהקה לשבור אותו לחלוטין, ולכן יש חלק מאיתנו שרוצים ליצור גם דברים אחרים, כגון Thy Serpent שעושים black metal אטמוספירי. ו-Warmen של Janne, שעושים משהו שהוא בין Malmsteen ל-Genesis.

ומה אתך? מה אתה עושה בזמנך החופשי מהלהקה?
האמת היא שאני כרגע לומד פוליטיקה והיסטוריה, או יותר נכון - מנסה ללמוד, מכיון שקצת קשה לי לשלב בין הלהקה, ההופעות, הראיונות והלימודים. אבל מזלי הוא שבפינלנד אין שום deadline ללימודים שלך, אתה לומד בזמנך החופשי, ככל שזה מסתדר לך.

לומדים משהו מעניין שם?
כעיקרון למדנו עד עכשיו יותר על פינלנד אבל נגענו קצת בהיסטוריה של ישראל.

אתה קורא על החגיגה המתרחשת אצלנו כרגע?
כן, על אהוד ברק ואריאל שרון, (*הכל במבטא לא ברור לחלוטין-א.מ.*) ועל בנימאן נתניהו (*ככה הוא ביטא את זה-א.מ.*)

כן, אני מבין שאנחנו מהווים אייטם תקשורתי ברוב העולם.
כן , אני לא בדיוק מקנא בכם.

ובחזרה ללהקה, בתקליט החדש שלכם עברתם ל-Abyss של Peter Tagtgren, ספר לנו קצת על כך.
טוב, אני מאד לא הייתי מרוצה מהסאונד שלנו בתקליטים הקודמים.

זה מפתיע אותי, אני דווקא חשבתי שהוא היה מצוין.
כך חשבו הרבה, אבל אני ו-Alexi הרגשנו שאנחנו רוצים סאונד מחוספס יותר, ולכן הגענו ל-Peter, שהצליח ליצור את הסאונד הטוב ביותר שניתן לרצות.

למה החלטתם על ה-Abyss?
הופענו בעבר עם Hypocrisy, להקתו של Peter, והתחברנו אתו, הוא בחור נחמד, ומשיחה אתו ניתן להבין עד כמה הוא מיודע בכל מוטיב ההפקה והסאונד, כמו כן, שמענו את התקליט החדש של Destruction ואהבנו את הסאונד שלו, קבענו שאנחנו רוצים סאונד דומה ולכן החלטנו לעבוד איתו.

לא מכבר ראיינתי את הגיטריסט של Gardenian, להקה שבדית,
כן, אני מכיר אותו. שמעתי את החדש שלהם.

הם גם החליטו לעבוד עם Peter בתקליט החדש, והוא גם הצליח לתת להם סאונד מצויין.
הבט, הוא פשוט מקצוען אמיתי, אם בתקליטים הקודמים היינו רגילים לקום בשלוש אחה"צ לעבוד על התקליט כשעתיים, להשתכר בלילה בטירוף טוטאלי, ולהמשיך לעבוד יומיים לאחר מכן, אז Peter הכניס אותנו למשטר כמעט צבאי, קמנו כל בוקר ב-9:00 ועבדנו עד 18:00 בערב. שעות על גבי שעות. לא היה לנו זמן להשתכר...

מההה?? כל תהליך ההקלטות בלי להשתכר? איך שרדתם?
(צוחק בפראות) אין לי מושג! כל הזמן היינו כל כך עסוקים עד שלא היה לנו זמן בכלל לחשוב על אלכוהול. כשמישהו היה באולפן לבד, אז השאר חיכו בחוץ ודיברו על מה לעשות הלאה. כל הזמן דיברנו, נשמנו, ויצרנו מוסיקה, ואני חושב שניתן להרגיש את זה בתקליט.

מה היו ההשפעות הראשוניות שלכם ?
טוב, כשהצטרפתי, עדיין עשינו death וההשפעה היתה בעיקר מ-Slayer ו-Anthrax וכמובן ממספר להקות death קלאסיות. אבל, ככל שהמשכנו והתקדמנו, שילבנו השפעות ותיקות יותר כמו W.A.S.P. וגם Stratovarius.

אני דווקא הרגשתי בהשפעה כבדה של Annihilator, המתבטאת במיוחד ב-"Bed Of Razors" ב-"Hatebreeder". יש שם ריף שנשמע ממש כאילו נלקח מ-Never, Neverland.
נכון! משום מה אתה הראשון ששם לב לזה. לפחות מהעיתונאים שדיברנו איתם, גם אני וגם Alexi, הושפענו רבות מ-Annihilator ובהחלט ניסינו להכניס מוטיבים במוסיקה. לא ממש העתקנו ריפים אבל בהחלט הכנסנו את ה-feel, את התחושה שלהם.

הדבר שאני חושב שהכי משותף לכם ולהם הוא הנגינה המדוייקת, הצפופה והמלודית. אתם, כמוהם, יושבים מאד tight, מבחינת הנגינה.
נכון!, זה בדיוק הרעיון שרצינו שאנשים ישימו אליו לב.

מה עם התקליט החדש, "Follow The Reaper", איך הוא מצליח בינתיים?
לא טוב... הוא עדיין לא יצא!

אופס... אז מתי הוא יוצא?
בחודש הבא, התקליט יצא בינתיים רק בפינלנד, ופה הוא מוכר מצוין. התקוות גבוהות. השקענו המון בתקליט, ומובן שאנחנו רוצים שהוא יצליח.

תראה, אני נהנה מאד מהמוסיקה שלכם, אבל יש לי בעיה רצינית עם vocals של Alexi. למרות שבתקליט החדש הוא מנסה לתת גוון מלודי יותר, הוא עדיין נשמע לדעתי לא מתאים למוסיקה, לא

CHiLDREN of BODOM

אני כרגע לומד פוליטיקה והיסטוריה, או יותר נכון - מנסה ללמוד, מכיון שקצת קשה לי לשלב בין הלהקה, ההופעות, הראיונות והלימודים.

חשבתם לשלב סולן מלודי יותר?
האמת היא, ששמעתי הרבה פעמים את השאלה הזאת, והתשובה היא שלא, אין לנו כוונה לצרף עוד סולן, אנחנו דווקא אוהבים את השבירה של הסגנון שיוצר Alexi, וה-vocals התוקפניים שלו, לדעתי צובעים את המוסיקה במשהו מאד שונה, המייחד אותנו מעוד עשרים אלף להקות הנשמעות אותו דבר.

יש בזה משהו. יחודיות. יש לכם יחודיות, במיוחד עם הגל העצום של להקות d&d המציף כיום את השוק, יש לנו את Raphsody שעושים את זה טוב, ולעומתם עוד המונים הנשמעים כמו Crystal Eyes, שזה קריקטורה על Helloween.
אני יודע. המטאל העולמי נראה פתאום כמו תחרות שירים מימי הביניים, כולם שרים על דרקונים, ניצחון, ועלמות הנותנות מתנות למנצח.

(*תורי לצחוק*) תיאור מלבב! נראה לי שההצלחה של HammerFall היתה ברכה וקללה כאחת, מצד אחד היא גרמה להרבה להקות חדשות וטובות לפרוץ לשוק, ומצד שני גרמה לכל להקה החושבת שאביה הרוחני הוא קונאן הברברי, להוציא דיסק המספר על ימי התהילה של אבותיהם לובשי-חצאיות, שנלחמו בחבורה של לובשי-חצאיות אחרים!
אני חושב ששיא הגיחוך מבחינה זו, היה איזה תקליט של Grave Digger שסיפר את סיפורו של William Wallace מהסרט Braveheart, המבוסס על סיפור אמיתי. תראה, מדובר פה בלהקה מגרמניה, השרה בהערצה מרובה על לוחם סקוטי קדום, ומצרפת לדיסק תרגום של סיפורו לגרמנית!

האמת היא שנהנתי מהדיסק...
גם אני! הוא גרם לי לשעות של הנאה וצחוק!

טוב, אמנם הוא היה מצחיק, בכל-זאת הם מוסיקאים טובים, ולמרות המילים הילדותיות אני חושב שהדיסק דווקא היה טוב.
אז פה אנחנו חלוקים.

לא נורא. אז מה בתוכנית לגביכם עכשיו?
טוב, אנחנו אמורים לצאת לסיבוב הופעות גדול באירופה, נתחיל בפינלנד ומשם נמשיך לגרמניה, צרפת ועוד הרבה מדינות, ונקווה שיבואו אנשים לצפות בנו!

אני אחזיק לכם אצבעות! על להקות מישראל שמעת?
על להקה אחת, Orphaned Land. לא שמעתי אותם, אבל כשמישהו בחברת התקליטים שמע שאני עומד לעשות ראיון עם כתב מישראל, אז הוא סיפר לי שהוא שמע ואהב אותם.

מה עם Salem?
לא מכיר.

דווקא אותם מכירים רוב האנשים מחוץ לישראל שדיברתי איתם. הם קיימים בערך מהתקופה שאכלתי מבקבוק.
(*צוחק*) יכול להיות. אבל פה לא שמעתי עליהם. יש אצלכם עוד כמה להקות הראויות להאזנה?

בעיקרון, שתי הלהקות האלה ו-Betrayer הן הלהקות המובילות. יש עוד כמה להקות black שהוציאו דיסקים, אבל אני כולי בושה וכלימה להודות שלא ממש יצא לי להאזין להם.
אני דווקא אשמח אם תוכל לשלוח לי כמה דיסקים מהלהקות האלה!

אין בעיה!
לאחר מכן סיימנו את השיחה בדיון מעמיק לגבי הבירה החביבה עלינו (הוא אוהב לף בלונד) ועוד מספר פריטים אלכוהולים שונים שלגביהם אפרט כשאתחיל לכתוב עם גיל חובב לשבעה ימים.

אלון מיאסניקוב

EASY RIDER

היה ענק! אנחנו מאד אוהבים את PC 69, ראינו אותם בהופעה כאן במדריד לפני שנתיים כשהם היו בסיבוב הופעות עם Bruce Dickinson וזאת היתה הפעם הראשונה שראינו אותם בהופעה והם נתנו show ענק! אם אנחנו מדברים על ההופעה שלנו איתם ועם Axxis, אני חושב שזה היה צוות טוב, כי כל אחת מהלהקות האלה מביאה סגנון שונה...

הופעתם גם ב-Rock Machina 2000 – הפסטיבל הגדול ביותר בספרד?
מיד לאחר צאתו של "Evilution" יצאנו לסיבוב הופעות באירופה וההופעה שלנו ב-Rock Machina היתה גם ההופעה האחרונה בסיבוב הזה. זאת היתה חוויה גדולה – יכולנו להראות לאנשים אחרים מה אנחנו יודעים לעשות, גם לקהל וגם ללהקות יותר גדולות שהופיעו איתנו בפסטיבל. ולדעתי יש שינוי קטן אחרי ההופעה שלנו ב-Rock Machina.

שזה?
אנחנו הופכים ללהקה מוכרת באירופה, Locomotive Music עושים הרבה כדי לקדם אותנו מחוץ לספרד. כנראה שנוכל לצאת לסיבוב נוסף במדינות רבות באירופה וזאת ההתקדמות...

קיבלתם תגובות מחוץ לספרד ל-"Evilution"?
כמעט מכל מקום בעולם! וזה די מרשים – לא ציפינו לתגובות כל כך טובות. זה קצת מפתיע...

יש הרבה להקות ספרדיות, ממש איכותיות, שעושות אחלה של דברים, אבל משום מה הן בוחרות לשיר בספרדית. אני מכיר אנשים שזה קצת מפריע להם – לשמוע להקות בשפה שהם לא מבינים, אתה לא חושב שאם הלהקות האחרות היו עושות את זה באנגלית כמוכם, זה היה מקדם אותן יותר?
בודאי שיש בזה משהו. אנחנו מהתחלה החלטנו שאנחנו עושים את זה באנגלית. זאת היתה מן הסכמה חד משמעית ולא חשבנו על זה יותר מדי וגם לא חזרנו לנושא הזה יותר.

מישהו אמר לך כבר שהקול שלך מזכיר קצת את Bruce Dickinson?
חה..חה.. תודה!

מה תודה? אמרו או לא אמרו?
Bruce Dickinson תמיד היה אחד הזמרים האהובים עלי וכן, כמה אנשים אמרו שאני נשמע קצת כמוהו. אבל! אנחנו לא רצינו שזה ייצא ככה... אני מקבל את זה כמחמאה! מאד אהבתי את האלבום האחרון שלו שהוא הקליט בהופעה חיה בברזיל וזה אלבום פי עשרה יותר טוב מהאלבום האחרון של Iron Maiden.

זה מה שרציתי לשאול – אם אהבת את "Brave New World", אבל כבר ענית לי על זה.
אני ממש לא רוצה ללכלך עליהם בעיתונים, אם הייתי נפגש איתם, הייתי אומר להם מה אני חושב, אבל לא בעיתון... כך שאל תשאל אותי יותר על זה!

הבנתי אותך. Eugenio, אני רוצה להודות לך על הראיון ובהצלחה!
מגיע לכם!

AXXIS

כל מה שאתה שומע זה טכנו ושירי פופ למיניהם בגרמנית. לפעמים אני מרחם על "מערכת הרדיו" כי הרדיו ממש משעמם ובכנות, אני לא מכיר אף אחד ששומע רדיו יותר! ואם כבר שומעים רדיו, אז רק באינטרנט שם אתה יכול למצוא תחנות רוק, תחנות heavy metal, תחנות death metal וזה מה שהאנשים רוצים לשמוע!

אתה רואה איזשהו הבדל בין דורות של סוף שנות השמונים ותחילת שנות ה-2000?
כמובן שיש הבדל. אם אני חושב על איך שאני הייתי ומסתכל על הילדים של היום – זה רחוק מלהיות אותו דבר. הילדים של היום הולכים עם הזרם הם לא בנויים לשאול שאלות או לפקפק ברשויות. אנחנו היינו יותר מהפכנים. אין יותר מהפכנים! הילדים של היום רק רוצים יותר כסף ולהשתלב עם המערכת! אולי הם אומרים שהם רוצים להיות שונים אבל למעשה הם אותו דבר. הם רוצים לקנות את אותם הבגדים, הם רוצים לשמוע את אותה המוסיקה...

שזה טכנו, היפ-הופ...
נכון, והם כולם בעלי אותם ערכים – המבוססים בעיקר על כסף. אני מניח שאצלכם זה קצת שונה בגלל המצב הפוליטי. אני רואה את מה שקורה אצלכם בחדשות ואני מקווה שלילדים שלכם יש ערכים שונים.

לצערי אתה טועה. בעיקרון האנשים הם אותם אנשים בכל מקום. ועולם הבידור בישראל משפיע באותה צורה על הנוער בדיוק כמו בכל מקום אחר.
אתה יכול להשוות את עולם הבידור בגרמניה לעולם הבידור בישראל?

זה די דומה. כמעט כמו בכל מקום אחר בעולם הילדים מושפעים מה"הכוכבים" האמריקאים. ואנחנו לדעתי קרן האור היחידה פה.
אבל אין לכם משהו מקומי ומקורי?

יש, אבל אתה לא רוצה לדעת על זה! סמוך עלי!
הבנתי... כי אנחנו מאד מושפעים מאמריקאים.. חשבתי שאצלכם זה שונה...

ממש לא. הסרטים "הכי טובים" הם הסרטים האמריקאיים, המוסיקאים "הכי טובים" הם ריקי מרטין ולימפ ביזקיט...
אני נזכר כשהקלטנו את "The Big Thrill", הקלטנו אותו בארה"ב ועבדנו עם מפיקים ומוסיקאים אמריקאיים ולפני שהתחלתי לעבוד איתם, לפני שהגענו לשם, חשבתי בתמימות שהם מוסיקאים גדולים! וכשהתחלנו לעבוד התברר שהם מתחת לממוצע בסטנדרטיים גרמניים... מאד הופתעתי מזה...

עוד שאלה אחת: בקרדיטים באלבום האחרון הזכרת את Udo Dirkschneider, איך הוא היה מעורב בענייני Axxis?
Udo הזמין אותנו להצטרף אליו לסיבוב הופעות לפני שלוש שנים, בתקופה לא הכי טובה שלנו והוא מאד תמך בנו והיה מאד חיובי בקשר לאלבום החדש. יותר מזה הוא רשם אותנו בתודות באלבום האחרון שלו והרגשתי שאנחנו צריכים "להחזיר לו תודה". הוא בחור מצויין... באמת.

ממי מורכב הקהל של Axxis?
זה דבר הכי מוזר שראיתי! אתה יכול לראות את מעריצי Slayer, Kreator ואתה יכול לראות אנשים שאין להם שום קשר למטאל.

יש גם מעריצות של Back Street Boys בנות שתים-עשרה?
יש גם בחורות, לא ממש מעריצות של Back Street Boys כי הן צעירות מדי בשבילנו.. חה...חה... אני חושב שאולי עשרים אחוז מהקהל הן בחורות. לפעמים קשה לומר כי כשאני מסתכל על הקהל, אני רואה רק חבר'ה מזיעים, דופקים את הראש... long haired dudes! חה..חה.

Bernhard, הגיע הזמן לסיים. בספרון של האלבום האחרון כתבת שניסיתם להגיע לרמה של האלבום הראשון שהיה הכי מוצלח ואתה עדיין לא בטוח אם הצלחתם.
נכון.

אז אני חייב להגיד לך שאתם באמת הצלחתם ו-"Back To The Kingdom" הוא אלבום גדול ועומד על אותו מדף ליד "Kingdom Of The Night" אצל הרבה אנשים. כל הכבוד!
יופי! תודה! אני רק מקווה שהאלבום הבא יהיה עוד יותר טוב.

Chinchilla

DEEP IN THEIR HEARTS THERE'S A BURNING DESIRE

Chinchilla היא ההפתעה הגדולה שהגיעה אלינו (איך לא!) מגרמניה בשנה שעברה. מתברר שהלהקה הוציאה כבר שני אלבומים בעבר ו-"Madness", האלבום השלישי שלהם כבר זוכה להצלחה הראויה לו ברחבי אירופה. את Udo Gerstenmeyer פגשתי לראשונה ב-Bang Your Head וציינתי לעצמי את היכולת האדירה שלו להיות צמוד לבר במשך שלושה ימים ברציפות! הפעם נושא השיחה היה האלבום החדש והמעולה של Chinchilla "Madness".

מה שלומך בימים טרופים אלה?
האמת היא שאני מעט מצונן, כך שלא הכי טוב.

שתה הרבה וודקה וזה יעבור! למרות ש-Chinchilla פועלים כבר לא מעט זמן, אנחנו לא מכירים את הלהקה, אז אולי נתחיל עם זה שתשלים לנו את החסר.
אין בעיה. Chinchilla נוסדה ב-1988. הוצאנו את האלבום הרשמי הראשון שלנו ב-1990 "No Mercy", שאנו הפקנו בעצמנו, ומיד אחר כך הלהקה התפרקה. אחרי שלוש שנים הקמתי את הלהקה שוב, כמובן עם חבר'ה חדשים, ביניהם הסולן Martin Obermeier, איתו הקלטנו ב-'94 מיני דיסק הנקרא "Who Is Who?". ב-'96 הוצאנו את האלבום השלם השני שלנו "Horoscope" והעבודה עליו נעשתה ביחד עם Achim Kohler (*למי שלא מכיר, האיש שעובד עם Sinner, Primal Fear, Brainstorm ועוד... ע.ל.*) הדיסק יצא קודם ביפן וכעבור שנה אפשר היה להשיג אותו גם באירופה, בינתיים Martin עזב את הלהקה והיינו צריכים לחפש סולן חדש. זאת לא היתה בעיה רצינית, מכיוון ש-Tommy שהוא חבר שלי כבר הרבה שנים, היה מוכן להצטרף אלינו ואיתו הופענו בתדירות די גבוהה, בעיקר בגרמניה, וקיבלנו הרבה מאוד תגובות חיוביות, גם מהמעריצים וגם מהעיתונות. זה הוביל לסיבוב הופעות אירופאי שעשינו בתחילת השנה (2000) וניגנו במקומות כמו שוויץ, איטליה, בלגיה, צרפת והולנד. במאי חתמנו על חוזה הקלטות עם Metal Blade וסיימנו את העבודה על האלבום החדש "Madness" שיצא לא מזמן. זהו פחות או יותר כל הסיפור.

השם של הלהקה Chinchilla הוא לא בדיוק שם אופייני ללהקת metal איך הגעתם לשם הזה?
לא, זה לא שם אופייני ללהקת metal אבל אני חושב שזה שם מעניין. Chinchilla זו חיה קטנה ומאוד חמודה, שלצערי צדים אותה כדי לעשות מעילים לנשים עשירות, כך שיש לזה צד טוב וצד רע וזוהי נקודה שמעניינת אותנו, זה כמו שלמוסיקה שאנחנו עושים יש שני צדדים, מצד אחד הדומיננטיות של השירים המהירים ומהצד השני היכולת לכתוב בלדות רומנטיות.

כמה זמן לקח לכם לעבוד על האלבום החדש והמצוין הזה שלכם? מכיוון שעל פי מה שכתוב בספרון המצורף נראה שזה לקח הרבה מאוד זמן.
האמת היא שהקלטנו אותו כבר במאי 1999, ומאז היינו בחיפושים אחרי חוזה הקלטות. מיד אחרי שחתמנו על חוזה, האלבום יצא.

ואתה מקווה ש-Metal Blade יהיו אלה שידחפו אתכם בצורה הנכונה?
זה בדיוק מה שאני חושב שיקרה. החברה הזאת מורכבת מ-"metal maniacs" ואלה האנשים הנכונים לעבוד איתם.

עד כמה מפריע השפע בהרכבים חדשים, שיש היום, ללהקה המנסה להגיע לכמה שיותר אנשים?
זה בהחלט מהווה בעיה, והיה עדיף אם חברות התקליטים היו מתרכזות יותר באיכות, כלומר בלהקות עם סאונד טוב וחומר טוב. הרבה להקות סובלות מחוסר תקציב, כך שזה מובן מאליו שהסאונד יהיה גרוע ושהם ייעלמו בסופו של דבר.

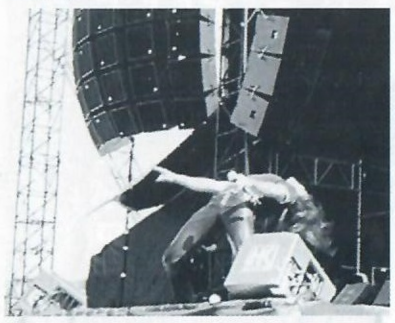
ובתור האיש המרכזי ב-Chinchilla, אתה מתייחס ללהקה כעבודה במשרה מלאה או שיש משהו נוסף שאתה עושה כשיש לך זמן?
הו... לא, זו משרה מלאה מאד. היו לי כבר שלושים ראיונות עד עכשיו וזה משהו שמצריך הרבה זמן, למרות שכמובן צריך גם להתפרנס, חה...חה... וזאת בעיה.

ומה אתה עושה בשביל להתפרנס?
אני עובד בחברת מחשבים.

איך תגדיר את המוסיקה של Chinchilla, מכיוון שהרבה אנשים קוראים לזה power metal מלודי או משהו כזה, אבל לי זה נשמע יותר כמו metal משנות ה-80.
אני חושב שקשה להשוות אותנו ללהקות אחרות,

בעיקר מבחינת הסאונד, כי אין לנו סאונד גרמני טיפוסי, אלא יותר בריטי. אם אתה מחפש הגדרות, הייתי אומר שאנחנו נשמעים raw & aggressive בשירים המהירים שלנו, אבל יש לנו גם צד יותר רגיש שבא לידי ביטוי בבלדות שלנו. דבר אחד בטוח – אנחנו לא עוד איזה חיקוי של HammerFall, Helloween או Gamma Ray.

ומדוע החלטתם להכניס לדיסק גרסת כיסוי לשיר של Kiss?
זה היה רעיון של Tom הסולן שלנו, שהוא מעריץ שרוף של Kiss, ולמעשה הקלטנו שלוש גרסאות כיסוי כשהשניים האחרים הם "Headless Cross" של Black Sabbath ו-"The Boys Are Back In Town" של Thin Lizzy ואחרי שהקשבנו לשלושתם הגענו למסקנה ש-"I Stole Your Love" הוא זה שמתאים ואני חושב שאם כבר עושים גרסת כיסוי חשוב לעשות זאת בסטייל שלנו, כיוון שבהעתקה של השיר בשלמות, אין שום עניין.

ולאילו דברים אתה מקשיב כשיש לך זמן?
אני אוהב להקשיב ל-
Motorhead, Saxon, Stratovarius, Ozzy, Accept ובכלל לכל הלהקות הטובות.

אתם מתכוונים לצאת בקרוב לסיבוב הופעות עם "Madness"?
כן, אנחנו אמורים להתחיל סיבוב הופעות בתחילת השנה הבאה, אבל אני לא יכול עדיין להגיד לך עם מי.

ויש לך כבר מושג לגבי האלבום הבא?
כתבנו עד עכשו כמה שירים חדשים, אבל אין סיכוי שדיסק יצא לפני סוף 2001.

Udo, יש עוד משהו שאתה חושב שכדאי לאנשים לדעת על Chinchilla?
חשוב מאד שידעו את הכתובת שלנו באינטרנט... אם מישהו מחפש יותר חומר על הלהקה אז הכתובת היא www.Chinchilla.rocks.de.

טוב, תודה רבה Udo ואני בטוח שאחרי האלבום הבא נוכל לערוך ראיון יותר רחב ומקיף.
עלא-כיפק, תודה רבה גם לך ולהתראות...

Amit Lwow

IMMOLATION

Rob, בוא נפתח באלבום החדש "Close To A World Below", אני חייב להודות שרמת הציפיות שלי ירדה אחרי "Failure Of Gods" שלא אהבתי (ולכן גם אינו מופיע ברשימה שלמעלה...), אבל הצלחתם להפתיע אותי שוב ולהביא אותה באלבום מדהים !! מזל טוב !!
טוב, אז קודם כל תודה רבה. אני שמח מאד שהתחברת לאלבום החדש ובמיוחד שלא אהבת את הקודם ועכשיו אתה שוב אתנו.. חשובה לי תמיד הדעה הכנה של האנשים.

אתם נחשבים ללהקה הלוקחת את הזמן בין האלבומים, שלוש שנים בין אלבום לאלבום זה לא פרק זמן מקובל בתקופה שבה להקות מוציאות שני אלבומים בשנה. אבל אני חייב להודות ששלושה מתוך ארבעת האלבומים שלכם מדורגים אצלי ברמת קלאסיקות. ואולי זו הסיבה לכך..
אני ממש לא מעריך את כל הלהקות האלה המוציאות אלבום כל תשעה חודשים כדי לרצות את חברת התקליטים שלהם. לנו זה לעולם לא יקרה. רוב האלבומים של הלהקות האלה נשמעים בהתאם - חרא... אני בהחלט מעדיף לקחת זמן, אבל להוציא אלבומים שיעמדו במבחן הזמן. אני שלם מאד עם כל ארבעת האלבומים שלנו ואני יודע שלא איבדנו קהל במהלך השנים, אלא הוספנו לעצמנו קהל חדש וזה לדעתי מדבר בעד עצמו.

אני באמת מקווה שבעקבות הראיון הזה יתווסף לכם קהל גם בארץ. אתם להקה הידועה בסיבובי ההופעות הארוכים שלה. ניגנתם כמעט עם כל מי שניתן להעלות על הדעת, עדיין מתרגש לפני הופעות? ומה קורה עם הסיבוב של האלבום הזה?
התרגשות זו לא בדיוק הדרך הנכונה להגדיר את זה. אני חושב שסוג של מתח יהיה הגדרה מתאימה יותר. אנחנו פשוט מאד אוהבים להופיע איפה שרק אפשר. הפעם אנחנו יוצאים לסיבוב הופעות באירופה בתור ה-headliners של הסיבוב. הפעם רוב הקהל יבוא בשבילנו. האמת, לא ממש אכפת לי עם מי אני מנגן באותו ערב, אני יודע ש-Immolation באים לשבור, מעבר לזה כבר נראה...

אתה מעדיף לנגן בהופעות עם להקות death metal או עם להקות מסוג שונה? שמעתי שהגיטריסט של Incantation מנגן איתכם בהופעות, יש אמת?
זה תלוי, באמריקה יש הרבה פסטיבלים שרובם מחברים שתיים-שלוש להקות death metal לערב אחד וזה אחלה ומגניב כי הקהל יודע מה הוא מקבל. יש שם הרבה underground feel וזה אחלה, אבל לפעמים עדיף וטוב גם להופיע בפני קהל חדש שלא שמע עליך קודם וזה כדי להשיג לעצמך קהל חדש כל הזמן. הגיטריסט של Incantation מנגן איתנו בהופעות פשוט מפני שלגיטרי־סט שלנו לוח הזמנים לא מפנה מקום. הבחור הזה היה מלווה אותנו בסיבובי ההופעות עוד קודם כך שהוא היה בחירה די טבעית. אנחנו חברים טובים של Incantation ואין שום אווירה רעה בינינו.

זה הראיון הראשון שלך לעתון ישראלי, מה אתה מכיר מהסצינה שלנו?

סוגרים חשבון עם ישו...
חובבי ה-death metal הותיקים שבינינו אינם זקוקים להכרה עם ההרכב הזה..
Immolation קיימים משנת 1990 ומחזיקים באמתחתם שלושה אלבומי קלאסיקה:
"Dawn Of Possesion", "Here In After" והאלבום החדש "Close To A World Below".
אישית אני יכול לומר שהם אחד מההרכבים האהובים והמוערכים ביותר בעיני, כך שהרבה אובייקטיביות לא תהיה כאן... מה שכן יש פה, זו המלצה חמה ביותר!!

אני מקבל מכתבים ממעריצים בישראל ומעבר לזה אני מכיר אישית את Salem ואת Betrayer עוד מהימים בהם היינו מתכתבים... לפני עידן האינטרנט.

כל האלבומים שלכם צוירו על ידי אותו צייר (Andreas Marshall) ושלושת האחרונים יצאו כולם ב-Metal Blade, אתם מרוצים מהם?

לגבי העטיפות אנחנו רוצים ליצור עלילה כלשהיא ולגבי החברה.. כן, אנחנו מרוצים, זו החברה האידיאלית ללהקה כמונו, הם מאמינים בלהקות שלהם ומשקיעים בהם.

אני רוצה לגעת אתך בטקסטים - הם משתלחים בנצרות ללא הפסקה, אבל בצורה בוגרת ולא אידיוטית...

גם אני וגם Russ *(סולן)* גדלנו בבתי ספר קתוליים כך שיש לנו הרבה מאד מה לומר על הנושא. שים לב שלמרות שזה מתקיף זה כתוב בשפת תחביר גבוהה ולא בצורה טפשית האופיינית להרבה להקות כאן... אני כותב מנקודת מבט אישית יותר ופחות תוקפנית. למרות שאני בטוח שאף נוצרי לא ירצה אפילו לקרוא את הכתוב שם.. אני נגד הנצרות אבל אני בנאדם מציאותי, חייבים לחיות עם הקיים - לנצל ולהוציא מתוכו את המקסימום, כך שכפי שאמרתי: יש לי הרבה בלב על זה... ומנסיון אישי...

אני חושב שהשנתיים האחרונות מאירות לכם דרך, הלא כן?

השנתיים האחרונות היו מדהימות. הסגנון עלה מחדש, מה שמעלה את הפחד מפני התמסחרות ומפני הצפה של השוק בחרא, אבל לפחות יש לנו שוק בארץ הזו למוסיקה כזו. אנחנו גם קיצוניים

בהשוואה ללהקות רבות בסגנון, אבל השנתיים האחרונות רק היטיבו עמנו.. זה נכון..

מה אתה אוהב לשמוע מהדברים שיוצאים היום?

אני ובכלל שאר חברי הלהקה שומעים ממש הכל: Incantation, Nile, Krisiun ועוד במטאל, מה מעבר לזה? אני שומע גם Tori Amos ודברים כאלה, יש לי טווח מוסיקלי מאד רחב אבל אני יודע בדיוק מה אני רוצה לנגן וליצור ואת זה לא תשנה שום אופנה.

אני משער שאתם לא מתקיימים מהלהקה, אז ממה כן?

לגיטריסט שלנו יש חברת תקליטים קטנה שהוא התחיל בהקמתה לא מזמן ואנחנו עוזרים לו בעבודה אך מבצעים גם הרבה עבודות חרטא כדי להמשיך ולהתגלגל.. אני ממש מקווה שאולי יגיע היום שנוכל להתפרנס מזה. זה עדיין נראה לי רחוק. רוב הלהקות לא עושות מזה כסף.

Immolation היא למעשה מעין להקת cult, האנדרגראונד תמיד חיבק אתכם אך הזרם המרכזי לא סחף אתכם עמו?

אכן קיבלנו תמיכה מאד חזקה לאורך כל השנים. אני לא רוצה להיות חלק מהמיינסטרים אבל יש בי רצון שהרבה אנשים יכירו את המוסיקה שלנו בלי להתמסחר. זה קשה מאד אך זו התקווה שלי. גם העובדה שאין לנו הרבה אלבומים תרמה לדעתי לתחושת ה-cult שהזכרת קודם. קצת קשה להפך להרכב cult ויחד עם זה להוציא שני אלבומים כל שנה....

בכלל הסצינה אצלכם נראית לי באווירה חברית - שכונתית למדי.. אתם, Incantation, Nile, Cannibal Corpse, Cryptopsy וכל שאר החברה.. מופיעים יחד כל הזמן ותומכים זה בזה?

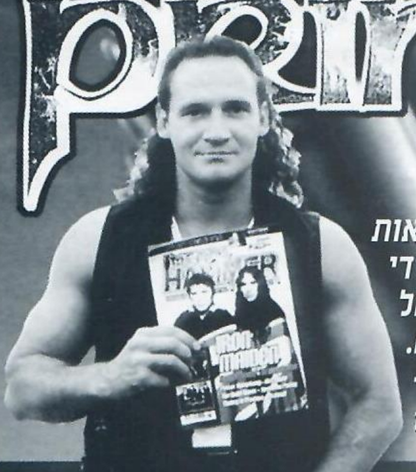
ככה זה הכי טבעי לנו. אנחנו חברים ומכירים זה את זה זמן רב מאד אז למה לא לעשות דברים ביחד ולפרגן? (שמעתם להקות ישראליות??? הוא אמר ל-פ-ר-ג-ן !! מכירים מילה כזאת?) כולנו נמצאים בערך באותו הסטטוס והמצב, אז ככה אנו יוצרים מעין כח, (*forever we stand –steel in our hand fighting forever, forever we stand–העורך*) חלק גם מנגנים בפרוייקטים משותפים.

כן, אבל אף אחד מ-Immolation לא מנגן בשום פרוייקט צד וזה למה?

אני לא רוצה שהמעריצים יקנו את השאריות שלי... אני מעדיף לבשל להם שלוש שנים את המנה העיקרית ואז להגיש להם אותה ולדעת שגם בפעם הבאה הם יקנו אותה ולא איזה פרוייקט צד שחברת התקליטים תמכור עם מדבקה "עם חברי Immolation": זה מגעיל אותי הדרך הזו...

כבר אמרתי קודם שמדובר באחת הלהקות המוערכות ביותר בעיני... הנה סיבה אחת מני רבות.. השיגו את האלבום החדש ובכלל את אלבומי הלהקה.. מ-ו-מ-ל-ץ !!

Primal Fear

כשיצא האלבום הראשון של Primal Fear, אף אחד לא היה יכול לומר בוודאות כמה זמן יחזיק מעמד ההרכב הזה, שנתפס משום מה, באותה תקופה, כפרוייקט צדדי של Mat Sinner מ-Sinner ושל Ralf Scheepers, שהיה בעבר הסולן של Gamma Ray ולפני כן של Tyrant Pace, איתם הוציא שני אלבומים מצוינים. היום, אחרי שלושה אלבומים של Primal Fear, ניתן להגיד בביטחון - they have come to last!

על קו הטלפון Ralf Scheepers שנחשב היום לאחד הזמרים הטובים (אם לא הטוב ביותר) בסצינת המטאל:

תודה שהקדשת לנו מזמנך.
אין בעיות. כרגע סיימתי ראיון ברדיו בשידור חי.

רדיו גרמני?
לא, רדיו בלגי - Equinox.

בוא נתחיל עם האלבום החדש "Nuclear Fire", זה יכול להישמע כמו קלישאה, אבל זה באמת האלבום הטוב של Primal Fear. גם השניים הקודמים היו טובים, אבל באלבום החדש יש משהו ההופך אותו לטוב יותר. אולי אתה יכול להסביר מדוע האלבום הזה עלה על קודמיו?
ראשית, מכיוון שהפעם היה לנו צוות מעולה. כולם היו מעורבים בכתיבת השירים וכולם תרמו לעשיית האלבום הזה. בילינו הרבה זמן בחדר החזרות ואספנו את כל הרעיונות שהיו לנו. לכל אחד מאיתנו היו השפעות שונות, אבל כשאתה שם הכל ביחד: תופים, גיטרות והכי חשוב - מלודיות; אז אתה יכול להגיע לתוצאה טובה. חשוב מאד שיהיו רעיונות שונים בלהקה. אם למשל אתה שומע שיר הנקרא "Back To Hell", יש בו עליות וירידות, אבל זאת עדיין אותה להקה. אני חושב שעבודת צוות, זה מה שמבדיל בין האלבום הזה לבין השניים הראשונים.

"Iron Fist In A Velvet Glove" הוא קצת שונה מהשיר "הרגיל" של Primal Fear. זו לא במקרה גרסת כיסוי?
לא, זה השיר המקורי של Primal Fear. נכון, הוא קצת שונה ולכן בחרנו בו כ"שיר בונוס".

שיר מעולה וזה מוביל אותי לעוד שאלה. יש לפחות עוד הבדל אחד - זאת השירה שלך, אתה נשמע הרבה יותר משוחרר...
כן, סוף-סוף, אחרי שלוש שנים, אנחנו מרגישים מאד נוח אחד עם השני. אחרי שלוש שנים של הקלטות והופעות אנחנו מרגישים שגדלנו בתוך הלהקה, לא רק מבחינה מוסיקלית, אלא גם מבחינה אישית. אנחנו חברים טובים. זה בהחלט סימן טוב כשכל אחד בלהקה מסוגל להשתחרר ולתת את הטוב ביותר. הפעם, כשהיינו באולפן, זה היה באמת פיצוץ.

ישנם עוד כמה שירים, שלמרות שהם שייכים ל-Primal Fear, הם נשמעים קצת אחרת. למשל "Nuclear Fire" הוא אחד מהם.
כמובן שיש.. אולי יש בזה קצת מ-Gamma Ray, אינני יכול להסתיר את השורשים שלי חה..חה...

אלה שורשים טובים!
תודה.

ומה עם "Living For Metal"? בביקורת שכתבתי על האלבום ציינתי שהשיר הזה עבורכם הוא בדיוק מה ש-"Heavy Metal Universe" היה עבור Gamma Ray.
נכון, רצינו להראות בסך הכל על מה גדלנו ומה היו השורשים שלנו. גדלנו על להקות מסוף שנות השבעים, תחילת שנות השמונים: Accept, Judas Priest, Saxon, Scorpions. גם רצינו לעשות מחווה לעבר שלנו ולהודות לחבר'ה האלה על כך שהם נתנו לנו משהו שהוא בדם שלנו וזה metal. כל מה שאנחנו רוצים לעשות עכשיו, הוא להפיץ את המוסיקה הזאת ולהביא אותה לעוד אנשים.

לקח לכם יותר זמן להקליט אלבום הפעם?
לא, לקח לנו בערך חמישה שבועות, אבל היינו די מוכנים כשנכנסנו לאולפן. עשינו הרבה חזרות הפעם. התחלנו לעשות חזרות מוקדם מאד, בתחילת השנה - זאת הסיבה לכך שבאולפן עשינו הכל מהר.

החלטתם שלא להכניס גרסאות כיסוי הפעם...
יותר מזה, היו הרבה שירים שלנו שלא נכנסו לאלבום, פשוט היו לנו יותר מדי שירים, כך שלא היתה שום סיבה להכניס גם covers. רק עכשיו עשינו שיר אחד לטובת אלבום המחווה ל-Thin Lizzy, למעשה זה היה "Out In the Fields" עם Gary Moore. באמת שלא היתה לנו סיבה להכניס גרסת כיסוי לאלבום.

אתם מתכוונים להוציא סינגלים?
ממש לא. אנחנו מתכונים להוציא מהדורה מיוחדת של האלבום ובה יהיה וידאו שצילמנו לא מזמן ואפילו עטיפה תלת-מימדית.

איך הוידאו?
רואים את הלהקה מופיעה, יש הרבה זיקוקים ואפקטים. צילמנו את זה באולם גדול והקפדנו על כך שזה יראה כמו הופעה חיה אמיתית. בסך הכל יצא אחלה של וידאו.

איזה מקום במצעדים היה משמח אותך?
שאלה טובה! אם אנחנו מדברים על מצעדים בגרמניה, הייתי אומר - המקום השלושים. בפעם שעברה לא הצלחנו להגיע עם זה רחוק כי היו לנו בעיות ברמה העסקית, אתה יודע עם כל החברות האלה.

יש לך הסבר למה להקה כמו HammerFall מגיעה בקלות למקום השבעה-עשר במצעד גרמני ולהקה כמו Primal Fear רק מקווה להגיע למקום השלושים?
אולי בגלל הלהקות מחוץ לגרמניה שמתקבלות כאן יותר טוב.

מי צייר לכם את העטיפה?
אותו בחור שצייר לנו את העטיפות בעבר.

אולי חשבת לקרוא ללהקה Iron Eagle במקום Primal Fear?
חה..חה.. לא! האמת, אם תסתיר את הלוגו שלנו על העטיפה ותשאיר רק את הנשר, כולם ידעו מי הלהקה. הנשר שלנו הוא כמו Eddie של Iron Maiden או דלעת של Helloween. לנו יש נשר.

במבט לאחור, אתה יכול להגיד שזה היה לטובה, כשלא קיבלת עבודה ב-Judas Priest, מכיוון שהם לא עושים הרבה בימים אלה ושובו של Rob Halford נראה היום מאד מציאותי?
טוב, קודם כל אני לא רוצה להיות מעורב בכל השמועות לגבי Halford, אני רק מקווה שהוא יחזור! ואני מאד מאושר להיות הסולן של Primal Fear ולא של Judas Priest. כשיצא "Jagulator" הייתי מאד שמח שלא יצא לי לשיר באלבום הזה! בסופו של דבר כולם מרוצים. הם מרוצים במה שיש להם ואני מרוצה שיש לי את Primal Fear.

מה דעתך על האוסף שיצא לא מזמן ל-Gamma Ray - "Blast From The Past" ועל השירה של Kai Hansen, בשירים שאתה שרת בעבר?
בפעם הראשונה כששמעתי את זה, היה לי די קשה לשמוע את אותם השירים שאתה מדבר עליהם. נזכרתי בתקופה בה שרתי אותם בהופעות ובהקלטות ולשמוע את Kai עושה את זה, היה די מוזר. אחרי זה דיברתי איתו והוא הסביר לי למה הוא עשה את זה. הוא רצה להציע למעריצים משהו חדש, לא לעשות סתם מיקס חדש, אלא לעשות באמת משהו אחר מהחומר הישן. קיבלתי את ההסבר שלו והבנתי מה הוא רצה להשיג. לא מדובר פה בתחרות, הוא לא ניסה להתחרות בי או משהו כזה... אבל עדיין קשה לי מאד לשמוע את האלבום הזה.

מה אתה חושב על התקופה של Tyrant Pace? שמעתי את שני האלבומים עוד פעם לפני כמה ימים - יש הרבה קטעים טובים שם!
כן, אלה היו צעדי הראשונים בעסק הזה וחוץ מהסאונד הכל היה די טוב. היינו רעבים לעשות דברים, וכשאתה מתחיל לעשות משהו ביחד עם בני שמונה-עשרה, תשע-עשרה, אתה רוצה להשיג כמה שיותר וכמה שיותר מהר. זה היה צעד מאד חשוב, כי נוצרו הקשרים הראשונים עם התעשייה וגם צברנו נסיון בהופעות חיות.

מישהו מהלהקה ההיא עדיין נמצא בתחום?
לא. אני לא נמצא איתם בקשר חוץ מ-Oli הגיטריסט. האחרים פשוט נעלמו מהאופק.

הזכרנו קודם את Halford, אני מניח שנהנית מהאלבום החדש שלו.
כן, בהחלט! זה אלבום טוב וזה משהו שכולם ציפו ממנו, אחרי כל הנסיונות שלו עם Two.

אפילו אם זה נעשה יותר בשביל הכסף ולא ממש מהלב...
חה.. חה.. יכול להיות חה.. חה.. אין לי מושג איך לשפוט את זה, אבל נראה לי שהוא הוציא את הטוב ביותר שהיה יכול להוציא היום.

שמעת את האלבום החדש של Helloween?
שמעתי ואני חושב שהוא מאד טוב. הפקה טובה, שירים טובים וכל מה שאני יכול להגיד "ברכותיי". זה אלבום מעולה.

מה אתה מתכוון לעשות בקרוב? סיבוב הופעות, אני מניח?
כן, אנחנו מתחילים את הסיבוב בפברואר.

Living For Metal!!

מתחילים בגרמניה, ממשיכים לבלגיה, הולנד, צ׳כיה, צרפת.

שמעתי שתופיעו גם בלונדון?
כן. מתוכננת הופעה אחת, אבל עדיין לא נקבע התאריך.

מה בקשר לארה״ב?
זה מקום ענק עם שוק ענק ולכן לפעמים מאד קשה למצוא ריכוז של הקהל שלך במקום מסויים. אנחנו מקבלים הרבה פניות מהמעריצים שלנו וכולם אומרים ״בבקשה תבואו״, אבל רק להגיע לשם ולהופיע מול מאה אנשים במקום אחד – זה לא משתלם. כנראה שנצטרך לחכות ולראות איך יהיו המכירות שם ואז אולי נגיע לפסטיבל אחד בניו ג׳רסי. כמובן שאנחנו נופיע בדרום אמריקה עוד פעם, ברזיל מקום מעולה. אנחנו רוצים להגיע גם לארגנטינה.

אני יודע שיש לך גם עבודה רגילה. חשבת פעם לעזוב את העבודה ולעסוק רק במוסיקה?
כמובן שהייתי מאד שמח להפסיק לעבוד, אבל המוסיקה לא מכסה את ההוצאות שלי. אני רוצה שתהיה לי דירה נחמדה, שיהיה לי אוטו ולכן אני מזיז את התחת שלי והולך לעבוד כדי להרוויח כסף. אפילו עבדתי פעם בישראל.

אתה זוכר קצת עברית?
Ma Nishma?

לא רע, עוד משהו?
לא, זה הכל.

נהנית בארץ?
כן, היה פנטסטי! כמובן שהייתי צריך לעבוד, אבל מכיוון שהספקתי לגמור את העבודה תוך יומיים, נשארו לי עוד שלושה ימים פנויים. הייתי בירושלים, באילת. מאד נהניתי שם, יש לכם ארץ יפה מאד. המלון שלי היה בטיילת ומאד אהבתי את הנוף, במיוחד בלילות. הייתי בדצמבר, היה קריר אז.

דרך אגב, אני ואתה הסתפרנו בו זמנית. למה הסתפרת?
היה לי את הקוקו הזה כבר עשר שנים. בוקר אחד הסתכלתי בראי ואמרתי לעצמי ״הי, אתה לא יכול להמשיך להסתובב ככה״. הרבה אנשים הסתפרו. אבל, אני אותו אדם, אני אותו Ralf. אם מישהו שואל אותי האם הסתפרתי בגלל Rob Halford, אני עונה להם בצחוק ״לא, בגלל Andre Agassi!״. חה.. חה..

אני מקווה שלא לוקחים אותך בטעות כ-skin head!
לא. בכל מדינה יש מספיק אנשים ידועים עם קרחת, כך שאף אחד לא חושב שאתה אחד מאלה.

מה לדעתך הופך את המטאל לדבר כה מיוחד, למרות ההתעלמות המוחלטת מהנושא, של התקשורת השולטת?
אני חושב ש-metal fans הם אלה שעושים את ההבדל. למרות הכל, true heavy metal fans עדיין רוצים לקנות דיסקים, הם עדיין רוצים את הדבר האמיתי, הם עדיין רוצים לקרוא את המילים בספרון. הם מתייחסים אחרת למוסיקה, זה לא סתם רקע עבורם. אתה יודע, לאנשים אחרים לא איכפת בכלל איזו מוסיקה מנגנים להם, זה לא מה שחשוב להם. לדעתי זה ההבדל הגדול.

אתה שומע דברים אחרים חוץ מ-heavy metal?
כן, כמובן. אני לא שומע heavy metal כל הזמן, אני אוהב מוסיקה קלאסית. כשאנחנו נמצאים בסיבוב הופעות, אני שומע אופרה כי אני מאד מעריך את האיכויות הווקאליות של הזמרים שם. לפעמים אני שומע את Phil Collins..

חשבת שאם יש לך קול כל כך חזק אולי כדאי לנסות דברים אחרים חוץ ממטאל?
כן, אבל אני לא מנסה את הדברים האחרים האלה עם Primal Fear. כשאני לבד, אני מנסה דברים, אני אפילו מנסה אופרה, אבל זה קשה מאד. לפני חמש שנים ניסיתי לעשות מוסיקה גרמנית, אבל זה לא דִיבר אלי. כשרק פתחתי את הפה, היו אומרים לי שזה לא אני יותר. אבל זה בהחלט אני כשאני שר heavy metal.

אין לך תוכניות אחרות? למשל כש-Mat עסוק עם Sinner, אולי תוכל להתפנות ולעשות אלבום סולו?
יש לי הרבה שירים שכתבתי שהם יותר... איך לומר לך... רכים. אולי יותר מדי רכים ל-Primal Fear, אז אני שומר אותם בשבילי. אבל אני לא יכול להגיד שאני אעשה מזה אלבום סולו. בינתיים אני שומר אותם... נראה מה יקרה.

Ralf, תודה לך ואם יש משהו שאתה רוצה להוסיף לקוראים שלנו – תרגיש חופשי.
אני רק רוצה להודות למעריצים על האמון בנו.

יש לך לא מעט כאלה בישראל. אולי נראה את Primal Fear מופיעים פעם בארץ.
אני הייתי רוצה להופיע. כמו שכבר אמרתי, יש לכם ארץ יפה והמון אנשים נחמדים.

Amit Lwow

Rhapsody

לאחר דקות ארוכות של צלצולים, נענה הטלפון בביתו של Alex Staropoli, קלידן להקת Rhapsody והמוח שמאחורי המוסיקה של הלהקה. אני ממש מצטער, הוא אומר לי, אבל הייתי בטוח שלא תתקשרי. ראיתי בטלויזיה שיורים פגזים ברחובות בישראל. גם אני מצטערת, אני עונה לו משועשעת, אבל ברחוב שלי אין פגזים. לאחר שהרגעתי אותו שהכל בסדר, שאני חיה לחלוטין ואפילו לא פצועה, התפנינו לדבר על "Dawn Of Victory", האלבום החדש של הלהקה.

אז ברכותיי לאלבום החדש אלכס, ספר לי קצת עליו.
האלבום הזה שונה מכל אלבומינו הקודמים. לכל אורכו יש אווירה מאד מסוימת שהשתדלנו ליצור. הסאונד שלו טוב יותר מהסאונד באלבומים קודמים והעיבודים מלאים יותר. באלבום הזה גם אפשרנו הרבה יותר מקום ומרחב לקול של Luca ולקולות של המקהלות. גם חלקן של הגיטרות גדול יותר, הן בעלות הרבה יותר נוכחות ולמעשה הן כלי הנגינה שעומד הפעם בחזית. כל השינויים הללו התבצעו בעקבות החלטה שלנו לעשות את האלבום השלישי שלנו עם עיבודים מאוזנים יותר ולהתפתח לכיוון מעט שונה. התוצאה היא, כפי שאפשר לשמוע, אלבום כבד יותר עם השפעה ישירה יותר ורושם רב יותר.

למרות השינויים הללו, האלבום הוא בכל זאת יצירה מאד אופיינית לכם.
כן, עדיין ישנם המאפיינים של המוסיקה שלנו המושפעת מאד מהפסקול של הסרטים הגדולים של הוליווד וממוסיקה קלאסית וגם התכנים הם טיפוסיים לנו ומדברים על סוגים שונים של יצורים עתיקים.

שמעתי לאחרונה ביקורת רבה על להקות כמו שלכם, השרות על דרקונים, אבירים, טירות וחרבות. אומרים שלהקות כאלה חוזרות על עצמן ושכל הנושא הפך למשעמם. מה תגובתך לביקורת מסוג זה?
אני לא חושב שיש יותר מדי להקות המשתמשות בסגנון המיוחד הזה. על כל פנים, התחלנו להשתמש בתמונות עם מוטיבים של חרבות ושל העולם העתיק בעטיפות האלבומים שלנו עוד לפני זמן רב. אנחנו באמת אוהבים את סוג המוסיקה שאנו עושים ואת כל המוטיבים שאנו מדגישים בה. לא אכפת לנו אם זה באופנה או לא באופנה, עשינו את זה מההתחלה. אנחנו נהנים לעשות את זה ואני מאמין גם, שאנחנו עושים את זה היטב. לכן, לא אכפת לי במיוחד מה אומרים המבקרים.

השיר שבחרתם לשחרר כסינגל, "Holy Thunderforce", שונה מן הקטעים האחרים באלבום. הוא נוטה יותר לסגנון ה-speed metal.
כן, השיר הזה באמת שונה. הוא כבד יותר מכל הקטעים האחרים באלבום ובעצם גם כבד יותר מכל מה שעשינו עד עכשיו. בחרנו לשחרר את השיר הזה כסינגל מכיוון שהוא מייצג שינוי מסוים בסגנון הנגינה שלנו שניסינו לעשות, לכיוון מעט כבד יותר, גם בהופעות וגם באלבום, וגם מפני שהוא פשוט שיר מצוין. למעשה, זהו השיר האהוב עלי בכל האלבום. טוב, האמת היא שהם כולם אהובים עלי, אבל "Holy Thunderforce" הוא באמת שיר כבד וטוב.

ספר לי קצת על תהליך ההקלטה של "Dawn Of Victory".
כשעשינו את האלבום הקודם שלנו, "Symphony Of Enchanted Lands", היו לנו חודשיים עבור ההקלטות וחודשיים נוספים למיקסים. זה זמן רב יחסית לעבודה על אלבום. הפעם זה היה שונה, לא היה לנו יותר מדי זמן ועשינו את הכל במהירות רבה. ההפקה היתה חפוזה מאד ולמעשה, השירים המופיעים באלבום הם שירים שכמעט ולא עבדנו על המיקסים שלהם מחוסר זמן. ובכל זאת, אני חושב שלמרות הזמן הקצר שעמד לרשותנו, עשינו עבודה טובה. אני מרוצה מאד מהאלבום.

ישנם הרבה נגנים אורחים באלבום. איך אתה מרגיש לגבי שיתוף כל כך הרבה אמנים אחרים בתהליך היצירה של Rhapsody?
כמו תמיד השתמשנו במקהלות ובכלי נגינה נוספים שאינם אופייניים בדרך כלל ל-heavy metal, כמו כינורות ונבל ואפילו שיתפנו פעולה עם זמרת בסגנון הבארוק. המפיק שלנו, Sascha Paeth, מכיר מוסיקאים רבים והוא הביא את רובם. אין לנו שום בעיה עם שיתוף אנשים אחרים בעבודה. אנו אוהבים מאד לעבוד עם אנשים שלא רק יודעים לנגן היטב אלא הם גם אנשים סימפטיים ונחמדים, שאפשר לדבר איתם ולהתחבר אליהם. נגנית הכינור, למשל, היתה במהלך ההקלטות כמו אמא עבורנו. נוסף לזה היא כנרית חמישית בתזמורת ומנגנת מעולה. אנו תמיד נהנים לעבוד עם אנשים כאלה כי הם משפיעים לטובה על התוצאה הסופית.

מה אתה יכול לספר לי על העבודה עם המפיק Sascha Paeth?
אנחנו מקליטים תמיד עם אותו המפיק. זוהי הפעם החמישית שאנו עובדים עם Sascha (*נוסף לשני אלבומיה הקודמים, הפיק Paeth עבור הלהקה גם שתי הקלטות דמו-כ.מ*). בתחילת הדרך המשותפת שלנו התגלעו בינינו מריבות רבות. מצד אחד, היו ל-Sascha כל מיני רעיונות לגבי שינויים בלהקה ומצד שני היינו אני ולוקה מאד ישירים ועקשנים לגבי מה שאנחנו רוצים לעשות. הפעם העבודה היתה קלה וחלקה הרבה יותר, אנחנו כבר לא רבים יותר וכנראה שלמדנו כיצד לעבוד. צריך גם לזכור, שבמהלך הזמן Sascha הפך לחבר טוב שלנו, אנחנו יוצאים יחד לעתים קרובות ויש לנו יחסים טובים אתו. הוא גם מוסיקאי נהדר עם יכולת טכנית מדהימה.

עשיתם סבוב הופעות גדול השנה עם Stratovarius ועם Sonata Arctica. למה לקח כל כך הרבה זמן לפני שאפשר היה לראות אתכם על הבמה?
כן, באמת לקח לנו הרבה זמן לפני שהתחלנו להופיע ברצינות. האמת היא שההופעה הראשונה בסיבוב היתה למעשה ההופעה החמישית שלנו על במה. למרות זאת, אני חושב שהתוצאה היתה טובה. הסיבוב היה ארוך מאד וכלל כשלושים הופעות, מה שאיפשר לנו לצבור נסיון על הבמה. היה לנו מאד כיף עם Stratovarius. הם אנשים מאד נחמדים ומעבר לכך שזאת היתה עבודה, גם נהנינו להופיע ולבלות איתם.

מה אתה חושב שסיבוב ההופעות עשה לכם כלהקה? האם היתה לו השפעה כלשהי עליכם?
אני לא חושב שסיבוב ההופעות שינה אותנו בצורה משמעותית. עדיין נשארנו אני ו-Luca הכותבים של הלהקה ואנחנו עדיין אלה הנותנים את הטון בלהקה וקובעים את דרכה. למרות זאת, הסיבוב לימד אותנו שיותר טוב עבור כולנו להישאר ביחד ולעשות מוסיקה מאשר לוותר ולפנות לדברים אחרים. בעבר היה לנו קשה מאד להחזיק יחד את הלהקה, בעיקר מפני שאנחנו גרים בערים שונות. במהלך החודשים של סיבוב ההופעות למדנו שקודם כל אנחנו צריכים לבנות יחסים טובים ויציבים בינינו לבין עצמנו על מנת שנוכל להמשיך יחד. עכשיו אנחנו גם מבינים טוב יותר את הצרכים על הבמה של כל אחד מאיתנו.

אני מניחה שסיבוב ההופעות היה גם הזדמנות טובה עבורכם לפגוש את בסיס המעריצים שלכם. איזה סוג תגובות קיבלתם מן האנשים במהלך הסיבוב?
זה היה אחד הדברים הנפלאים ביותר בסיבוב. זה היה ממש נהדר ומלהיב. אנשים פשוט חיכו לנו, צרחו לנו וצעקו יחד איתנו את השירים. כל זה היה מיוחד מאד עבורנו. זו היתה חוויה חדשה וגם הלם מסוים, אבל הלם טוב.

ההופעה הכי גדולה שלכם היתה ב-Wacken, לא? איך היתה ההופעה הזאת?
הדבר הכי טוב בהופעה הזאת היה שלא ירד גשם! כל הזמן הזהירו אותנו מכך ומאד פחדנו שירד גשם בזמן ההופעה, אבל בסוף זה לא קרה וניגנו בשמש. גם הקהל היה מצוין. על פי החישובים שלנו היו שם בערך עשרים וחמישה אלף איש, שזה הרבה מאד עבורנו. הסאונד היה טוב, יותר טוב ממה שהיה בשאר ההופעות בסיבוב והאווירה הכללית היתה נפלאה. זה היה באמת נהדר ומאד מיוחד בשבילנו לנגן בפני קהל גדול כל כך בפסטיבל ענק כמו Wacken.

הסיבוב היה גם טבילת האש הראשונה של המתופף החדש שלכם, Alex Halzwarth.
כן, אלכס נבחר כמתופף החדש של הלהקה עוד לפני תחילת סיבוב ההופעות. במהלך ההופעות התברר שהחיבור בינינו עובד טוב והוא נשאר איתנו.

למה עזב המתופף הקודם שלכם, Daniele Carbonera?
החלטנו לסיים את היחסים עמו פשוט מפני שהוא לא הסכים לקבל את המנהיגות שלי ושל Luca.

האם היית מרוצה באופן כללי מן הביצוע של הלהקה על הבמה?
כן, אני מאד מרוצה. הסיבוב היה טוב מאד ואני חושב שהוצאנו מעצמנו את המיטב בנגינה. למרות זאת, גילינו עד כמה קשה ומסובך להפיק את הסאונד הנכון והרצוי לנו. לא היו לנו הטכנאים המתאימים לניהול הופעה כמו שלנו ולתאם בין כל ההקלטות של המקהלות והכינורות ושאר הכלים המיוחדים לבין הנגינה שלנו. מה גם שהחלטנו להוסיף עוד גיטריסט לסיבוב, להפתיע את הקהל ולנגן כמו בסגנון כבד יותר ועם הרבה ויותר רושם כמו סופר-גרופ. הבעיה היתה שעל הבמה פשוט נוצר בלגן אחד גדול.

למה הרגשתם צורך לשתף את הגיטריסט הנוסף שהזכרת, Dominique Leurquin?
כמו שאמרתי, רצינו לנגן בצורה כבדה ומרשימה יותר. דומיניק הוא מאסטרו-גיטרה מצרפת. יש לו להקה בשם Dream Child והוא גם בחור נחמד מאד, שכמו שכבר אמרתי זה מרכיב שמאד חשוב לנו כשאנחנו משתפים פעולה עם אנשים אחרים. באופן כללי נהנינו מאד משיתוף הפעולה איתו.

אתם מתכננים לצאת לסיבוב הופעות משלכם בקרוב?
כן, אנחנו מתכוונים לצאת לסיבוב באירופה בחודשים פברואר-מרץ.

ללוקה יש פרויקט סולו משלו וגם ל-Fabio יש את Vision Divine. איך משפיעים הפרויקטים הצדדיים הללו על הלהקה?
אני לא רואה שום בעייתיות בפרויקטים צדדיים של חברי הלהקה, במיוחד לא לגבי Fabio. מפני שאני ו-Luca הכותבים של Rhapsody, ו-Fabio איננו חלק מתהליך היצירה, הוא לא יכול לממש את עצמו מן הבחינה הזאת בלהקה. לכן, אני לא רואה שום בעיה בכך שהוא כותב ללהקות אחרות, הוא חופשי לעשות זאת והוא עדיין הזמר של Rhapsody.

האם גם לך יש תכניות לעשות דברים נוספים חוץ מ-Rhapsody?
כן, האמת היא שאלבום הסולו הראשון שלי יצא מתישהו בספטמבר-אוקטובר 2001.

זה מעניין. ספר לי על זה קצת.
אני עוד לא יכול לספר על זה הרבה, מפני שתהליך העבודה עדיין בעיצומו. אני מתכוון לעבוד עם אותו המפיק של Rhapsody ועם צוות מגרמניה. המוסיקה לשירים מוכנה וגם שמות השירים, אבל דברים רבים עדיין יכולים להשתנות ויש עניינים רבים שצריך לטפל בהם. האלבום יהיה בסגנון epic metal בדומה למוסיקה של Rhapsody, אבל אני מתכוון לכלול בו גם השפעות חדשות. תהיה נטיה חזקה יותר לכיוון הרוק, הוא יהיה חופשי יותר ורך יותר, משהו בסגנון של Diamond King או של Crimson Glory. המפיק שלנו, Sascha, ינגן בגיטרה אקוסטית ואני מחפש כרגע נגן גיטרה טוב, שיוכל לנגן במספר סגנונות שונים שהייתי רוצה לשלב באלבום, כמו קלאסי, אקוסטי וספרדי. אני מתכוון גם לשתף פעולה עם Michael ועם Patrick Rondat Patraccini שינגן בפסנתר.

אילו עוד תכניות לעתיד יש לכם?
אנחנו די עסוקים, בעצם. כפי שאמרתי, הסיבוב האירופי יהיה בפברואר-מרץ. אלבום הסולו הבא של Luca יצא בספטמבר ואלבום הסולו שלי כנראה באוקטובר. אנחנו גם מתכוונים לנגן בקיץ במספר פסטיבלים ולעשות סיבובי הופעות בדרום אמריקה וביפן. אחר כך, כמובן, עוד אלבום!

אתם מובילים את סצינת הרוק הכבד באיטליה כיום יחד עם Labyrinth ובכל זאת נראה שאתם מצליחים יותר מחוץ לאיטליה, בגרמניה למשל.
קשה לי לומר איפה אנחנו מצליחים יותר. האלבום החדש שלנו, "Dawn Of Victory", מצליח מאד בהרבה מדינות ומקבל כיסוי מצוין בכל מקום. היתה לנו הפתעה נפלאה בצרפת. היינו להקת ה-heavy metal השלישית מאז ומעולם שסינגל שלה נכנס לעשרים הגדולים. שתי הלהקות האחרות היו מטאליקה ו-Iron Maiden. זה שימח אותנו אבל גם הפתיע אותנו מאד לעמוד בשורה אחת עם שתי הלהקות הענקיות האלה. אפשר לומר, שזה היה אחד הדברים שהביאו לאופטימיות הגדולה שאנו חשים כרגע. זה נכון שבגרמניה אנחנו באמת גדולים. הרבה אנשים שם אוהבים אותנו, אפילו סוגים של אנשים שבדרך כלל מעדיפים מוסיקה כבדה יותר ושלא היית מצפה מהם לאהוב את סוג המוסיקה שלנו. התקשורת והעיתונות בגרמניה, מצד שני, לא כל כך מפרגנת לנו. באופן כללי אפשר לומר, שאני מרגיש שמידת ההצלחה שלנו דומה בכל רחבי אירופה.

לאיזו מוסיקה אתה מקשיב בזמנך החופשי?
אין לי כל כך זמן חופשי. כרגע אני בבית וזה השבוע היחיד שלי למנוחה בין האולפן וקידום המכירות באירופה, לבין סיבוב קידום המכירות בדרום אמריקה, המתוכנן לחודש הבא.

ובכל זאת, מה הן השפעותיך המוסיקליות?
אני אוהב מאד מוסיקה מפסקול של סרטים, בעיקר סרטים של מרטין סקורסזה או סרטים כמו בטמן ולב-אמיץ. המוסיקה בסרטים הללו מבטאת רגשות עזים ומושפעות מאד ממוסיקה קלאסית וממוסיקה מתקופת הבארוק ומימי הביניים. אני מעריץ גדול של המוסיקה הזאת.

באמת נראה שיש השפעה קלאסית חזקה מאד בלהקה, אבל אילו השפעות יש עליכם מתחום הרוק הכבד?
אני אוהב את המיינסטרים של הרוק הכבד, להקות כמו Crimson Glory ,Manowar ו-King Diamond. אבל האמת היא, שהמוסיקה של הסרטים היא העיקר בשבילי. אני חובב קולנוע מושבע ושומר על ראש פתוח לגבי המוסיקה אליה אני מקשיב. גם ל-Luca יש אהבה גדולה מאד לנושא ולמעשה, זהו המקור לשירים שלנו. המילים לשירים שלנו לא באות מספרים ולא ממשחקי מחשב, אלא מהסרטים.

ספר לי על תהליך הכתיבה שלכם.
קודם אנחנו כותבים את המוסיקה, אחר כך מחליטים על שמות השירים, עושים את העיבוד המוסיקלי ולבסוף יושבים לכתוב את הסיפור, המתאים למוסיקה ולשם שבחרנו. זהו תהליך היצירה שלנו. אני ו-Fabio גרים בטריאסטה ולוקה גר בעיר אחרת. אחרי שאני כותב את המוסיקה, הוא מגיע לכאן לתקופה של כשבועיים כדי לדבר על השירים. אנחנו יושבים יחד ומעלים על הכתב את הרעיונות שלנו לגבי השירים. אנחנו קובעים להם שמות לפי המוסיקה. התהליך הזה חשוב מאד מפני שהוא מקשר את המילים ללחן. ב-"Dawn of Victory" התוצאה של התהליך הזה היא אלבום דרמטי מצד אחד, אבל גם כבד יותר מצד שני. אני ולוקה התחלנו לכתוב יחד עוד לפני שנים רבות. תמיד כתבנו יחד ואף פעם לא עם אחרים. פעם היינו כותבים יחד מוסיקה בחיק הטבע, תחת עצים, בגנים או בהרים. היום כמובן אנחנו כבר לא יכולים לעשות את זה, אבל עדיין אנחנו משתדלים לבטא בשירים שלנו את הקשר עם הטבע ומשתמשים באפקטים מוסיקליים רבים על מנת להדגיש את הקשר הזה.

לסיכום, אלכס, האם יש לך משהו נוסף לספר למעריצי הלהקה בישראל?
כן, יש לי שלושה דברים לספר למעריצי הלהקה ולקוראי העיתון. דבר ראשון, לוקה עובד על אתר אינטרנט רשמי חדש ללהקה. כרגע יש לנו דף אינטרנט רשמי באתר של חברת התקליטים שלנו, Limb. לוקה הרגיש שזה לא מספיק ובקרוב יהיה אתר גדול יותר שבו נוכל להציג למעריצים שלנו כל מיני דברים מיוחדים. שנית, אנו עומדים לפרסם את תווי השירים שלנו. מוסיקאים רבים וגם הרבה מעריצים ביקשו מאיתנו את התווים, כיוון שהם מורכבים כל כך. אנו נפרסם קודם את התווים לגיטרה ולקלידים ואחר כך אולי גם את התווים של שאר הכלים והתזמורת. היום אפשר למצוא בכל מיני אתרי אינטרנט תווים שלנו, אבל יש בהם הרבה שגיאות ואנחנו לא אוהבים את זה. לכן החלטנו להוציא את התווים בצורה מסודרת. לבסוף, אנחנו עובדים על קומיקס שיספר את הסאגה של ה-"Emerald Sword" *(שיר של הלהקה משנת 1998 כ.מ.)* בשיתוף עם המאייר והמעצב Marc Klinnert, שגם עשה את העטיפות של האלבום ושל הסינגל. הקומיקס יבטא את האספקט הויזואלי של המוסיקה שלנו ואני מבטיח שהוא יהיה מאד מעניין.

אז אתם באמת עסוקים כמו שאתה אומר!
כן, את יודעת, נראה שסוף סוף אנחנו מצליחים להגשים את החלום שלנו לבנות להקה ושאנחנו בדרך הנכונה.

אלכס, תודה רבה לך ואנחנו מקווים לראות אתכם גם בישראל בעתיד הקרוב.
כן, גם אנחנו היינו מאד רוצים לבוא, אבל את יודעת, המצב הבטחוני אצלכם לא נראה ברור כל כך. אולי נראה אתכם באירופה...

כרמית מזרחי

NOSTRADAMEUS

Nostradameus הגיעו אלינו רק השנה וכבר זכו להתבלט בין להקות ה-power metal המבטיחות שהכרנו לאחרונה. Nostradameus אינם מחדשים דבר: הם פשוט עושים אחלה power metal ועושים את זה טוב!! נפגשנו לראיון עם Freddy הבסיסט, הזמר ומנהיג הלהקה.

אלבום הבכורה שלכם יצא השנה. מה יש לך לספר על ההרכב? קצת רקע?

התחלנו לפני שנתיים. אני והמתופף באים מרקע של death metal אבל החלטנו לשנות כיוון למוסיקה שיותר גדלנו עליה. אט אט התחלנו לכתוב עוד ועוד חומר... והנה אנחנו כאן... הקלטנו דמו שנשלח למספר חברות. AFM Records התעניינו בנו והציעו לנו חוזה, הסכמנו והתוצאה הראשונה היא אלבום הבכורה הזה, חתמנו אתם לשלושה אלבומים.

שמעתי שהופעתם לאחרונה עם Edguy?

כן, היה לנו מיני tour בשבדיה ופינלנד, בין היתר עם Edguy, שהם חברה ממש טובים וכמובן התחברנו. אני מקווה להגיע להופעות יותר ארוכות גם בכל אירופה. אין לי בעיה לעזוב את העבודה שלי מחר... רק תן לי סיבוב הופעות ואנחנו שם.. הרבה תלוי במכירות של האלבום הזה. אני מאמין שאת המצב האמיתי נוכל לראות רק אחרי האלבום השני או השלישי שלנו.

ואתה מרוצה מהעבודה שחברת התקליטים שלכם עושה?

בהחלט כן, AFM Records היא חברה משפחתית עם יחסים מצויינים בין החברה ללהקות, אני מאמין שהם עושים את המיטב עבורנו, אחרת לא היינו מדברים עכשיו... וקיבלנו ראיונות מעיתונים במדינות שכמעט ולא האמנתי שיש שם heavy metal או metal בכלל.

כמו ישראל???

דווקא לא!! עליכם כבר שמעתי.. Edguy דיברו הרבה על ההופעה אצלכם ואני יודע שיש אצלכם סצינת metal קטנה אך חמה וחזקה המפרגנת ללהקות המגיעות לנגן אצלכם.

קונספט הנבואה נוטף משם הלהקה ומשם האלבום. מה יש לך לספר על הטקסטים? מי אחראי להם?

אז כפי שדי שמים לב, הקונספט של הנבואה קיים אצלינו לכל אורך האלבום. לא הייתי אומר שזה אלבום קונספט כי היום כל ילד בן שש טוען שהדמו שלו הוא כזה... אז קונספט אין פה, אבל מה שיש זה סיפורים המעבירים את הרגשות שלנו ואת המחשבות שלנו העטופים בעולם המטאפורות של סיפור הנבואה. שים לב שבכל שלושת הדתות היתה קיימת נבואה חזקה ומושרשת מאז ומתמיד. אז היו מתייעצים עם זקני העדה (Udo Dirkschneider) והיום אנחנו משתמשים בקונספט הזה כדי להעביר רעיונות ודעות.

מאיפה אתם בשבדיה?

מטגבורג. מקום של המון להקות death metal מהסוג של Dark Tranquility ודומיהם..

אתם מחוברים אתם? יש איזה קשר בין הלהקות?

אנחנו צעירים מהם בגיל כך שאנחנו לא מסתובבים אתם או משהו, אנחנו מכירים, מתראים פה ושם אבל אין מצב של "חברה" כי פשוט אנחנו די חדשים בסצינה הזו והרבה אנשים עדיין לא מכירים אותנו, לעומת זאת את HammerFall אנחנו מכירים ממש טוב.

ספר לי על שיתוף הפעולה עם Jocaim, הסולן שלהם באלבום ?

אז ככה, כפי שאתה כבר יודע אנחנו מכירים די הרבה זמן, השיר האחרון באלבום נקרא "One For All" והוא מדבר על האחדות שבמוסיקה הזאת ועל כוח הסחיפה והכריזמה של ה-heavy metal.

רצינו לעשות את השיר כמעין דואט בין שני קולות עם שירה משותפת בפזמון. פשוט פניתי אליו כחבר והצעתי לו את הרעיון הזה ולא היתה כל בעיה. השיר מסיים את האלבום ואני חושב שזה בהחלט סיום ראוי לאלבום heavy metal.

ולמה אתם מקשיבים בבית?

אני מקשיב בעיקר ל-heavy metal, אבל הגיטריסט שלנו הרבה יותר בכיוון של black metal ושל death metal, גם הרקע שלו שונה, הוא תמיד יורד עלי שאני לא מכיר את כל השמות בסגנון הזה. קשה מאד להשאר היום מעודכן בכל מה שקורה במטאל, חברות התקליטים מוציאים להקות כמו זבל והטובות נקברות בים של חרא, אז אני מעדיף להתמקד במה שאני מקשיב לו הכי הרבה ובמה שאני מרגיש הכי מחובר אליו מוסיקלית.

יש לכם כבר תוכניות לגבי האלבום השני? האם תשתמשו במפיק מוסיקלי חיצוני הפעם? מאד הרשימה אותי העובדה שאת ההפקה באלבום הזה עשיתם בעצמכם.

יש לנו שלושה שירים מוכנים לאלבום הבא וכל הזמן אנחנו כותבים עוד ועוד. אני שמח שאהבת את ההפקה, אשמח לעבוד עם מישהוא בעל שם חזק כמו Kai Hansen לדוגמא, אבל במידה וזה לא ייצא לפועל אני מאמין שגם את האלבום הזה נפיק בעצמינו. אני מאד מרוצה מהסאונד כאן, למרות שהרבה קרדיט מגיע לבחור שעשה לנו את המיקסים לאלבום, הוא מיקסס גם ל-Stratovarius, Edguy ולעוד וכולם נשמעות טוב, הבנאדם עזר לנו המון.

טוב Freddy, המון תודה על הראיון ובהצלחה עם האלבום החדש.

תודה לך על התמיכה וד"ש לכל ה-metalheads אצלכם!!

עשה מנוי
קבל 12 גליונות
ושלם על 10 בלבד!

12 גליונות במחיר 299 ש"ח
(במקום 358 ש"ח בחנויות)
כולל דיסק פיצוץ המצורף חינם
לכל גליון **כל חודש**

ואם זה לא מספיק
אז אנחנו נותנים לך
דיסק במתנה לפי הסגנון שלך וגם את הסינגל
החדש של RHAPSODY: "Holy Thunderforce"

ISRAELI METAL HAMMER

נא סמן במשבצת הרצויה

☐ **כן!** אני מעונין במנוי ל-12 גליונות במחיר 299 ש"ח
12 גליונות+דיסק לפי הסגנון שלי+סינגל של RHAPSODY

☐ **כן!** אני מעונין במנוי ל-6 גליונות במחיר 160 ש"ח
6 גליונות+כובע METAL HAMMER ISRAEL+סינגל של RHAPSODY

נא מלא פרטים מלאים בכתב ברור

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

○ ישראכרט ○ ויזה ○ דיינרס ○ אמריקן אקספרס

מספר כרטיס

תוקף ____ מספר ת.ז. ____

שם משפחה

שם פרטי

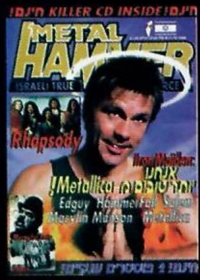
כתובת

מיקוד

טלפון

נייד ____ דואר אלקטרוני ____

ניתן גם לשלוח המחאות והמחאות דואר לכתובת המערכת לפקודת:
מ.מ.י. מיוזיק מדיה ישראל בע"מ ת.ד. 52043, תל אביב 67212
טלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187

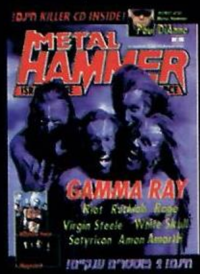
Iron Maiden
Edguy
HammerFall
Salem
Rhapsody
Marilyn Manson
Metallica

Stratovarius
Vision Divine
Running Wild
Motorhead
At The Gates
Napalm Death
Limbonic Art
Vanden Plas
Armored Saint
Arch Enemy

Nightwish
Edguy
Rob Hlaford
In Flames
Mastermind
King's X
Nocturnus

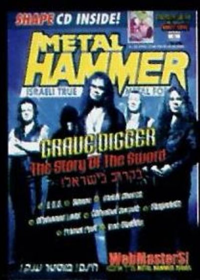
Gamma Ray
Riot
Rockiah
Virgin Steele
White Skull
Satyricon
Amon Amarth

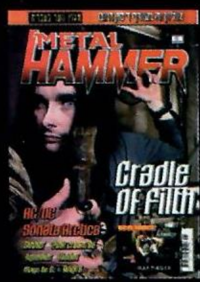
Metallica
Anthrax
Slayer
Danzig
Metalium
Jacobs Dream
Type O Negative
Evergrey
Transport League
Necrodeath
Tourniquet

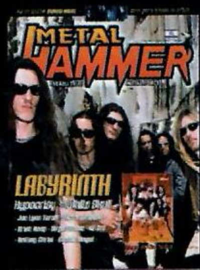
Ozzy Osbourne
Mötley Crüe
Ayreon
Tierra Santa
Sinergy
Eidolon
Borknagar
Mayhem
Sanctus
The Black League
Memory Garden
Bang Your Head 2000

Grave Digger
U.D.O.
Saxon
Metal Church
Primal Fear
Orphaned Land
Cannibal Corpse
Megadeth
Iron Maiden

Cradle Of Filth
Sinner
Pink Cream 69
Squealer
Vader
Mago De Oz
Angra

Labyrinth
Hypocrisy
White Skull
Joe Lynn Turner
Victor Smolski
Uriah Heep
Virgin Steele
40 Grit
Rotting Christ
Morbid Angel

Blind Guardian
Bonfire
Betrayer
Pegazus
My Dying Bride
W.A.S.P.
Iced Earth
Domine
Soilwork

Iron Maiden
Helloween
Brainstorm
Power Symphony
Mrs. Hippie
Nashville Pussy
Theory In Practice
Drakkar

Helloween
Lizzy Borden
Six Feet Under
CJSS
After Forever
HammerFall
Vanize
Sigma
Symphony X
Crematory
Nevermore

12 גליונות +12 דיסקים מצורפים +דיסק מתנה ב-299 ש"ח
אפילו אבא שלך יגיד סחתיין!!
*(ותגיד לו כמה עולה דיסק אחד של בריטני בחנויות...)

אנחנו באים לישראל!!!!

את להקת הבלאק מטאל Ancient Rites אין צורך להציג, קהל מעריצים ההולך עמה אי שם מתחילת הדרך בתחילת שנות התש־עים, יחד עם המון קהל חדש שהצטרף אחרי "Fatherland", האלבום שזכה בארץ להצלחה ענקית, ועכשיו, זה לא צחוק : Ancient Rites בדרך לכאן!!!

אז יש אמת בשמועות על בואכם המתקרב?
זו לא שמועה, זה מה שהולך לקרות!! האלבום החדש שלנו צפוי לצאת במרץ וזמן מה לאחר מכן אנחנו עולים על המטוס!! אספר לך דבר נוסף, סקופ בלעדי: יש סיכוי מאד מאד גבוה שאנחנו נקליט אלבום "Live In Israel" אצלכם!! הענין נמצא כרגע בבדיקה וחברת התקליטים שלנו יחד עם המפיץ המקומי מבררים את העניין. זה אלבום שאמור לצאת בכל העולם. יש עוד הפתעות אך עד ששום דבר לא ייסגר עדיף להשאר בשקט... אבל החדשות הטובות הן שסוף־סוף, לאחר שנים של רצון להגיע אליכם, אנחנו מגיעים להופעה!!

איך אתה יכול לתאר את האלבום החדש?
הוא מכיל את כל האלמנטים המאפיינים אותנו, האווירה העתיקה, ההשתוקקות לתרבויות ממאות קודמות, הרבה מהירות ואופל, ממשיך את הקו של Fatherland, מלודי אבל מהיר עם המון אווירה מיוחדת, סולואים ותיפוף מאסיבי.

אתם נחשבים ללהקה עם שורשים חזקים מאד בסצינה, אך אף פעם לא זכיתם לחשיפת ענק מהסוג של Dimmu Borgir וכל אלה...
אני לא יודע כל כך אם זה סוג החשיפה שהייתי רוצה... אבל אני מבין למה אתה מתכוון ויש רק סיבה אחת לכך והיא שלאורך כל השנים היה לנו ממש מזל רע עם חברות התקליטים שלנו, אף פעם לא קיבלנו את קידום המכירות הראוי, כל מה שעשינו מבחינת הופעות מחוץ לאזורינו, כל הפעילויות האלה אורגנו ישירות על ידינו בשיתוף עם אנשים מכל העולם שהאמינו בנו. אני מאמין שעכשיו עם המעבר לחברת Hammerheart העניינים יתחילו לזוז בכיוון הנכון... אני מכיר את האנשים שם מזמן ואני בטוח שיחד נוכל להגיע לתוצאות טובות.

אתה זוכר את ההופעה שלכם ב-Dynamo ב-98?
מה שאני זוכר משם זה המון המון קהל, זו כנראה היתה ההופעה הכי גדולה שהיתה לנו. פגשתי שם גם הרבה אנשים מישראל, עם חלקם אני שומר על קשר עד היום. בכלל אני מכיר טוב את הסצינה שלכם...

איזה הרכבים?
בעיקר את מי שאני בקשר איתו: Betrayer ,Sale ,Sleepless ועוד די הרבה להקות אחרות. אנחנו מחלוצי האנדרגראונד כך שיש לי עבר עשיר מאד של התכתבויות עם כל העולם. Emperor לפני שהתפרסמו היו המעריצים שלנו תקופה שהיה לה קסם אחר. אני מרגיש שהסצינה שלנו, שכל כך האמנו בה, הפכה למובלת על ידי סימן הדולר... חשוב לי לייצג משהו אחר וחשוב לי ליצור מוסיקה עדכנית אך עם אווירה עתיקה ועם אלמנטים של מטאל ישן בתוך קטעים עדכניים.

גדלתם על הדור הישן ויש משהו שאבד, הלא כן?
כן, יש משהו שאבד. בעיקר האותנטיות של הלהקות, אבל אין טעם למחזר את העבר כי אנחנו חייבים לחיות בהווה. מה שמשתקף גם מוסיקלית אך בצורה שבה אנו שומרים על המון אלמנטים מן העבר אך המוסיקה רחוקה מלהשמע כמו חיקוי של Sodom... אני מעוניין לשמור על אלמנטים חשובים, אך להתפתח כיוצר, אם כי מעולם לא אכניס אלמנטים חיצוניים לגמרי למוסיקה שלנו. בוא נאמר שכל מי שאהב את "Fatherland", יאהב גם את האלבום החדש בתשעים ותשעה אחוז.

ומדוע המעבר ל-Hammerheart?
חברת התקליטים הקודמת שלנו הפסיקה להתעניין בלהקה בפרט ובמטאל בכלל. הם אפילו לא באו לראות אותנו ב-Dynamo! נוצר מעין חוסר תקשורת והתחלנו לחפש חברה חדשה. אני בטוח שמצאנו חברה מצויינת המתעניינת במטאל ונמצאת במגמת עלייה מתמדת בשנים האחרונות. הנה, תראה מה קורה, אני מתראיין אצלכם, הופעה, אלבום-הופעה, דברים זזים, כמו שצריך.

אתם ידועים בקשר החזק שלכם עם הקהל, בהמשך לתשובתך הקודמת, איזה סוג של קהל אתה רואה בהופעות?
המון סוגים. אנשים שתמכו בנו מההתחלה, ילדים שהכירו אותנו רק מהאלבום האחרון, אנשים שאוהבים מטאל ולא בהכרח בלאק. אנחנו תמיד נשמור על הקשר הזה עם הקהל, זה מה שבנה אותנו לאורך כל הזמן הזה. הם עשו אותנו ולא אנחנו אותם.... הקמנו גם אתר אינטרנט חדש ואני משתדל לענות אישית על כל פנייה ופנייה. הכתובת היא www.dma.be/p/ar אשמח מאד לשמוע מאנשים אצלכם.

שמעת מה שקרה כאן עם Cradle OF Filth?
כן. מה אגיד ומה אומר...

מה צפוי לקהל כאן בהופעה שלכם?
שירים מכל ארבעת האלבומים, המון בלאגן ואנרגיה מטורפת, כפי שאמרתי קודם אני מאמין שההופעה הזו תוקלט לאלבום הופעה חיה בישראל ואולי גם מעבר לזה... אני מאד מאד מצפה להופעה הזו. אנחנו רצינו מאד להגיע אליכם להופעה כל הזמן הזה ואני מאד שמח שעכשיו זה קורה!!!

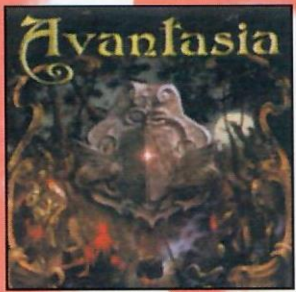
ומה קורה עד אז?
אנחנו מתחילים להקליט ואחר כך ייצא האלבום. זה יקרה במרץ. מספר הופעות באירופה ו... על המטוס לתל אביב...

יוצאות גם חולצות לרגל האירוע...
אכן כן... חולצות מיוחדות שלנו עם ההופעה בישראל... ממש ממש בקרוב.

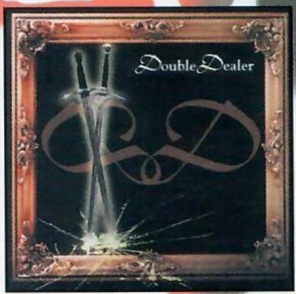
או קיי Gunther תודה רבה לך. היה אחלה לדבר אתך, כתמיד. נתראה פה.
תודה גם לך. בקרוב נשתה בירה ביחד!!
keep the flame burning!!

What's on YOUR CD:
ISRAELI METAL HAMMER VOL. 13

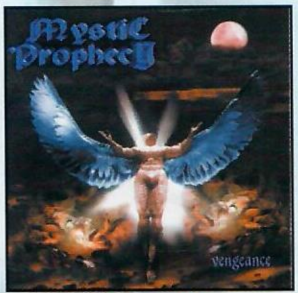
Avantasia
Avantasia
Avantasia
AFM Records

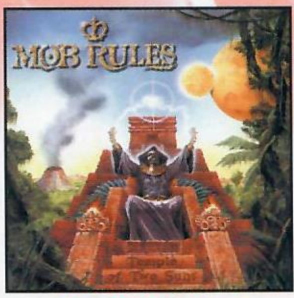
The Long Way Home
Double Dealer
Double Dealer
LMP

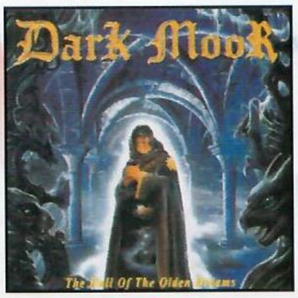
Violent Tribe
Pretty Maids
Corpe Diem
Massacre Records

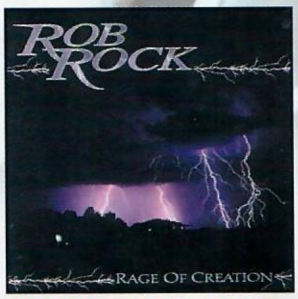
River Of Hate
Mystic Prophecy
Vengeance
B. Mind Records

Eyes Of All Young
Mob Rules
Temple Of Two Suns
LMP

Made Of Orleans
Dark Moor
The Hall Of The Older Dreams
Arise Records

The Sun Will Rise Again
Rob Rock
Rage Of Creation
Massacre Records

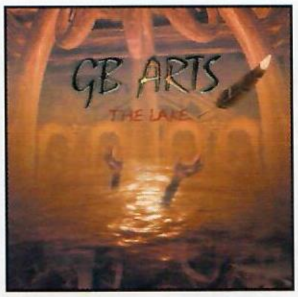
Hunter In The Dark
Wuthering Heights
Within
Laser's Edge

Never Walk Away
Vanishing Point
Tangled In Dream
LMP

Spinning
Spiral Architect
A Sceptic's Universe
Laser's Edge

The Chosen Ones
GB Arts
The Lake
B. Mind Records

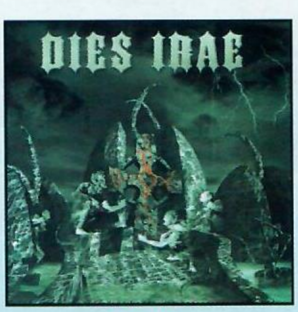
Courageous
Gardenian
Sindustries
Nuclear Blast

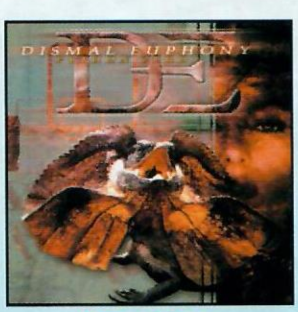
Halved
Malevolent Creation
Envenomed
Pavement Music

Beneath The Soil
Vomitory
Revelation Nausea
Metal Blade Records

Zohak
Dies Irae
Immolated
Metal Blade Records

Python Zero
Dismal Euphony
Python Zero
Nuclear Blast

PLUS: KILLER METAL BLADE RECORDS SCREENSAVER!

ISRAELI METAL HAMMER VOL. 13

cd art taken from **The Ancient Lands** http://members.nbci.com/_XMCM/blackhelm/Ppal.html

Under The Hammer

Vanishing Point
"Tangled In Dream"
(LMP)

הולכת ומתחזקת בי התחושה שהישועה לז'אנר הפאואר מטאל תבוא מחוץ לאירופה, או לפחות מחוץ לגרמניה. את המגמה שהתחילו Helloween בחדשנות גדולה באמצע שנות השמונים ואת כל מה שנתקע, בחזרות אינסופיות וחדגוניות, על אותם רכיבים מוסיקליים, בידי אינספור להקות גרמניות – נדמה שמצילים עכשיו כשרונות מאיטליה, מיפן, ועכשיו גם מאוסטרליה. אלבומה השני של הלהקה האוסטרלית Vanquishing Point הופק בידי הלהקה עצמה, מה שוודאי כבר העניק לה אוטונומיה רבה בבחירת הסאונד שלה.
השירים של "Tangled In Dream" נכתבו גם הם בשיתוף פעולה של כל חברי הלהקה, שאיפשר מיזוג השפעות רבות וכשרונות שונים. יש באלבום את כל האלמנטים הידועים של הז'אנר: נגינה טכנית ומדויקת, הרבה קלידים, שירה צלולה וקצת פרוגרסיב. אבל יש בו גם אלמנט נוסף, שלמרבה הצער לא קיים אצל רוב להקות הפאואר בימינו: נשמה, רבותיי, נשמה. באלבום הזה יש נשמה, אפשר להבחין בהלך רוחם של היוצרים, בקולו העמוק של הסולן Silvio Massaro – נשבר, בגו זקוף, בכל אותם הדברים שיש בכוחם להפוך אדם לאמן דגול ולא לעוד סתם נגן גיטרה.

וכך צומחות להקות גדולות. בלי מפיק-על הכופה עליהן סאונד מאוד מסוים. בלי איש דומיננטי אחד המשתלט על תהליך הכתיבה ומדכא את יצירתיות חבריו. כך נוצרים שירים ייחודיים כמו "Never Walk Away". כך נכתבים קטעים מופלאים כמו "Father (7 Years)". לסיכום, דיסק מיוחד, מקסים ומבטיח מלהקה, שאם יש אלוהים, היא לא תתפרק, תמשיך להתפתח ותעשה עוד הרבה מוסיקה מצוינת.

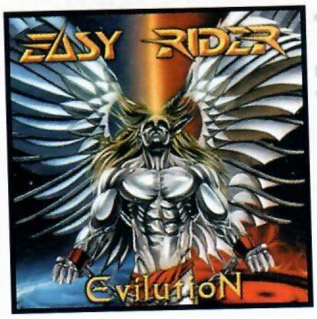
כרמית מזרחי 8

Pink Cream 69
"Mixery"
(Massacre Records)

בין הספיישלים הרבים שיוצאים, כשריח חג המולד עולה באפם של חברות התקליטים, אפשר למצוא גם כמה דברים טובים ואפילו טובים מאוד כמו המיני דיסק הזה של Pink Cream 69 שנקרא "Mixery" ואיתו הם נותנים למעריצים שלהם... איך ניחשתם, מיקס של חומר ישן חדש ואפילו bootleg שהוקלט בהופעה ביפן. כמובן גם מקומה של גרסת הכיסוי לא נפקד והם מבצעים את "Looks That Kill" של Motley Crue, בחירה די מוזרה ללהקה שלא בדיוק מזכירה את הלהקה הפרועה ההיא מלוס אנג'לס ואני מתכוון לזה כמחמאה!
הדיסק נפתח עם ביצוע חדש ונהדר לקטע ישן של Pink Cream 69: "One Step Into Paradise", שלמרות שהוא עוד שיך לתקופה ש-Andi Deris היה סולן הלהקה, הוא יושב פשוט נפלא על הקול של David יורשו המוצלח של Deris הם ממשיכים עם גרסה אקוסטית, אבל עדיין "רוקית" ל-"Seas Of Madness", "הלהיט" מתוך האלבום האחרון שלהם והקטע השלישי הוא כאמור אותה גרסת כיסוי.
"Kings Of My World" הוא קטע חדש ולא מוכר ש-Alfred Koffler, הגיטריסט, תורמים לדיסק הזה וכמעט כל מה שההרכב המוכשר הזה עושה, גם השיר הזה מלודי, קליט ונשמע נהדר.
בסך-הכל "Mixery" מורכב מחמישה קטעים ואין לי מושג מדוע על העטיפה רשום שישה, אבל איך שלא יהיה זהו מיני דיסק נחמד, שהוא חובה לכל מי שאוהב את הלהקה הזו... ובמידה ואתם עדיין לא מכירים את Pink Cream 69, ו-metal מלודי זורם לכם בעורקים, אז רוצו לקנות את אחד משני האלבומים הקודמים שלהם "Electrified" או "Sonic Dynamite" , תפתחו בקבוק ותבלו בנעימים.

Amit Lwow

Easy Rider
"Evilution"
(Locomotive Music)

לאחר קטע האינטרו הקצר, השיר הפותח את האלבום "Evilution" מכניס את המאזין למין מצב רוח של מתח מוסיקלי מדליק. עם הקול המתגרה של הסולן יוג'ניו גאראנדה, עם הגיטרות החמקמקות ועם התופים הבלתי מתפשרים – "Wormwood" הוא מסוג השירים שפשוט עושים לך את זה. האלבום לא מאכזב גם בהמשך. עם שיר הנושא המעולה ועם שירים כוחניים, יחסית לז'אנר כמו Signs או "Babylon On The Great", מספקת החמישייה הספרדית Easy Rider מטאל מהיר וקצבי, עם מלודיות טובות ושילוב בין השפעות מוסיקליות שונות. בנוסף לכך, וזה דבר שאין לזלזל בו בשום צורה, הלהקה מצליחה לשלב אלמנטים של פרוגרסיב בלי להרגיז את האוזן ובלי להישמע כחבורת ילדים מתחכמים עם גיטרות. ללא ספק, הגמישות הזו של האלבום, להתאים את הפרוגרסיב לאוהבי הרוק הבסיסי ואת הרוק הבסיסי לאוהבי הפרוגרסיב, היא מאפיין שלא יסולא בפז. אפילו השיר "Crowns Of God", שבו בולטת השפעת הפרוגרסיב באופן הבולט ביותר, מצליח להישמע כבלדת רוק-מסורתי טיפוסית. השיר האחרון באלבום, בלדה בניחוח ספרדי בשם "So Shall Be It", מוכיח שכוחם של גאראנדה וחבריו הוא דווקא בשירים המהירים, אבל לאור המשובחות הכללית של הדיסק, אני בוחרת להתעלם מן הנקודה הזאת ולהתמקד בכך שהאלבום נותן מענה מצוין לאלה מאיתנו שדת' לא בשבילם מצד אחד, שמרילין מנסון ולימפ ביזקיט לא מדברים אליהם מצד שני ושגם מאסו בפס הייצור האחיד של להקות הפאואר מטאל.

כרמית מזרחי 9

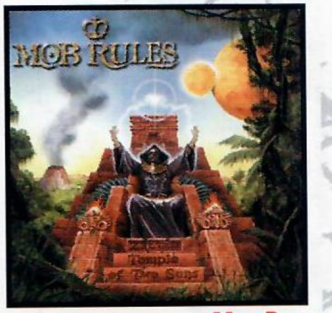

PRIMAL FEAR
"NUCLEAR FIRE"
(NUCLEAR BLAST)

נשר הברזל מסתער עלינו בפעם השלישית והקטלנית מכולן, עם עוד אלבום משובח מבית היוצר של Mat Sinner ו-Ralf Scheepers, ואם יש metalhead בעולם הזה שעדיין לא שמע את Primal Fear, "Nuclear Fire" הוא סיבה מצוינת לערוך איתם הכרות. ועד כמה שזה ישמע נדוש, זהו באמת האלבום הטוב ביותר מבין השלושה שיצאו עד היום. הדיסק נפתח עם "Angel In Black" שהוא אופייני מאד ללהקה הזו, הרבה הרבה אגרסיות ומהירות, אבל פזמון יותר קליט ומלודי המתיישב בראש אחרי פעמיים של הקשבה, וזהו פחות או יותר הסיפור לאורך כל חמישים ושתיים הדקות של הדיסק הנהדר הזה, שבו אנחנו פשוט מופצצים ב-metal, שההגדרה power היא רכרוכית מדי בשבילו. ובזכות מה שמאפיין את ה-metal האירופאי, אנחנו עדיין לא מאבדים את המלודיות והרגש בקטעים, שבין הבולטים שבהם אפשר לציין את "Now Or Never", "Eye Of An Eagle" או "Nuclear Fire" הנהדר. Ralf Scheepers שר כאן כמו שלא שמעתי אותו מאז ימי Gamma Ray העליזים, והוא נשמע הרבה יותר משוחרר וגאה להציג לראווה את הקול המדהים שלו שבא לידי ביטוי מלא בשירים כמו "Bleed For Me". "Living For Metal", הסוגר את הדיסק, הוא בשביל Primal Fear מה ש-"Kings Of Metal" בשביל Manowar, או "Heavy Metal Universe" בשביל Gamma Ray, המנון metal קלאסי עם הרבה שיער. אל Sinner ו-Scheepers מצטרפים שני הגיטריסטים Stefan Leibing ו-Henny Wolter והמתופף "הרצחני" Klaus Sperling ולאחר שני אלבומים שהיו בהם הרבה דברים טובים, אבל גם כמה בינוניים, "Nuclear Fire" הוא הדבר האמיתי, שחבורה כזאת של מטאליסטים, עם הרבה ניסיון ואיכות, יכולה לייצר. ואגב!! נסו להשיג את הגרסה הכוללת את השיר "Iron Fist In A Velvet Glove", שהוא בונוס ולא נמצא בהוצאה הרגילה של הדיסק, אבל הוא עדיין יותר מדי טוב מכדי שתחמיצו אותו. בסך-הכל, Primal Fear עשו עבודה נהדרת עם הדיסק הזה. ו-"Nuclear Fire" הוא אלבום שהם יכולים להיות מאוד גאים בו ואנחנו מאושרים לדפוק את הראש איתו, או פשוט להקשיב לו ויש למה להקשיב!!!!!

Amit Lwow 9½

MOB RULES
"TEMPLE OF TWO SUNS"
(LMP)

כבר ב-"Savage Land", אלבומה הראשון של הלהקה הגרמנית, היתה תחושה שיש במוסיקה שלה משהו מיוחד, משהו שרוצה להתפתח, שזועק לצאת החוצה מתוך העיבודים הסטנדרטיים של בית החרושת לפאואר-מטאל-מלודי מבית Limb Music Products. קולו של קלאוס דירקס ייחודי. נעשה שימוש חכם בגיטרות והשירים כוללים גם רעיונות חדשים וגם מוטיבים המבוססים על מסורת מוסיקלית עשירה, ששורשיה נעוצים בלהקות כמו Iron Maiden, Queensrÿche ו-Helloween. לגבי אלבום ראשון זוהי התחלה לא רעה בכלל. אבל, הנה יוצא האלבום השני של Mob Rules ושוב אותם ניצוצות של כשרון ואותם הבזקי יצירתיות, אבל גם אותה תחושה שלא הכל יוצא החוצה, שמשהו או מישהו לא נותנים לאנשים בלהקה הזאת לתת את כל מה שיש להם ולממש את כל הפוטנציאל המוסיקלי הטמון בחיבור ביניהם. בהפקה הנקייה והמהוקצעת ניכרות טביעות האצבעות של Sacha Paeth המחונן ואולי הוא זה האחראי להצבת אותו מחסום בלתי נראה בפני הלהקה. כשהמפיק הוא כשרון גדול, גם הלהקות שהוא מפיק צריכות להיות ענקיות כדי שלא לעמוד בצילו. האלבום הוא למעשה די טוב, ומצליח לבלוט בין ערימות אלבומי הפאואר מטאל היוצאים חדשות לבקרים בימים אלה. הוא ממשיך את סיפור סוף-העולם, שהתחילה הלהקה באלבומה הראשון. יש בו גם שירים מהירים כמו "Outer Space" המעולה, או "Pilot Of Earth", שקצת מזכיר את Gamma Ray, אבל גם בלדות איטיות ורגישות דוגמת "Hold On", המשלב נגינת פסנתר וקול שני נשי של Susanne Mohle. ובכל זאת, ולמרות שהאלבום טוב יותר מעשרות אחרים בסוגו, להקה כמו Mob Rules צריך לשפוט לחומרה. חמישה אנשים מוכשרים ויצירתיים כל כך, מסוגלים ליותר ואנחנו רוצים יותר, כי מגיע לנו יותר ונמאס לנו מהשבלוניות של כל להקות הפאואר האחרות. נקודה נוספת אני מעניקה לאלבום בזכותו של המאייר הבלגי המחונן אריק פיליפה שהעניק לדיסק הזה עטיפה יפהפייה.

8 כרמית מזרחי

CHINCHILLA
"MADNESS"
(METAL BLADE)

יש לכם אי אילו שישים שקלים מיותרים? יופי, אז הנה משהו טוב להוציא אותם עליו - Chinchilla, ההרכב הגרמני עם השם הדי מוזר, משחרר יופי של אלבום power metal מלודי עם פה ושם רמזים להשפעות של metal אמריקאי מימים קדומים ומפוארים, רק עם יותר עוצמה ורגש המעניקים למוסיקה שלהם איכות אירופאית. (מי אמר שאני מזלזל באמריקאים?) השילוב הזה הופך את "Madness" לדיסק שכיף להקשיב לו, עם קטעים כתובים היטב וגיטרות נהדרות של Udo Gerstenmeyer, שהוא גם בעל הבית וגם האיש שסוחב את Chinchilla מאז 1988, רק שהפעם נראה שזו פריצת הדרך האמיתית שלהם עם סולן חדש Thomas Laasch וחברת תקליטים חדשה Metal Blade (היודעת לעשות את העבודה). הדיסק הזה הוא התחלה ברגל ימין. קטעים כמו "Fight", "Queen Of The Rain" או "Madness" הנפלא! הם בקנה מידה של כל הרכב metal בדרגה הכי גבוהה ולמרות המלודיות, ה-metal שלהם עדיין עם ביצים ורחוק מלהיות נגוע בשמאלציות. אפילו מ-"Broken Heart" - בלדה מארץ הבלדות, אפשר להנות אם כמובן אתם במצב הרוח הנכון. יש גם אחלה של גרסת כיסוי ל-"I Stole Your Love" של Paul Stanley ו-Kiss, ובכלל כל שיר בדיסק הזה הוא פיצוץ. אלוהי המתכת יודע מאיפה ה-Chinchilla האלה הגיעו, אבל אני מודה לו על זה שהוא הוריד אותם אלינו. ואם אתם לא מהמתוחכמים, המתפלספים או ה"מבינים" ואתם אוהבים לשתות ולהנות - Chinchilla יעזרו לכם בזה..

Amit Lwow 9

PRETTY MAIDS
"CARPE DIEM"
(MASSACRE RECORDS)

הצמד Ronnie Atkins ו-Ken Hammer, חוזר עם עוד אלבום נפלא של Pretty Maids ואני חושב שאחרי ארבעה-עשר אלבומים בשמונה-עשרה שנות פעילות, זה כבר לא יומרני מדי להצמיד את התואר "קלאסית" ללהקה הדנית הזאת. לעומת קודמו מ-1999, שהיה כבד יותר וקליט פחות, "Capre Diem" חוזר לאותם פיזמונים קצביים ומלודים שכשהם נכנסים לראש כבר אי אפשר להוציא אותם משם, עם סאונד נקי ובלי שום שירי פופ או סימפוניות. Pretty Maids סיגלו לעצמם סגנון שהוא אולי לא יחודי אבל, הדרך שבה הם מבצעים את המוסיקה שלהם מאפשרת לזהות אותם מהצליל הראשון של כל קטע. זאת הודות למלודיות של השירה והקול המיוחד של Ronnie Atkins. (השם Ian Gillan עולה לראש יותר מפעם אחת). שלושת הקטעים הראשונים בדיסק: "Capre Diem", "Violent Tribe" ו-"Tortured Spirits" הם Pretty Maids במיטבם ודוגמא נהדרת ליכולת הכתיבה ולסגנון של הרביעיה הזאת, שלמעט השניים הדומיננטיים שכבר הזכרתי, כוללת גם את Ken Jackson הבסיסט ו-Michael Fast על התופים. הקטע הטוב באלבום ואולי מהטובים ביותר שלהם הוא דווקא "Clay" שהוא שיר מלודי וקצת איטי, על גבול הבלדה ובעל מלודיה שתמיס בדקה איגלו בקוטב בצפוני, וכל האזנה לדיסק הזה כוללת לפחות חמש פעמים את השיר הזה. עוד קטע ראוי לציון הוא "Invisible Chains" הסוגר חמישים דקות של hard rock ברמה הכי גבוהה שאפשר לקבל. Pretty Maids כבר נתנו לנו מספר אלבומים קלאסיים כמו "Red Hot And Heavy" ב־1984, "Future World" ב-1987. אבל, כמו האימרה הישנה על היין שמשתבח עם השנים, כנראה שזה עובד גם על החבורה הדנית הזאת, ועם "Capre Diem" הם ממשיכים ומעלים את רף האיכות לגבהים חדשים. ונותנים לנו חווית metal נטו, בלי רעש חרבות. מומלץ, מומלץ, מומלץ!

Amit Lwow 9

DOUBLE DEALER
"DOUBLE DEALER"
(LMP)

"היפנים עושים בית ספר ללהקות הפאואר מטאל האירופיות", זו צריכה להיות לדעתי השורה התחתונה של דיסק הבכורה הזה, פרויקט של שלושה חברים מן ההרכב Concerto Moon ועוד שניים מ-Saber Tiger. אין בדיסק הזה שום דבר אופנתי, שום דבר מתיפייף, שום דבר צפוי. אמנם כן, זה פאואר מטאל, אבל לא פאואר מטאל מהסוג שכבר גורם בחילה לרבים וטובים מאיתנו. זהו פאואר מטאל מעולה במלוא מובן המילה, המשלב גם אלמנטים של הארד רוק ושל רוקנרול, שלא עושה שימוש מוגזם בקלידים ושלא מזכיר ולו בתו אחד פרוגרסיב! האלבום Double Dealer הוא בשום אופן לא מה שמספקות לנו להקות הפאואר הגרמניות הנשמעות זהות לחלוטין זו לזו. נוריפומי שימה, שכתב את המוסיקה והפיק את האלבום, הגיע לתוצאה כבדה יותר, מהירה יותר, סוחפת יותר, כשרונית יותר ויצירתית יותר. הרבה מכך יש גם לזקוף לזכותו של הסולן טאקנורי שימוימה בעל הקול המשובח ורב העוצמה, שגם כתב מילים מקסימות למוסיקה של שימה, המזכירות את השירים הגדולים של הרוק הקלאסי מתחילת שנות השבעים. במיוחד נפלאים בעיניי השירים המהירים יותר כמו "Pandora's Box" או "Primitive Life", הארוך והמצוין (אחת-עשרה דקות), הממשיך להתנגן בראש הרבה

שעות אחרי השמיעה. אבל גם השירים האיטיים יותר מכילים קטעי גיטרות שבווליום הנכון ישאירו אתכם פעורי פה או לפחות יגרמו לכם להחסיר פעימה. ואם כל זה לא מספיק כדי לשלוח אתכם בריצה לחנות הדיסקים הקרובה, באלבום מצפה לכם קטע בונוס אינסטרומנטלי סודי, בו מתארח הגיטריסט היפני אקירה קאג'יימה, שעבד בין השאר עם ג'ו לין טרנר האגדי וכן קטע וידאו לשיר "Deep Blue Sky".

9 כרמית מזרחי

Spiral Architect
"A Sceptic's Universe"
(Lasers Edge)

אז ככה : קחו להקה מנורבגיה, המתופף מנגן גם עםBorknagar, הגיטריסט מנגן גם עם Satyricon, איך הלהקה נשמעת? מקורית ביותר, מקצועית בצורה חסרת תקדים, מעניינת ומורכבת מאד? – בהחלט! metal לאנשים המחפשים אתגרים מעניינים. מי המפיק? Neil Kernon השד משחת שעבד עם Queensryche ועם Nevermore, איך הסאונד? נו באמת..., מדובר כאן במשהוא שונה ומיוחד, כמוהו לא נשמע באוזניי מאז יצא Cynic הראשון, (שהיה למרבה הצער גם האחרון...). חיבור מדהים בין מטאל טכני מתקדם ופרוגרסיבי, שירה וירטואוזית וחסרת תקדים ששטה עם המוסיקה המצויינת של Spiral Architect למקומות חדשים אשר אוזן אדם עדיין לא ביקרה בהם. מוסיקה איכותית ביותר, אינטיליגנטית אך מלאת עוצמה, רגש וכוח, פורצת גבולות ומעמידה סטנדרטים חדשים בנגינת מטאל!! אין להקות, שגם מנגנות ככה וגם כותבות שירים מוצלחים כאלה. אלבום זה הינו אבן דרך סופר חשובה בסגנון המטאל המתקדם והטכני. Atheist יכולים ללמוד מהם איך מנגנים פצצה ונשארים להקה מעולה. יהיה מאד מאד מעניין לראות אותם בהופעה ויהיה מעניין לא פחות לראות מה יעשה אלבום מופת זה לסצינת המטאל, שחשבה שכבר שמעה וראתה הכל... חשבה, עד שפגשה את Spiral Architect!

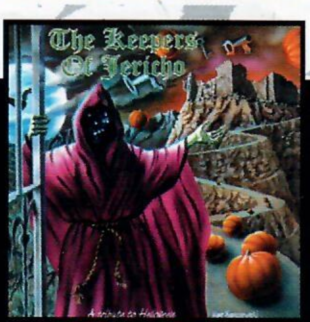
גידי פרסקי

Yngwie J. Malmsteen's Rising Force
"War To End All Wars"
(Dream Catcher)

אם ניתן היה לסכם את הביקורת הזאת בשתי מילים, אז הייתי אומר: גועל נפש! לדעתי יש לי זכות לקטול את הדבר הזה, מכיוון שקניתי כל אחד מהדיסקים (בהתחלה זה היה תקליטים) של מר מלמסטין. מה שידענו על Malmsteen עד כה הוא שהמאסטרו לא נחשב לאדם ידידותי, בלשון המעטה. (Doro היתה בסיבוב הופעות משותף עם Dio ו-Malmsteen והיא סיפרה שהם בכלל לא רואים את השוודי מאחורי הקלעים, בחדר האמנים. הוא מגיע לבד, לא אומר 'שלום' לאף אחד ועולה לבמה) ושהוא גיטריסט ומוסיקאי ענק. לגבי הדבר השני, החל מהיום אני משתמש בלשון עבר – **היה** גיטריסט ומוסיקאי ענק. אז מה יש לנו ב-"War To End All Wars"? שירים גרועים. (אני בכלל לא אומר שהוא חוזר על עצמו, הלוואי וזה היה כך!), סולויים צפויים מראש ומה שהכי מגעיל, זאת – ההפקה!!! תארו לעצמכם להקה ישראלית מתחילה, המקליטה את הדמו שלהם בבית עם שני מיקרופונים בלבד ועל טייפ רגיל. קיבלתם את התמונה? ככה בדיוק נשמע האלבום החדש של Yngwie Malmsteen. אין לי מושג מה גרם לו להוציא את הדבר הזה (וזאת נברר איתו בראיון אישי בגליון הבא), אבל האלבום הזה לא ראוי להיות תחת שם Yngwie J. Malmsteen's Rising Force, כי אותו "Rising Force", שכל כך אהבנו לפני כל כך הרבה שנים, היה פעם הרבה יותר טוב, בוגר ואמיתי.כואב עד מאד, אך זאת העובדה – "War To End All Wars" הוא מהגרועים ששמעתי בזמן האחרון.

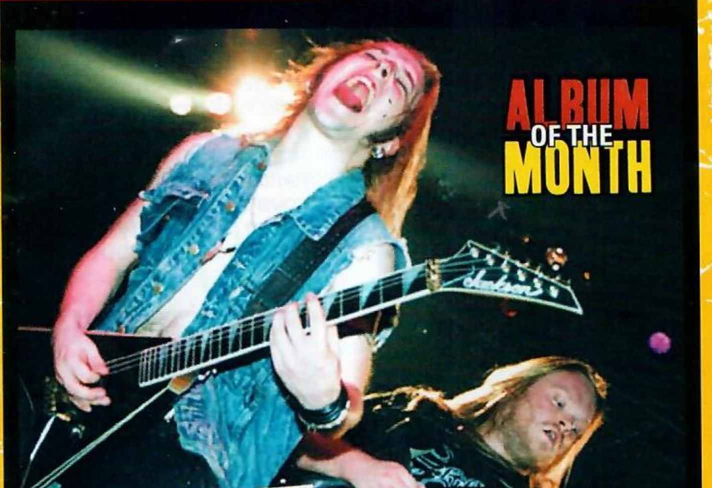
3

A Tribute To Helloween
"The Keepers Of Jericho"
(Arise Records)

חברת התקליטים הספרדית .Arise Rec תורמת את שלה לערמת אלבומי המחווה המתרחבת בחנויות הדיסקים, כשהיא מוציאה את האוסף הזה של גרסאות כיסוי, לקטעים קלאסיים של Helloween. בין ההרכבים הלוקחים חלק בפרויקט המבורך הזה אפשר למצוא את Sonata Arctica ,Rhapsody, Metallium, Labyrinth, Brainstorm ובסך-הכל יש פה שלושה עשר שירים הלקוחים מתוך ארבעת התקליטים (!!) הראשונים של Helloween שיצאו בחצי השני של שנות ה-80'. הביצועים הם כמעט ללא שינוי מהמקור וטוב שכך. אבל כמובן כל הרכב שמר על הסאונד שלו ולא קשה לזהות את האחראים על כל קטע. גם לא יכולות להיות טענות לגבי השירים המרכיבים את האוסף הזה: "I Want Out", "A Little Time", "Ride The Sky", "Eagle Fly Free", "Future World" ו-"Halloween", המבוצע בצורה נהדרת על-ידי הלהקה הכי אלמונית Dark Moor המגיעה אלינו מספרד. "The Keepers Of Jericho" (שלא מוקדש לחיילי התנזים), הוא אלבום חדש בעיקר לאלה מבינכם שלא מכירים את Helloween ולא יודעים מדוע היא נחשבת למה שהיא, אבל!! גם מעריצים של הלהקה יאהבו כל גרסת כיסוי בדיסק הזה שהוא תעודת כבוד גם לאלה המבצעים את השירים וכמובן גם לאלה שכתבו אותם. "The Keepers Of Jericho" הוא בין אלבומי המחווה מהטובים שיצאו ומומלץ באחריות!!!

Amit Lwow

CHILDREN OF BODOM
"FOLLOW THE REAPER"
(NUCLEAR BLAST)

כל הכבוד ל-Alexi Laiho! אחד האנשים העסוקים ביותר בעולם המטאל מוסר לנו עוד פנינת יצירתיות, שאינה נופלת מהתקליטים הקודמים של הלהקה המעולה הזאת. אם יש משהו אחד שלמדתי במהלך השנה האחרונה, זה ש-Alexi אינו הכשרון היחיד בלהקה, Warmen. פרוייקט הסולו של הקלידן Janne Wirman, הוכיח שגם לאחרים ב-Children יש כשרון כתיבה רחב ומגוון, מלבד כישורי הנגינה שלהם. אם בדיסקים הקודמים התבלבלנו כתוצאה מהשילוב המוזר בין הז'אנרים שיוצרת הלהקה, ולא ידענו אם להגדיר אותם כלהקת power סופר מקצועית או כלהקת black אולטרא-סופר מקצועית, אז אני חושב שבדיסק החדש הם מגדירים את עצמם יותר לכיוון ה-progressive הניאו-קלאסי. למרות שהם לא איבדו את צרחות הגיהנום של Alexi, הם משלבים הרבה יותר harmony leads מצוינים המעידים על עבודה טובה ומוקפדת של שני הגיטריסטים. בשקלול של רוב הגורמים, אני יכול להגדיר אותם כ-Annihilator של שנות האלפיים, מנגנים מאד צפוף, מאד מדויק, נקיים באופן מעורר קנאה, ויכולים ללמד את רוב להקות ה-power איך בונים שיר. אם הייתי נאלץ להגדיר את שתי הלהקות הבולטות ביותר מאזור פינלנד, הייתי מסמן אותם ואת Nightwish, שתי להקות צעירות שפשוט נתנו touch של מקוריות למוסיקה שלהן. שתי הלהקות בהחלט מושפעות מ-Malmsteen, אבל Nightwish מכניסים את המריה-קאלאס הפרטית שלהם לתמונה, והשפעות של מוסיקה עממית פינית, ו-Children Of Bodom נותנים אגרסיה רצחנית ודיוק טכני ומורכב. האמת, הייתי רוצה לשמוע סולן אמיתי ב-Children, משהו כמו הבסיסט של Sinergy, שמי ששמע אותו בדיסק האחרון שלהם והתפלל ש-Kimberly תקבל צרעת גרון ושהוא יחליף אותה באופן קבוע - יבין על מה אני מדבר. אבל Alexi הוא הלהקה. למרות הגאונים השונים המעורבים בלהקה, אין ספק כי הנגינה הווירטואוזית שלו, והכתיבה המתוחכמת שלו הם שעושים את Children לכל כך טובים.

9½ אלון מיאסניקוב

SONATA ARCTICA
"SUCCESSOR"
(SPINFARM)

כמעט שנה לאחר שהוציאו את אלבום הבכורה הטוב וההכל-כך מצליח שלהם, משחררים Sonata Arctica מיני דיסק שהוא מעין בונוס לכל המעריצים הרבים שהם רכשו בשנת 2000. בחצי השעה הזאת אפשר למצוא שני קטעים חדשים של החבר'ה הצעירים האלה מפינלנד. כמו כן שתי גרסאות כיסוי ל-"Still Loving You" של ה-Scorpions המבוצע בפול ספיד ו-"I Want Out" של Helloween שלדעתי פחות מוצלח. (יש כנראה קלאסיקות שעדיף לא לגעת בהן). נוסף לכך, יש שלושה שירים מוכרים מהאלבום הנהדר שלהם (מי שעדיין לא מכיר את "Ecliptica", שירוץ לקנות אותו), "Full Moon" שהוא אולי הדבר הכי טוב ש-Sonata Arctica כתבו עד היום ו-"Replica" ו-"My Land" שהוקלט בהופעה. Sonata Arctica הם אולי ה-new comers הבולטים והמוצלחים של השנה וזה לא מפליא שחברת התקליטים שלהם מנסה לחלוב את הפרה הפינית הזאת כמה שיותר. בינתיים זה בסדר. וחובבי הלהקה יכולים להנות עם הדיסק הזה, אבל כמובן הדרך הכי טובה להמשיך את המומנטום, היא עם אלבום חדש, איתו נוכל לראות את Tony Kakko הסולן-קלידן-כותב השירים ושותפיו תוקעים את הדגל שלהם בפסגת הר ה-metal המלודי ושיתחילו להוות סכנה ממשית להגמוניה של Stratovarius. כמו שאמרתי, "Successor", הוא בונוס ולא יותר מזה.

Amit Lwow

CENTURIAN
"HYPER MARTYRIUM"
(SCARLET)

תגידו, אם Primal Fear היו מכניסים ריפים של Slayer ושירה של Cannibal Corpse בתוך המוסיקה שלהם, איך הייתם מקבלים את השינוי? מדוע אני שואל? כי: Centurion הראשון שיצא לפני שנה וחצי, היה heavy metal שהזכיר מאד את Judas Priest, אך היה אלבום טוב והיה מובן לכולם שיש למה לצפות באלבום הבא וששיפור יביא עמו את ההצלחה המתבקשת. והנה, היה שינוי, הריפים המטאליים-מלודיים פינו את מקומם לריפים טראשיים מהירים וכבדים, לתיפוף דאבל בס מהיר ואת מקום השירה ההלפורדית תפסו בחצי האלבום גירגורי death metal ובחציו השני שירה טראשית bay area style ונוצר כאן איזה שהוא שילוב, שאולי תאהבו ואולי לא, אבל יש לומר שהוא מקורי ובקטעים רבים נשמע אחלה. כשזה עובד בקטעים מסויימים, אז זה עובד בגדול, אך כשזה לא עובד, זה ממש לא עובד. נוצר כאן מצב ששוב נאלץ להמתין לאלבום הבא שלהם, כדי לתהות מקרוב ולבדוק את השינויים לאורך זמן. אז אם האלבום הבא לא יהיה doom metal גותי (...), נוכל לשפוט את Centurion במבחן הזמן, כך כשלעצמו לגבי אלבום זה? Seven be thy name

7 גידי פרסק

DIES IRAE
"IMMOLATED"
(METAL BLADE)

לפרץ הלהקות הפולניות המאגף אותנו מהמזרח בתקופה האחרונה, מצטרפת עוד להקה. הפעם מדובר במעין להקת בת של Vader, הידועים לשמצה. שלא כמו להקות צעירות כמו Decapitated, החברה כאן הם זקנים מנוסים שנקרא Dies Irae כבר משנת '92. אז היו בה חברים China הגיטריסט, Mauser גיטריסט וזמר, Czarny הבסיסט, ו-Gilan המתופף. הם הוציאו דמו ששוחרר שנתיים מאוחר יותר ושהיה מושפע מאד מ-Vader ומ-Morbid Angel, (שהם בעצם אבותיהם הרוחניים של Vader עצמם). ב-'97 הצטרף Mauser ל-Vader (מתחיל להזכיר לי את סיפורו של "Ripper" ו-Judas Priest), והלהקה בעצם התפרקה. שלוש שנים מאוחר יותר Mauser חתם חוזה עם Massive Records ובנה מחדש את הלהקה, כשהפעם חברים בה כשרונות כ-Novy, מלהקת Devilyn, Hiro מ-Sceptic ומיודענו מרטש התופים Doc (מ-Vader, כמובן). ומכאן הגיח "Immolate" - סופה עזה של תופים, גיטרות רועשות, וסולן death מחרחר, כמיטב המסורת. בתכל'ס, הם נשמעים כמו Vader הסאונד דומה, המילים הן של אותו בחור פולני חביב, שכותב ל-Vader ומיועד לכתוב להם גם את הדיסק הבא, והן עוסקות באותם הרעיונות המאד מוזרים, על כל מיני אלים קדומים, עליהם לא שמע איש חוץ מ-Trey Azagthoth איש Morbid Angel, הכותב על אותם יצורים דמיוניים (ומיותר לומר - דמוניים). העטיפה גם היא עוצבה על ידי אותו מעצב של Vader. בסיכום, אני חושב שהבנתם שמי שאוהב Vader ימצא כאן מוסיקה כלבבו, ומי שלא, יכול להמשיך הלאה. הערת ביניים - Doc לוקח משהו, אני בטוח, סטרואידים, אמפטמינים, וכו'. הוא מתופף כאילו אלוהי המתופפים דחף לו פלפל לפי הטבעת הפולני שלו. שיהיה לו ולעור התוף שלי לבריאות.

7 אלון מיאסניקוב

NIFELHEIM
"SERVANTS OF DARKNESS"
(BLACK SUN)

אני ממש אוהב אותם.. את בני השטן האלה.. את בני הבליעל והרוע.. את שליחי הגיהינום על פני כדור הארץ... פשוט לא ייאמן!! Nifelheim חוגגים אלבום שלישי והדם, רבותיי נשפך כמים... אין כיום להקה יותר קיצונית מ-Nifelheim. אין היום אף להקה שאפילו מדגדגת אותם מבחינת הטירוף

והרוע. המטאל שלהם הוא black/thrash קיצוני ומהיר עד טירוף, שופע השפעות משנות השמונים ומלהקות כמו Sarcofago או Vulcano. אבל ניתן לשמוע גם נגיעות שבהם נראה כאילו ההרכב הושפע גם מ-Arallu הירושלמים. טירוף ופרימיטיביות חסרת פשרות תמצאו כאן בשפע. מה שמפתיע באלבום זה ולא היה קיים באלבומיהם הקודמים, הן ההשפעות הניתנות לאיבחון של חומר ישן של Iron Maiden (חברי הלהקה הינם מעריצים מושבעים של "מיידן" ובשנה האחרונה נסעו אחריהם לכל אירופה ולכל הופעה !!! "כל גרוש" שלהם, כך שמעתי נשפך על הבתולות..). בכל אופן, שימו לב שלא בקלות ניתן להתחבר לחומר הזה. אין כאן מלודיה בגרוש, גם לא טכניקה, גם לא הפקה נוצצת, גם לא trend. "מה כן יש?" אתם שואלים? - ובכן... דם... צפרדע... כינים.. חושך... מכת בכורות! ובקיצור: כל מרכיבי הגהינום באשר הם וכל מרכיב מטאל קיצוני שנמצא בשוק. קרוב לוודאי שלא שמעתם בכל ימי חייכם להקה כל כך קיצונית בגישתה ובמוסיקה שהיא יוצרת כמו Nifelheim. באלבומם הראשון, אני חייב לציין, ניגן איתם Jon מ-Dissection, מופרע אמיתי עם קבלות. אך אין כל דימיון בין השניים ואל תחשבו לרגע שיש !!! כאן מתעסקים עם הליכה עד הסוף, ללא פשרות. Nifelheim אף פעם לא יהיו אפנתיים כמו Dimmu Borgir, למשל ובזה טמון כוחם. לוחמי מחתרת אמיתיים וקיצוניים, אל תנסו להתקרב לזה אם אתם מפקפקים ביכולת שלכם. זו לא מוסיקה לכל אוזן...

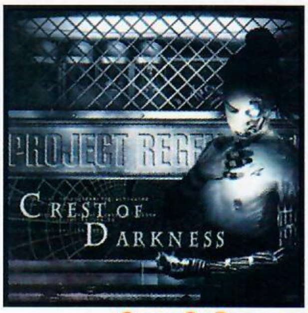
8½ גידי פרסקי

Vomitory
"Revelation Nausea"
(Metal Blade)

כן, כן, עוד שבדים שעושים death. אני יודע, כל השכנים, החברים, והמשפחה שלהם כבר הקימו להקות מאותו הז'אנר, כולם ילדים של Entombed, כולם יודעים לנגן (כמעט כולם), ולכולם sound מהוקצע שרחוק מרחק שנות אור מזה של הלהקות האמריקאיות הנשמעות לפעמים כאילו הלהקה הוקלטה מתחת למזרון של Scott Burnes. Vomitory הם טובים, בכך אין ספק. הם לא נופלים מהרבה להקות טובות אחרות הקיימות היום בארץ מולדתם. מה שפועל לטובתם במיוחד הוא הקול העמוק של Eric Rundqvist המחרחר עם הטובים שבהם, והברוטאליות המרעננת, המהווה גיוון אחרי להקות טובות אך רכות כמו Arch Enemy ו-Darkane. הלהקה הוקמה ב-89' על-ידי האחים Tobias ו-Urban Gustafsson המנגנים על הגיטרות והתופים. אחרי חילופי גברא בלהקה, שגרמו לי לפנות שוב לתסריט של שושלת כדי להרגיע את ראשי הדואב, ושאם הייתי מפרט את כולם, היינו צריכים להוציא גליון שלם של "לאשה", כדי שיספיק לו. הם נרגעו וב-98' הוציאו את תקליטם הראשון Redemption ב-Fadless Records, שכשמם כן הם, ואתם תתקשו למצוא משהו שיצא מהם, ולמזלכם (או לרוע מזלכם, תלוי בהשקפה), החבר'ה הוחתמו ב-Metal Blade, שלהם יש הפצה קצת יותר טובה וכעת ניתן למצוא את היצירה הברוטאלית שלפניכם בכל בית כלבו המכבד את עצמו. לצעירים ב-Vomitory יש מחסור חמור בחיי מין ולכן כנראה הם מפציצים את אוזנינו ב-death ברוטאלי, המחזיר אותי לימי Suffocation, הישנים והטובים, עם תוספת של קצת מלודיות שלא היו אז. בסך-הכל הדיסק מומלץ רק למי שאוהב את ה-metal שלו כבד במיוחד. בתאבון.

7 אלון מיאסניקוב

Crest Of Darkness
"Project Regeneration"
(Listenable Records)

איך שגלגל מסתובב לו.. Conception היתה להקת progressive משנות ה-80 שהיתה חתומה ב-Noise, Crest Of Darkness שהינו הרכב black metal ביזארי וקיצוני המוציא בימים אלה את אלבומו השני ב-Listenable Records. האלבום הראשון שיצא בשנה שעברה עבר פחות או יותר בשקט יחסי, למרות שהלהקה, בניגוד מוחלט לעברו ההסתדרותי של הסולן (ראה פתיחת ביקורת זו..) נראתה בתמונות הפרומו כשהיא מוצצת דם-בשר-עצמות ושאר ירקות.. ה-black metal המבוצע באלבום זה הינו ביזארי ומשונה בהשוואה למה שהאוזן בדרך כלל רגילה לשמוע. להרכב הזה יש את כל הכלים להצליח : חברת תקליטים טובה מאד (Mutant, Theory In Practice, Soilwork Grief Of Emerald ועוד רבים וטובים) עטיפות מהממות לאלבומים, במיוחד מצטיין האלבום הזה בעטיפה מאד מושקעת ומקורית, המזכירה מעט את Darkane השבדים. מוסיקה מקורית יחסית, א-ב-ל משהו מתפספס. קודם כל הסאונד, ושוב הסאונד למה מוציאים סאונד כל כך לא נעים לאוזן וכל כך מיושן? מה ניסו להשיג כאן? למה ומדוע? זה ממש הרס לי הרבה מן ההנאה, מההאזנה לאלבום הזה מפני שכפי שאמרתי קודם המוסיקה עצמה טובה ויש לה קטע משלה. אם אתם קונים אלבומים לפי העטיפות אז לאלבום זה מגיע עשר! אם אתם מקשיבים לפעמים גם למוסיקה – אז הוא קיבל 6.5

6½ גידי פרסקי

Neglected Fields
Mephisto Lettronica
(Scarlet Records)

הלהקה הזו מגיעה אלינו היישר מליטא הקפואה.. אין הרבה להקות שאני זוכר שהגיעו משם, Neglected Fields הינם בהחלט חידוש מעניין ומרענן, החל בסגנונם המיוחד המשלב death metal טכני מלודי ולא מהיר מדי, אך גם לא איטי במיוחד. ההשפעות ניכרות, אך לא גורמים ללהקה להשמע כמו חיקוי, אלא להיפך: יוצרים סגנון האופייני להם, הרבה עבודת גיטרות מעניינת, הרבה ריפים משתנים, עבודת שירה מעניינת ביותר ונגינה לעניין, זה אלבום הבכורה של ההרכב הזה וזה בהחלט מצביע על כיוון טוב והמשך פורה. יש למה לחכות. הלהקה חתמה ב-Scarlet Records, החברה האיטלקית שהביאה לנו את Necrodeath ואת Terror 2000, בשנה הקודמת ומביאה השנה את ההפתעה הזו, בשנת 93 (השנה של הסגנון הזה) היה הופך אלבום זה לסופר מצליח וסופר מוכר. היום, כשהשוק רווי בהרכבי הסתדרות, לליטאים שלנו יהיה קשה יותר להשתלב, אך לא בלתי אפשרי. אני ממש מקווה שהם ימשיכו איתנו לאורך זמן, מפני שהעניין פשוט מאד: אם זו יריית הפתיחה שלהם, מפחיד לחשוב מה יבוא לנו בהמשך.. אוהבי Cynic, Death, Carcas, Athiest, Children Of Bodom, Spiral Architect ועוד – זה הזמן להתעורר!

8 גידי פרסקי

Malevolent Creation
"Envenomed"
(Pavement Music)

את Malevolent Creation שמעתי לראשונה ב-1991 עם צאת תקליטם "The Ten Commandments", התקליט נפתח במעין תפילת אשכבה מעוותת, עם מקצב death איטי ועוצמתי. התפילה מתחברת עם "Premature Burial", אחד משירי ה-death הקלאסיים – לדעתי. ועכשיו ל-"Envenomed", תקליטם החדש. לראשונה שמר Phil Fasciana, הגיטריסט ומייסד הלהקה, על ההרכב מתקליטם הקודם "The Fine Art Of Murder" , שלדעתי הוא צעד נבון מאד. סולנם, Bret Hoffman, ששר איתם

בשני התקליטים הראשונים והצטרף מחדש בתקליטם הקודם, הוא סולן death עם נשמה (ככל שזה נשמע כפרדוקס). המתופף, Dave Culross, שאיני יודע מאין בא ולאן הוא הולך, הוא רוצח עם קבלות (להסברים פשוט הקשיבו לדיסק).
"Envenomed" מתחיל בנקודה רחוקה יותר ובוודאי קיצונית יותר מתקליטם הקודם, הוא נע במהירות הקול ולעיתים אף מהר יותר. התקליט פותח במקצב grind רצחני ולא יורד ממנו אלא בנקודות ספורות בלבד. עבודת הגיטרות של Brret ושל Fasciana, מורכבת, מהירה, ובאופן מוזר אף מלודית, וכאן בעצם אחת מנקודות השוני שבין Malevolent Creation לבין להקות death רבות אחרות. הם פשוט מצליחים לשלב אגרסיה ומלודיה בצורה שככל שתיראה סוריאלסטית, היא נעימה לאוזן. עוד הבדל גדול בין התקליט הנוכחי לקודם ולאלה שלפניו, היא ההשפעה הברורה מז'אנר ה-black metal, הפופולארי כל כך היום, השפעה אותה ניתן לשמוע היטב ב-bridge, בשיר הראשון ובאופן בולט אף יותר בשיר מספר שלוש, שנפתח ומסתיים בריף, שכאילו נלקח מתקליט חדש של Dimmu Borgir. הסאונד הרהוט הוא שיפור ניכר מתקליטיהם הראשונים, ובאופן מפתיע לא אחראי לו Scott Burns, שהפיק כמעט כל תקליט שיצא מפלורידה בתחילת שנות ה-90', ואולי בעקבות עובדה זאת התקליט נשמע טוב כל כך. ולסיכום, יש כאן הרבה עניין של טעם. חברי ההסתדרות לא ימצאו כאן Edguy חדש. חובבי ה-black ועובדי השטן למיניהם לא ימצאו פה Emperor נוסף, אבל מי שאהב את "Death Shall Rise" של Cancer ו-Cause Of Death של Obituary - ירגיש כאן בנות.

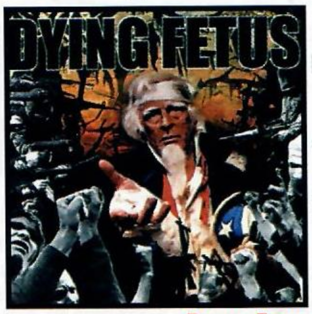
8 אלון מיאסניקוב

Wynjara
"Wynjara"
(Nocturnal Art)

והנה כמו בכל מצב צפוי, קורה הצפוי ביותר... ממש מן הלייבל המזוהה יותר מכל עם להקות בלאק מטאל, מהסוג המלודי אך המהיר (Limbonic Art ,Sirius ,Tidfal) יוצאת להקת death metal אמריקנית במיטב מסורת Florida... מאותו איזור ממש יצאה גם להקה ששמה Cynic, הנחשבת לאגדה בתחום. אך מה קשור שמה למצב זה... יש לי תחושה שמתחיל להיווצר כאן מצב לא בריא של קפיצה על העגלה, כדי למכור עוד ועוד. Nocturnal Art הוא לייבל המתמחה בלהקות מסוג מסויים מאד ואני חייב לציין שאת רוב האלבומים שיצאו שם אני מאד אוהב. הלייבל עושה עבודה טובה, אך... להוציא היום להקה כמו Wynjara בלייבל כזה, מריח לי מוזר... אמנם חלק מחברי ההרכב הינם חברי Malevolent Creation ו-Divine Empire (שגם ככה מוציאים פרוייקטים בערימות, הנשמעים כווווללם כמו להקת האם...). אבל, קשה לי מאד להשתחרר מהתחושה המעיקה.. ככלל מדובר באלבום לא רע, נחמד מאד אפילו, למרות השימוש המוסתר במכונת תופים (אלק מתופף, לפי דפי הפרומו, מה אני - חירש??) וחוסר הקטעים הדינמיים והמעניינים, מדובר במוצר סביר ביותר, א-ב-ל בשעה שהשוק מוציא מפלצות כגון Immolation ,Nile, Dying Fetus אין מקום לפוצץ את המדפים באלבומים בינוניים ומטה. תנו לנו death metal איכותי וטוב כמו הלהקות שהזכרתי. ובאשר לחברת התקליטים: אני מחכה מ-א-ד ל- Limbonic Art הבא.. וזה הכיוון שעליכם להמשיך בו, כי זה מה שאתם עושים הכי טוב. תנו ל-Relapse Records לתת בראש עם הברוטל. תנו לנו בלאק מהיר ועתידני כמו שקיבלנו עד עכשיו. הרכב מנצח לא מחליפים - גם אם כוווללם עושים זאת.

5 גידי פרסקי

Dying Fetus
"Destroy The Opposition"
(Relapse Records)

לאט לאט אבל בטוח תופסת Relapse Records את מקומה כחברת ה-death metal המובילה בעולם. הבלאגן החל עם Nile ,Incantation ,Cephalic Carnage וממשיך בימים אלה עם התותח הקטלני החדש מבית היוצר של Relapse Records: להקת ה-death/grind האמריקנית Dying Fetus. זהו אלבומם הרביעי והראשון ב-Relapse. זה כנראה גם האלבום אשר יביא את פריצת הדרך המשמעותית עבור ההרכב הזה. "Destroy The Opposition" עוסק, תוקף ומרסק לחתיכות את כל האידיליות האמריקניות הטיפוסיות. מספיק לשים לב לשמות השירים: "Homicide Justifiable", "Opium For The Masses" ועוד. באשר למוסיקה מדובר בהרכב death metal מהמקצועיים ביותר ששמעתי לאחרונה, יחידת קצב מגובשת ותוקפת ללא הפסקה, מתופף שהתואר "פרופלור" הולם אותו יותר, ריפים מהירים, טכניים אך לא דהאווינרים, אלא כבדים ודופקים בראש במידה זהה. שירה מקצועית מאד, דוחפת קדימה. ריתמית במידת הצורך ומהירה וחולת נפש. נגינה על קו הוירטואוזית אך חשוב שוב לציין: לא לשם הרושם אלא בצורה ברוטלית ומהירה, אלמנטים של זעם וניכור הזכורים מלהקות hardcore ישנות (אני חוזר: hardcore ולא hardKorn...) מתחברים מצויין עם הברוטל הרצחני הזה. Dying Fetus יוצאים בימים אלה לסיבוב הופעות עם Morbid Angel האימתניים. זה עוד שלב בדרך הנכונה. כל הכבוד ל-Relapse על התעקשותם ללכת בדרך חסרת הפשרות של ה-death metal, הסגנון שחוזר להכות גלים. Dying Fetus באים לשבור ראשים, לנפץ אנושות ולחתוך בבשר החי. כל עיתוני המטאל האמריקאניים כבר שמו ידם על הלהקה הזו. עכשיו תורינו ותורכם, אם אתם מאוהבי Nile ,Cannibal Corpse ,Deicide וכיו"ב - הגיע רוצח חדש לעיר-Dying Fetus

8 גידי פרסקי

כמו ש-Helloween מסמלים את ה-top של ה-heavy metal הגרמני והעולמי, כך Kreator מסמלת את ה-נאפ של thrash metal שיצא מגרמניה אף הוא והשתלט על שאר חלקי העולם. במשך השנים קמו מאות להקות אשר ניסו בצורה זו או אחרת לחקות ולהעתיק רעיונית את Kreator. להקות קראו לעצמן על שמות שיריהם, חידשו שירים שלהם, ציינו את השפעתם החזקה עליהם וכיו"ב. האלבום הזה, שהינו אוסף (זו לא מילה גסה !!) של השנים 84-92 משקף את הלך היצירה של להקה ענקית שאת תרומתה והשפעתה על הסגנון אי אפשר אפילו למדוד. Kreator זה מפעל הפלדה והמתכת החזק ביותר משנות השמונים ובדיוק את תקופה הזו בא האלבום לסכם. ישנם כאן כל השירים הפצצתיים שלהם בזה אחר זה:
"Pleasure To Kill", "Flag Of Hate", "Terror Zone", "Extreme Aggression", "People Of The Lie", "Tormentor" והרשימה ממשיכה עד אין קץ. יש פה גם ארבעה שירים שהוקלטו לפני יותר מעשור ואף פעם לא יצאו באופן רשמי, כולל "After TheAttack", שעל הסינגל שלו בתקליט שילמתי לפני עשר שנים סכום עתק...

המון תמונות נדירות, טקסטים לכל השירים, גם לאלה מ-"Endless Pain", שאף פעם לא ראו אור. חגיגה לכל אוהב מטאל מכל סוג שהוא, לא משנה מה אתם אוהבים black/death או מה שלא יהיה Kreator הם האבא והאמא של כווולללללם... שיר כמו "Pleasure To Kill", שנכתב לפני חמש עשרה שנה (!!!!!) נשמע יותר שטני ומרושע מכל מה ש-Dimmu Borgir וחבריהם יוכלו לפנטז אי פעם. פשוט ליגה אחרת. בלי למכור את עצמם בתור דוגמנים באיפור שטני Kreator, יצרה מוסיקה מהירה מאד, המלווה בטקסטים הקודרים של סולנה Mille Petrozza, טקסטים שהיוו ועדיין מהווים מקור השפעה ענקית להמון יוצרי מטאל. תשאלו את Carcas ממי הם העתיקו את "Heartwork". תשאלו את At The Gates (*הם עוד קיימים??-העורך*) מה ההשפעה על "Slaughter Of The Soul", תשאלו את Marduk ,Rotting Christ, Cannibal Corpse וגם את Betrayer ואת Salem שלנו על מה הם גדלו ומי השפיעה עליהם ותקבלו מכולם מילה אחת : Kreator. לרוץ לקנות, לשמוע ללמוד, לחרוש, להעתיק, למסגר ולתלות על הקיר - אלבום חובה !!!!

גידי פרסקי

Marilyn Manson
"Holy Wood"
(הליקון)

קשה להאמין. שלושים שנה אחרי Morrison, אחרי Alice Cooper, אחרי Sabbath, יש עדיין מיליוני אמריקאים שמתעצבנים מבחור מאופר בכבדות ולבוש שחורים, ששר בקול צווחני על הגיהנום, השטן וכל מה שביניהם. לנו, שוכני מדינת היהודים המתוסבכת, הנמצאת תחת איומים, טיפה יותר רציניים מהליפסטיק של Marilyn, יש את הפריבילגיה להאזין לאלבום כמו Holy Wood ללא דעות קדומות או קונוטציות חדשותיות, די סנסציוניות ורכילות תפלה. עיקר ההצלחה של M.M (האיש וההרכב) נמצאת ביכולת לשכפל רעיונות תדמיתיים ומוסיקליים מאלילי העבר, אך גם לשכלל ולפתח זהות עצמאית ומקורית משלו: היצור הדו-מיני המורבידי, שיורה אמירות פרובוקטיביות בוטות, רק כדי להעמיד במבחן את הצביעות, ההתחסדות והשמרנות של Middle America הלבנה, הנוצרית והשבעה עד להחליא. לטובת מי שמעוניין להתעמק במשנתו הרוחנית, צירף M.M את מילות השירים לאלבום, מה שעוזר למסרים החריפים להינעץ ביתר קלות בישבנה המפוטם של הבורגנות האמריקנית. מבחינה מוסיקלית שואב M.M את המוסיקה שלו ממספר מקורות ברורים: הרוק התעשייתי של NIN ו-Ministry, ה-Glam של D.Bowie ו-A.Cooper והרוק הגותי של Bauhaus ודומיהן (כולל סגנון שירה המזכיר, יותר מכל, את קולו המיוסר של Peter Murphy). גם אלה שיטענו שחקיינות זולה ורדיפה אחרי סקנדלים משמשת כאסטרטגיה המובילה את הקריירה המפותלת של M.M, לא יכולים להתעלם מעובדה פשוטה אחת: מדובר באחת מהדמויות המשפיעות ביותר בעולם הרוק וה-metal העכשווי, כמו גם על התרבות הפופולרית האמריקאית של תחילת המילניום. הנה, כבר סיבה אחת לפנות שעה ושמונה דקות ולתת צ'אנס ל-"Holy Wood"

8 חן רותם

ISRAELI METAL

HAMMER

ONKEL TOM ANGELRIPPER

PLUS:

STRATOVARIUS
LIVE IN LONDON

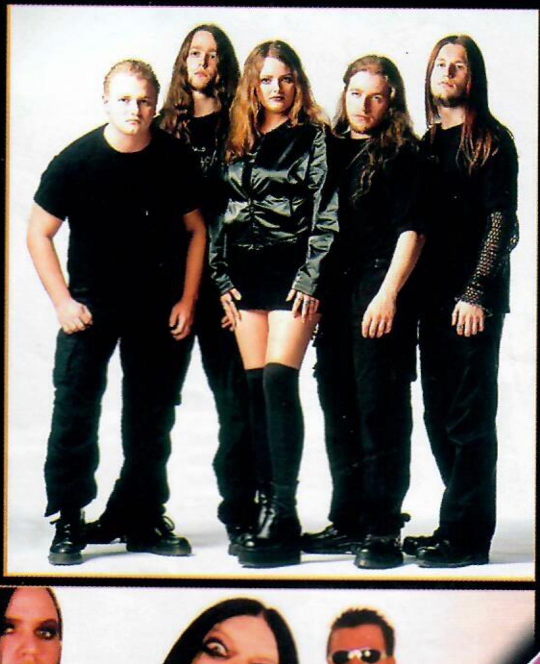
דיסק חינם
כל חודש!

YNGWIE J. MALMSTEEN

DISMAL EUPHONY

AVALON

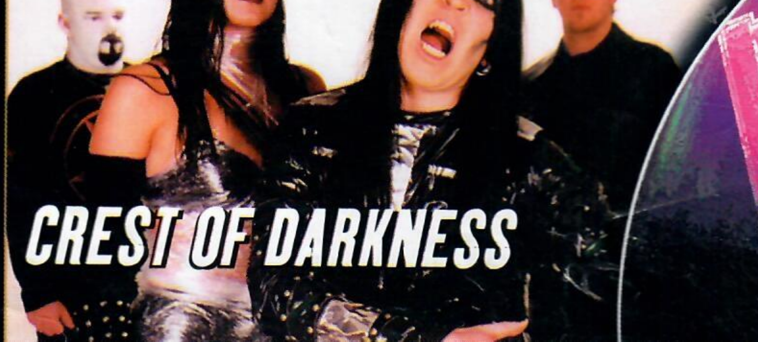

TOBIAS SAMMET

CREST OF DARKNESS

traxdata.com
74 MINUTE CD-R
Audio
HI-FI CHOICE
BEST BUY
TRAXDATA
8x SPEED
TRAXDATA
GOLD
8x SPEED
TRAXDATA
80
TRAXDATA
4x
The
CD-R & CD-RW
Range
החברה שכבשה
את אירופה
עכשיו בישראל
80 TRAXDATA
CD-R
SILVER
74 TRAXDATA
CD-R
GOLD 8x SPEED
www.traxdata.com
TRAXDATA